அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ श्रीः ॥

"एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा"

ஏஷா ஶங்கரபா⁴ரதீ விஜயதே நிர்வாணஸௌக்²யப்ரதா³

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला

ஶ்ரீஜக³த்³கு³ருக்³ரந்த²மாலா

॥ स्वात्मनिरूपणम् ॥

॥ ஸ்வாத்மநிரூபணம் ॥

ஶ்ரீ வாணீவிலாஸ் பிரஸ்
ஶ்ரீரங்கம்.
1964

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तत्रैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाष्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वत्रैव समुज्ज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्यां नमः ॥ १ ॥

यस्तत्रास्ति लघुप्रबन्धनिचयः स्तोत्राणि भूयांसि वा
तेषां द्राविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्वरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्यशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमालां शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थे समार्पिपत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमालां सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

பதிப்புரை

कारुण्य सारसान्द्राः कांक्षितवरदानकल्पक विशेषाः ।
श्रीगुरुचरणकटाक्षाः शिशिराः शमयन्ति चित्त संतापम् ॥

காருண்ய ஸாரஸாந்த்³ராः காங்க்ஷிதவரதா³னகல்பக விஶேஷாः ।
ஶ்ரீகு³ருசரணகடாக்ஷாः ஶிஶிராः ஶமயந்தி சித்த ஸந்தாபம் ॥

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ தக்ஷிணாம்நாய சிருங்ககிரி ஸ்ரீ சாரதா பீடாதிபதி ஸ்ரீமத் அபிநவவித்யாதீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்களின் திவ்யானுக்ரஹமஹிமையால் "ஸ்ரீ ஜகத்குரு கிரந்தமாலாவின்" மலர் மலர்ந்து தனது தைவிக மணத்தை எங்கும் பரவச்செய்ய நேயர்களைத் தேடி வருகிறது. இதில் 154 சுலோகங்கள்கொண்ட "ஸ்வாத்ம் நிரூபணம்" என்னும் பிரகரணம் முழுவதும் வழக்கம்போல் தமிழில் பதவுரை, பொழிப்புரை, பொழிப்புரை, விசேஷக் கருத்துரைகளுடன் வெளிவந்திருக் கிறது. இதன் கடைசியில்

'स्वात्मनिरूपणमेतत्प्रकरणमन्तर्विचिन्त्यतां सद्भिः'

'ஸ்வாத்மநிரூபணமேதத்ப்ரகரணமந்தர்விசிந்த்யதாம் ஸத்³பி⁴ः'

(ஸ்வாத்ம நிரூபணம் என்ற இந்த ப்ரகரணம் ஸாதுக்களால் மனதில் சிந்தனம் செய்யப்படட்டும்) என்று ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யரர் அவர்களே இதன் பெயரைக் கூறியிருக்கிறார்.

தேஹம், இந்திரியம் முதலியவற்றையும், பத்னீ புத்ராதிகளையும், நாம் ஆத்மா என்று ப்ரமத்தால் எண்ணி வியவஹாரம் செய்தபோதிலும் அவை கௌணாத்மாவா கவோ, மித்யாத்மாவாகவோ ஆகுமே தவிற முக்யாத்மாவல்ல. ஸச்சிதானந்த வஸ்துதான் தனது முக்யமான ஆத்மா. 'நான்' என்ற பதத்தால் குறிக்கப்படும் இந்த தனது ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை நன்கு நிரூபணம் செய்வதால் இதற்கு இப்பெயர் அமைந்துள்ளது. இதை 3-வது சுலோகத்தில் கூறுகிறார். 'நான்' என்பதன் பொருளை சிஷ்யனின் அனுபவவாயிலாக அகாராதி க்ரமத்தில் 40 சுலோகங்களால் எடுத்துக் காட்டுவது இப்பிரகரணத்தின் தனிச் சிறப்பாகும்.

ஞான ஸாதனங்களெல்லாம் அமையப்பெற்று தன்னைச் சரணமடைந்த சிஷ்யனுக்கு ஸ்ரீ குருவானவர் மஹா வாக்யார்த்தத்தைக் காட்டி ஆத்ம தத்வத்தை உபதேசிக்கிறார். உடன் ஆத்மானுபவம் பெற்ற சிஷ்யன் தனது அனுபவத்தை விரிவா கக்கூறி கடைசியில் 4 சுலோகங்களால் ஸத்குரு மஹிமையை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறான். குருவின் உபதேசத்தின் நடுவிலும் (சுலோகம் 24, 41, 42, 43) எத்தனை ஸாதனங்கள் இருந்தபோதிலும் குருகிருபை இல்லாவிட்டால் ஆத்மானுபவம் ஏற்படாது என்பதை உறுதியாகக் கூறுகிறார். ஆத்மானுபவம்மட்டுமென்ன?. குரு கிருபை இருந்தால்தான் இடைஞ்சலில்லாமல் நல்வழியில் செல்லமுடியும். மங்கள

சுலோகமாக அமைந்துள்ள முதலிரண்டு சுலோகங்களும் குருவின் பெருமையைக் கூறுகின்றன.

திருக்குற்றுல க்ஷேத்திரத்தில் க்ரோதி - ஹூ ஆவணி - மீ கணபதி வாக்யார்த்த ஸபை நடைபெறும் ஸந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத்குருவின் திவ்ய சரணுரவிந்தங்களில் பக்திப் பெருக்குடன் இம்மலர் ஸமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

K.V. சுப்பரத்னம் அய்யர்,
பொதுக் காரியதர்சி,
அகிலபாரத சங்கரஸேவா ஸமிதி.

விஷயானுக்ரமணிகை

॥ श्रीः ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ स्वात्मनिरूपणम् ॥

॥ ஸ்வாத்மநிரூபணம் ॥

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யர் அருளியது.

[ஸ்வாத்மநிரூபணம் என்னும் இப்பிரகரணம் 154 சுலோகங்கள் கொண்டது.

'स्वात्म निरूपण मेतत्प्रकरणमन्तविचिन्त्यतां सद्भिः'

'ஸ்வாத்ம நிரூபண மேதத்ப்ரகரணமந்தவிசிந்த்யதாம் ஸத்³பி⁴:'

என்ற கடைசி சுலோகத்தில் இந்த பிரகரணத்தின் பெயரையும் இதைச் சிந்தனம் செய்வதால் வரும் பலனையும் ஆசார்யாள் காட்டியிருக்கிறுர். 3 வது சுலோகத்தில் இந்தப் பெயர் ஏற்பட்டதன் காரணத்தைக் கூறுகிறுர், 4 வது சுலோகம் முதல் 103 வது சுலோகம் வரை குருவின் உபதேசமாகவும், 105 வது சுலோகம் முதல் 162 வது சுலோகம் வரை சிஷ்யன் தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக் கூறுவதாகவும், அமைந்துள்ளது. சிஷ்யன் கூறும் சுலோகங்கள் அகாராதி க்ரமத்தில் அமைந்திருப்பது இப்பிரகரணத்தின் தனிச்சிறப்பாகும். ஆசார்ய மஹிமை குருவின் உபதேசத்தில் காணப்படுவதுடன் சிஷ்யனும் விரிவாக இதைக் காட்டுகிறுன். பஞ்ச கோசங்களை விலக்கி தானே ஸ்வயம்பிரகாசமான ஆத்மா என்று காட்டி 'தத்த்வமஸி' மஹா வாக்யத்தின் பொருளை விரிவாக குரு உபதேசிக்கிறுர். பிரபஞ்சம் கல்பிதம், அதிஷ்டானமான ப்ரஹ்மமே ஸத்யம். குருவினுலும் உபநிஷத்தாலும் தான் அறிய முடியும், உபநிஷத்தாத்பர்யம் அத்வைதத்தில்தான், ஜீவன் எப்பொழுதுமே ப்ரஹ்மம் தான், அக்ஞானத்தால் தெரியவில்லை, ஞானம் ஒன்றுதான் ஸாதனம் இது முதலான பல கருத்துக்களை குரு உபதேசிக்கிறுர். இந்தப் பிரகரணத்தை சிந்தனம் செய்தால் மோஹம் விலகி ஸம்ஸார ஸாகரத்திலிருந்து கடைத்தேறலாம்.]

குருவணக்கம்: -

श्रीगुरुचरणद्वन्द्वं वन्देऽहं मथितदुःसहद्वन्द्वम् ।
भ्रान्तिग्रहोपशान्तिं पांसुमयं यस्य भसितमातनुते ॥ १ ॥

ஶ்ரீகு³ருசரணத்³வந்த்³வம் வந்தே³(அ)ஹம் மதி²தது³:ஸஹத்³வந்த்³வம் ।
ப்⁴ராந்திக்³ரஹோபஶாந்திம் பாம்ஸுமயம் யஸ்ய ப⁴ஸிதமாதனுதே ॥ 1 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

श्रीगुरुचरणद्वन्द्वं **ஶ்ரீகு³ருசரணத்³வந்த்³வம்**	=	சோபையுடன் கூடிய ஸத்குருநாதரின் இருதிருவடிகளையும்,
वन्दे **வந்தே³**	=	வணங்குகிறேன்.
मथितदुःसहद्वन्द्वं **மதி²தது³:ஸஹத்³வந்த்³வம்**	=	பொறுக்கமுடியாத (ஸுகம்-துக்கம் முதலான) த்வந்த்வங்களை (இரட்டைகளை) அழிக்கின்றதான,
यस्य **யஸ்ய**	=	எந்தத்திருவடியின்,
पांसुमयं **பாம்ஸுமயம்**	=	தூளியமான,
भसितं **ப⁴ஸிதம்**	=	விபூதி,
भ्रान्तिग्रहोपशान्तिं **ப்⁴ராந்திக்³ரஹோபஶாந்திம்**	=	ப்ராந்தி (விபரீதஞானம்) ஆகிற துஷ்டக்ரஹங்களின் சாந்தியை,
आतनुते **ஆதனுதே**	=	செய்கிறதோ.

ஶ்ரீமத் குருநாதரின் இரண்டு பாதங்களையும் நான் நமஸ்கரிக்கிறேன். அவை களே ஸஹிக்கமுடியாத ஸுகம் துக்கம் முதலான இரட்டைகளை நசுக்கியிருக்கின்றன. அவைகளின் தூளியாகிற விபூதி பிராந்தியாகிற துஷ்ட கிரஹத்தை சமனம் செய்து விடுகிறது. **(1)**

देशिकवरं दयालुं वन्देऽहं निहत निखिलसंदेहम् ।
यच्चरणद्वयमद्वयमनुभवमुपदिशति तत्पदस्यार्थम् ॥ २ ॥

தே³ஶிகவரம் த³யாலும் வந்தே³(அ)ஹம் நிஹத நிகி²லஸந்தே³ஹம் ।
யச்சரணத்³வயமத்³வயமனுப⁴வமுபதி³ஶதி தத்பத³ஸ்யார்த²ம் ॥ 2 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
निहतनिखिलसंदेहम् **நிஹத நிகி²லஸந்தே³ஹம்**	=	எல்லாஸம்சயங்களையும் போக்கடித்த,
दयालुं **த³யாலும்**	=	கிருபையை ஸ்வபாவமாகக்கொண்ட,
देशिकवरं **தே³ஶிகவரம்**	=	ஸத்குரு சிரேஷ்டரை,
वन्दे **வந்தே³**	=	நமஸ்கரிக்கிறேன்,

यच्चरणद्वयं **யச்சரணத்³வயம்**	=	எவருடைய இருதிருவடிகளும்,
तत्पदस्य **தத்பத³ஸ்ய**	=	'தத்' பதத்தின்,
अर्थं **அர்த²ம்**	=	பொருளான,
अद्वयं **அத்³வயம்**	=	இரண்டற்ற,
अनुभवं **அனுப⁴வம்**	=	ப்ரஹ்மானுபவத்தை,
उपदिशति **உபதி³ஶதி**	=	உபதேசிக்கிறதோ.

தயாளுவான தேசிகோத்தமரை நமஸ்கரிக்கிறேன். அவர் ஸகல ஸந்தேஹங்களையும் போக்கடித்தவர். அவருடைய இரு பாதங்களும் **தத்** (அது) என்கிற வார்த்தையின் அர்த்தமான இரண்டற்ற (பிரஹ்மத்தின்) அனுபவத்தை உபதேசம் செய்கின்றன. **(2)**

ஆத்மஸ்வரூபம்: -

संसारदावपावकसंतप्तः सकलसाधनोपेतः ।
आत्मनिरूपणनिपुणैर्वाक्यैः शिष्यः प्रवोध्यते गुरुणा ॥ ३ ॥

ஸம்ஸாரதா³வபாவகஸந்தப்த꞉ ஸகலஸாத⁴னோபேத꞉ ।
ஆத்மநிரூபணநிபுணைர்வாக்யை꞉ ஶிஷ்ய꞉ ப்ரவோத்⁴யதே கு³ருணா ॥ 3 ॥

संसारदावपावकसंतप्तः **ஸம்ஸாரதா³வபாவகஸந்தப்த꞉**	=	ஸம்ஸாரமாகிற காட்டுத்தீயினால் மிகுந்த தாபத்தை அடைந்தவனும்,
सकलसाधनोपेतः **ஸகலஸாத⁴னோபேத꞉**	=	எல்லா ஸாதனங்களுடனும் கூடினவனுமான,
शिष्यः **ஶிஷ்ய꞉**	=	சிஷ்யன்,
गुरुणा **கு³ருணா**	=	ஆசார்யனால்,
आत्मनिरूपणनिपुणैः **ஆத்மநிரூபணநிபுணை**	=	ஆத்மஸ்வரூபத்தை எடுத்துக்காட்டுவதில் சக்தியுள்ள,
वाक्यैः **வாக்யை꞉**	=	வாக்கியங்களால்,

प्रवोध्यते **ப்ரவோத்⁴யதே**	=	அறிவுறுத்தப்படுகிறுன்.

ஸம்ஸாரமாகிற காட்டுத்தீயினுல் மிகவும் தாபத்தை அடைந்த சிஷ்யன் (ஆத்ம ஞானத்திற்கு அவசியம் வேண்டிய) எல்லா ஸாதனங்களோடு கூடினவனுகி குருவினுல் ஆத்மதத்வத்தை நன்கு எடுத்துச்சொல்ல வல்லமையுள்ள வாக்கியங்களால் நன்கு போதிக்கப்படுகிறுன். **(3)**

अस्ति स्वयमित्यस्मिन्नर्थे कस्यास्ति संशयः पुंसः ।
अत्रापि संशयश्चेत् संशयिता यः स एव भवसि त्वम् ॥ ४ ॥

அஸ்தி ஸ்வயமித்யஸ்மின்னர்தே² கஸ்யாஸ்தி ஸம்ஶய: பும்ஸ: ।
அத்ராபி ஸம்ஶயஶ்சேத் ஸம்ஶயிதா ய: ஸ ஏவ ப⁴வஸி த்வம் ॥ 4 ॥

स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தான்,
अस्ति **அஸ்தி**	=	இருக்கிறுன்,
इति **இதி**	=	என்ற,
अस्मिन् अर्थे **அஸ்மின் அர்தே²**	=	இந்த விஷயத்தில்,
कस्य **கஸ்ய**	=	எந்த,
पुंसः **பும்ஸ:**	=	புருஷனுக்கு,
संशय: **ஸம்ஶய:**	=	ஸந்தேஹம்,
अस्ति **அஸ்தி**	=	இருக்கிறது?
अत्रापि **அத்ராபி**	=	இந்த விஷயத்திலும்,
संशयश्चेत् **ஸம்ஶயஶ்சேத்**	=	ஸந்தேஹம், ஏற்படுமேயானுல்,
संशयिता **ஸம்ஶயிதா**	=	ஸந்தேஹப்படுகிறவன்,
यः **ய:**	=	எவனுே,

स एव = அவனுகவே,

ஸ ஏவ

त्वं = நீ,

த்வம்

भवसि = இருக்கிறுய்.

ப⁴வஸி

நான் இருக்கிறேன் என்கிற இந்த இந்த விஷயத்தில் யாரேனும் மனுஷ்யனுக்கு ஸந்தேஹம் உண்டா? இதிலும் ஸந்தேஹம் உண்டு என்றுல் ஸந்தேஹப்படுகிறவன் யாரோ அவனேதான் நீ. **(4)**

नाहमिति वेत्ति योऽसौ सत्यं ब्रह्मैव वेत्ति नास्तीति ।
अहमस्मीति विजानन् ब्रह्म सौ स्वयं विजानाति ॥ ५ ॥

நாஹமிதி வேத்தி யோ(அ)ஸௌ ஸத்யம் ப்³ரஹ்மைவ வேத்தி நாஸ்தீதி ।
அஹமஸ்மீதி விஜானன் ப்³ரஹ்ம ஸௌ ஸ்வயம் விஜாஞதி ॥ 5 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

न = இல்லை,

ந

इति = என்று,

இதி

यः = எவன்,

யஃ

वेत्ति = அறிகிறுனே,

வேத்தி

असौ = அவன்,

அஸௌ

सत्यं = உண்மையான,

ஸத்யம்

ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மமே,

ப்³ரஹ்மைவ

नास्ति = இல்லை,

நாஸ்தி

इति = என்று,

இதி

वेत्ति = அறிகிறான்,
வேத்தி

अहं = நான்,
அஹம்

अस्मि = இருக்கிறேன்,
அஸ்மி

इति = என்று,
இதி

विजानान् = அறிகிற,
விஜாநன்

असौ = அவன்,
அஸௌ

स्वयं = தான்,
ஸ்வயம்

ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மத்தையே,
ப்^{3}ரஹ்மைவ

विजानाति = அறிந்து கொள்கிறான்.
விஜாநாதி

எவன் ஒருவன் நான் இல்லை என்று நினைக்கிறானோ, அவன் உண்மையான பிரஹ்மமே இல்லை என்று அறிகிறான். நான் இருக்கிறேன் என்று அறிகிறவன், பிரஹ்மத்தையே தான் அறிந்தவனாகிறான்.

ब्रह्म त्वमेव तस्मात्नाहं ब्रह्मेति मोहमात्रमिदम् ।
मोहेन भवति भेदः क्लेशाः सर्वे भवन्ति तन्मूलाः ॥ ६ ॥

ப்^{3}ரஹ்ம த்வமேவ தஸ்மாத்நாஹம் ப்^{3}ரஹ்மேதி மோஹமாத்ரமித^{3}ம் ।
மோஹேன ப^{4}வதி பே^{4}த^{3}ः க்லேஶாः ஸர்வே ப^{4}வந்தி தன்மூலாः ॥ 6 ॥

त्वं = நீ,
த்வம்

ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மம்தான்,
ப்^{3}ரஹ்மைவ

तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்

अहं = நான்,
அஹம்

न ब्रम्हा **ந ப்³ரம்ஹா**	=	ப்ரஹ்மமில்லை,
इति इदं **இதி இத³ம்**	=	என்ற இது,
मोहमात्रमिदम् **மோஹமாத்ரமித³ம்**	=	அறியாமைதான்,
मोहेन **மோஹேன**	=	அறியாமையால்,
भेदः **பே⁴த³:**	=	வேற்றுமை,
भवति **ப⁴வதி**	=	ஏற்படுகிறது,
तन्मूलाः **தன்மூலா:**	=	அந்த வேற்றுமையின் காரணமாக,
सर्वे क्लेशाः **ஸர்வே க்லேஶா:**	=	எல்லாத்துன்பங்களும்,
भवन्ति **ப⁴வந்தி**	=	ஏற்படுகின்றன.

நீ பிரஹ்மம்தான் ஆகையால் நான் பிரஹ்மம் இல்லை என்பது. வெறும் மோஹமேயாகும். மோஹத்தினால் வேற்றுமை ஏற்படுகிறது. வேற்றுமை காரணமாக எல்லா கிலேசங்களும் உண்டாகின்றன. **(6)**

ஐந்து கோசங்களும் ஆத்மாவல்ல: -

न क्लेशपञ्चकमिदं भजते कृतकोशपञ्चकविवेकः ।
अत एव पञ्च कोशान् कुशलधियः संततं विचिन्वन्ति ॥ ७ ॥

ந க்லேஶபஞ்சகமித³ம் ப⁴ஜதே க்ருதகோஶபஞ்சகவிவேக: ।
அத ஏவ பஞ்ச கோஶான் குஶலதி⁴ய: ஸந்ததம் விசின்வந்தி ॥ 7 ॥

कृतकोशपञ्चकविवेकः **க்ருதகோஶபஞ்சகவிவேக:**	=	ஐந்து கோசங்களையும் பிரித்துத் தெரிந்துகொண்டவன்,
इदं **இத³ம்**	=	இந்த,
क्लेशपञ्चकं **க்லேஶபஞ்சகம்**	=	ஐந்துவிதமான கிலேசங்களை,

न भजते = அடைகிறதில்லை,

ந ப⁴ஜதே

अत एव = ஆகையினாலேயே,

அத ஏவ

कुशलधियः = புத்தித்திறமையுள்ளவர்கள்,

குஶலதி⁴ய:

संततं = எப்பொழுதும்,

ஸந்ததம்

पञ्च कोशान् = ஐந்து கோசங்களை,

பஞ்ச கோஶான்

संततं = எப்பொழுதும்,

ஸந்ததம்

विचिन्वन्ति = விசாரிக்கிறார்கள்.

விசின்வந்தி

(அவித்யா, அஸ்மிதா, ராகம், த்வேஷம், அபிநிவேசம், அறியாமை, அஹங்காரம், ஆசை, வெறுப்பு, பற்று என்னும்) இந்த ஐந்து கிலேசங்களையும் ஐந்து கோசங்களின் (அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விக்ஞானமயம், ஆனந்தமயம்) தன்மையை பகுத்து அறிந்தவன் அடைவது இல்லை. இதனாலேயே நல்ல புத்தியுள்ளவர்கள் இடைவிடாமல் ஐந்து கோசங்களைப்பற்றி ஆலோசிக்கிறார்கள். **(7)**

अन्नप्राणमनोमयविज्ञानानन्द पञ्चकोशानाम् ।
एकैकान्तरभाजां भजति विवेकात् प्रकाशतामात्मा ॥ ८ ॥

அன்னப்ராணமனோமயவிஜ்ஞானானந்த³ பஞ்சகோஶானாம் ।
ஏகைகாந்தரபா⁴ஜாம் ப⁴ஜதி விவேகாத் ப்ரகாஶதாமாத்மா ॥ 8 ॥

एकैकान्तरभाजां = ஒன்றிற்குள் ஒன்றாக இருக்கிற,

ஏகைகாந்தரபா⁴ஜாம்

अन्नप्राणमनोमयविज्ञानानन्द पञ्चकोशानां = அன்னமயம், ப்ராணமயம், மனோமயம், விக்ஞானமயம், ஆனந்தமயம், என்ற ஐந்து கோசங்களையும்,

विवेकात् = பிரித்துத் தெரிந்துகொள்வதால்,

விவேகாத்

आत्मा = ஆத்மா,

ஆத்மா

प्रकाशतां = ப்ரகாசமாயிருக்கும் தன்மையை,

ப்ரகாஶதாம்

भजति = அடைகிறன்.

ப⁴ஜதி

ஒன்றுக்குள் ஒன்றுயிருக்கிற அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விக்ஞானமயம், ஆனந்தமயம், என்கிற ஐந்து கோசங்களையும் பிரித்துப்பார்த்தால் ஆத்மா பிரகாசமாகத் தெரியும். **(8)**

(அ) அன்னமயகோசம் (சரீரம்) ஆத்மாவல்ல: -

वपुरिदमन्नमयाख्यः कोशो नात्मा जडो घटप्रायः ।
प्रागुत्पत्तेः पश्चात् तदभावस्यापि दृश्यमानत्वात् ॥ ९ ॥

வபுரித³மன்னமயாக்²ய꞉ கோஶோ நாத்மா ஜடோ³ க⁴டப்ராய꞉ ।
ப்ராகு³த்பத்தே꞉ பஶ்சாத் தத³பா⁴வஸ்யாபி த்³ருஶ்யமானத்வாத் ॥ 9 ॥

इदं = இந்த,

இத³ம்

वपु = சரீரம்,

வபு

अन्नमयाख्यः = அன்னமயம் என்று பெயருள்ள,

அன்னமயாக்²ய꞉

कोशः = கோசம்,

கோஶ꞉

घटप्रायः = குடத்திற்கொப்பான,

க⁴டப்ராய꞉

जडः = ஜடமான (இது),

ஜட³꞉

उत्पत्तः प्राक् = உண்டாவதற்கு முன்னாலும்,

உத்பத்த꞉ ப்ராக்

पश्चात् = நாசத்திற்குப் பின்னாலும்,

பஶ்சாத்

तदभावस्यापि = அதன் இல்லாமையும்,

தத³பா⁴வஸ்யாபி

दृश्यमानत्वात् = அறியப்படுகிறபடியால்,

த்³ருஶ்யமானத்வாத்

न आत्मा = ஆத்மா அல்ல.

ந ஆத்மா

இந்த சரீரம்தான் அன்னமயம் என்கிற கோசம். இது குடம் மாதிரியே ஜடமாயிருப்பதால் (ஞானஸ்வரூபியான) ஆத்மா அல்ல. மேலும் இது பிறப்பதற்கு முன்னுலும் (இறந்ததற்குப்) பின்னுலும் இது இல்லையென்று அறியப்படுகிறபடியால் (இது நித்யஸ்வரூபியான ஆத்மா அல்ல.)

[ஆத்மா சேதனம், சரீரமோ அசேதனம் (ஜடம்). பிறப்பு இறப்பு இல்லாமல் எப்பொழுதும் உள்ளது ஆத்மா. உண்டாகி அழிந்துபோகும் சரீரமோ உத்பத்திக்கு முன்பும் நாசத்திற்குப் பின்னும் இல்லை. ஆகவே ஒன்றுக்கொன்று எதிரிடையாயிருப்பதால் அன்னமய கோசமான சரீரம் ஆத்மாவல்ல].

(அ) பிராணமயகோசம் ஆத்மாவல்ல: -

कोशः प्राणमयोऽयं वायुविशेषो वपुष्यवच्छिन्नः ।
अस्य कथमात्मता स्यात् क्षुत्तृष्णाभ्यामुपेयुषः पीडाम् ॥ १० ॥

கோஶ: ப்ராணமயோ(அ)யம் வாயுவிஶேஷோ வபுஷ்யவச்சி²ன்ன: ।
அஸ்ய கத²மாத்மதா ஸ்யாத் க்ஷுத்த்ருஷ்ணாப்⁴யாமுபேயுஷ: பீடா³ம் ॥ 10 ॥

वपुपि = சரீரத்தில்,
வபுபி

अवच्छिन्नः = கட்டுப்பட்ட,
அவச்சி²ன்ன:

वायुविशेषः = ஒர்வாயுதான்,
வாயுவிஶேஷ:

अयं = இந்த,
அயம்

प्राणमयः कोशः = பிராணமயகோசம்,
ப்ராணமய: கோஶ:

क्षुत्तृष्णाभ्यां = பசி தாகங்களால்,
க்ஷுத்த்ருஷ்ணாப்⁴யாம்

पीडां = துன்பத்தை,
பீடா³ம்

उपेयुषः = அடைகின்ற,
உபேயுஷ:

अस्य = இந்த பிராணனுக்கு,
அஸ்ய

आत्मता = ஆத்மத்தன்மை,
ஆத்மதா

कथं स्यात् = எப்படி ஏற்படும்?
கத²ம் ஸ்யாத்

இந்த பிராணமய கோசம் சரீரத்திற்குள் அடைபட்ட ஒருவித வாயுதான். இது பசி, தாஹங்களால் பீடிக்கப்படுகிறது. இது எப்படி (வியாபகமாயும் பசி தாஹத்திற்கு மேல்பட்டதாயுமுள்ள) ஆத்மாவாகும்?

[பஞ்சபூதங்களில் ஒன்ருன வாயுவின் அம்சம் பிராணன். ஆத்மாவோ பஞ்சபூத ங்களுக்கு அப்பால்பட்டது. பிராணன் சரீரத்திற்குள் உள்ளதே தவிற வெளியில் இல்ஸெ. ஆத்மாவோ எங்கும் உள்ளது. பிராணனுக்கு பசிதாஹங்கள் உண்டு. ஆத்மா வுக்கு அவை கிடையாது. ஆகையால் பிராணனும் ஆத்மாவல்ல] **(10)**

(அ) மனோமயகோசம் ஆத்மாவல்ல: -

कुरुते वपुष्यहंतां गेहादौ यः करोति ममतां च ।
रागद्वेषविधेयो नासावात्मा मनोमयः कोशः ॥ ११ ॥

குருதே வபுஷ்யஹந்தாம் கே³ஹாதௌ³ ய꞉ கரோதி மமதாம் ச ।
ராக³த்³வேஷவிதே⁴யோ நாஸாவாத்மா மனோமய꞉ கோஶ꞉ ॥ 11 ॥

यः = எவன்,
ய꞉
वपुषि: = உடலில்,
வபுஷி꞉
अहंतां = 'நான்' என்ற எண்ணத்தை,
அஹந்தாம்
कुरुते = செய்கிறனே,
குருதே
गेहादौ = வீடு முதலியவற்றில்
கே³ஹாதௌ³
ममतां च = ''என்னுடையது' என்ற எண்ணத்தையும்,
மமதாம் ச
करोति = செய்கிறனே,
கரோதி
रागद्वेषविधेय: = விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு உட்பட்ட,
ராக³த்³வேஷவிதே⁴ய꞉
असौ = அந்த,
அஸௌ

मनोमयः कोशः = மனோமயகோசம்,

மனோமய: கோஶ:

न आत्मा = ஆத்மா அல்ல.

ந ஆத்மா

சரீரத்தில் 'நான்' என்கிற எண்ணத்தையும், வீடு முதலானவற்றில் 'என்னுடையது' என்கிற எண்ணத்தையும் செய்கிறதாயும் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு உள்பட்டதாயுமிருக்கிற இந்த மனோமய கோசம் (இவைகளால் கொஞ்சமேனும் தீண்டப்படாத) ஆத்மா அல்ல.

[மனமானது சரீரத்தை நான் என்றும் வீடு, மனைவி முதலியவற்றை எனது என்றும் அபிமானம் கொள்கிறது. இரண்டற்ற ஆத்மாவுக்கோ அபிமானம் என்பதே கிடையாது. மேலும் தனக்கு வேண்டியவற்றில் விருப்பும், வேண்டாதவற்றில் வெறுப்பும் கொள்கிறது மனம். ஆத்மாவுக்கோ ராகத்வேஷங்கள் கிடையாது. கிடையாது. ஆதலால் மனமும் ஆத்மாவல்ல.] **(11)**

(அ) விக்ஞானமயகோசம் ஆத்மாவல்ல: -

सुप्तौ स्वयं विलीना बोधे व्याप्ता कलेबरं सकलम् ।
विज्ञानशब्दवाच्या चित्प्रतिबिम्बो न बुद्धिरण्यात्मा ॥ १२ ॥

ஸுப்தௌ ஸ்வயம் விலீனா போ³தே⁴ வ்யாப்தா கலேப³ரம் ஸகலம் ।
விஜ்ஞானஶப்³த³வாச்யா சித்ப்ரதிபி³ம்போ³ ந பு³த்³தி⁴ரண்யாத்மா ॥ 12 ॥

सुप्तौ = தூக்கத்தில்,

ஸுப்தௌ

स्वयं = தானாகவே,

ஸ்வயம்

विलीना = மறைந்து விடுகிறதும்,

விலீனா

बोधे = விழிப்பில்,

போ³தே⁴

सकलं कलेबरं = சரீரம் முழுவதும்,

ஸகலம் கலேப³ரம்

व्याप्ता = பரவியிருக்கிறதும்,

வ்யாப்தா

चित्प्रतिबिम्बः = சைதன்யத்தின் பிரதிபிம்பமாக உள்ளதும்,

சித்ப்ரதிபி³ம்ப³:

विज्ञानशब्दवाच्या **விஜ்ஞானஶப்³த³வாச்யா**	=	'விஜ்ஞானம்' என்ற சொல்லால் கூறப்படுகிறதுமான,
बुद्धिरपि **பு³த்³தி⁴ரபி**	=	புத்தியும்,
न आत्मा **ந ஆத்மா**	=	ஆத்மா அல்ல.

விக்ஞான சப்தத்திஞல் சொல்லப்படுகிற புத்தி சைதன்யத்தின் பிரதிபிம்பமே யாகும். அது தூங்கும்போது தாஞகவே லயத்தை அடைந்து விடுகிறது. விழித்திருக்கும் போது சரீரம் பூராவையும் வியாபித்திருக்கிறது. இதுவும் கூட (சைதன்ய ஸ்வரூபமாயும் ஸர்வ வியாபகமாயுமுள்ள) ஆத்மா அல்ல.

[சைதன்ய பிரதிபிம்பத்துடன் கூடிய புத்திதான் விஞ்ஞானமய கோசம் என்பது இது விழித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது சரீரம் முழுவதும் பரவியிருப்பதால் எல்லா உணர்ச்சிகளும் ஏற்படுகின்றன. தூக்கத்தில் இது லயமடைந்து விடுவதால் நமக்கு ஒன்றும் தெரிவதில்லை. ஸர்வ வியாபகமாயும் எப்பொழுதும் ஞான ஸ்வரூபமாயுமுள்ள ஆத்மாவாக எப்படி புத்தி ஆகமுடியும்?] **(12)**

(அ) ஆனந்தமயகோசம் ஆத்மாவல்ல: -

सुप्तिगतैः सुखलेशैरभिमनुते यः सुखी भवामीति ।
आनन्दकोशनामा सोऽहंकारः कथं भवेदात्मा ॥ १३ ॥

ஸுப்திக³தை꞉ ஸுக²லேஶைரபி⁴மனுதே ய꞉ ஸுகீ² ப⁴வாமீதி ।
ஆனந்த³கோஶநாமா ஸோ(அ)ஹங்கார꞉ கத²ம் ப⁴வேதா³த்மா ॥ 13 ॥

सुप्तिगतैः **ஸுப்திக³தை꞉**	=	தூக்கத்திலுள்ள,
सुखलेशैः **ஸுக²லேஶை:**	=	மிகவும் ஸ்வல்பமான ஸுகங்களால்,
यः **ய꞉**	=	எவன்,
सुखी भवामीति **ஸுகீ² ப⁴வாமீதி**	=	ஸுகமுள்ளவனாக இருக்கிறேன் என்று,
अभिमनुते **அபி⁴மனுதே**	=	அபிமானம் கொள்கிறுனே,
सः **ஸ꞉**	=	அந்த,

आनन्दकोशनामा = ஆனந்தமய கோசம் என்ற பெயருள்ள,

ஆனந்த³கோஶநாமா

अहंकार: = அஹங்காரம்,

அஹங்காரஃ

कथं = எப்படி,

கத²ம்

आत्मा = ஆத்மாவாக,

ஆத்மா

भवेत् = ஆகும்?

ப⁴வேத்

தூக்கத்தில் தோன்றும் ஸுகலேசங்களை வைத்துக் கொண்டு நான் ஸுகியாயி ருக்கிறேன் என்று அபிமானிக்கிற அஹங்காரம் ஆனந்தமய கோசம் என்ற பெயருள் ளது. அது எப்படி (நிரதிசயமான ஆனந்தஸ்வரூபியான) ஆத்மாவாகும்?

[நல்ல தூக்கத்தில் ஸுகத்தை அனுபவிக்கிறவன் ஆனந்தமயன். ஸுஷுப்தி ஸுகம் மிகவும் ஸ்வல்பம். அதுவும் அப்பொழுது நன்றாகத்தெரிவதில்லை. விழித்துக் கொண்டபிறகுதான் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. ஆத்மாவோ எல்லையற்ற ஆனந்த ப்ரகாசஸ்வரூபம். அதனுல் ஆனந்த மயனும் ஆத்மாவல்ல.] **(13)**

ஆத்மா ஞான விஷயமல்ல: -

यः स्फुरति बिम्बभूतः स भवेदानन्द एव सकलात्मा ।
प्रागूर्ध्वमपि च सत्त्वादविकारित्वादबाध्यमानत्वात् ॥ १४ ॥

யஃ ஸ்பு²ரதி பி³ம்ப³பூ⁴தஃ ஸ ப⁴வேதா³னந்த³ ஏவ ஸகலாத்மா ।
ப்ராகூ³ர்த்⁴வமபி ச ஸத்த்வாத³விகாரித்வாத³பா³த்⁴யமானத்வாத் ॥ 14 ॥

यः = எது,

யஃ

बिम्बभूतः = பிம்பமாக இருந்து கொண்டு,

பி³ம்ப³பூ⁴தஃ

स्फुरति = பிரகாசிக்கிறதோ,

ஸ்பு²ரதி

सः = அந்த,

ஸ:

आनन्द एव = ஆனந்தம் தான்,

ஆனந்த³ ஏவ

प्राक् = முன்னுலும்,

ப்ராக்

ऊर्ध्वमपि = பின்னுலும்,

ஊர்த்⁴வமபி

सत्वात् = இருப்பதாலும்,

ஸத்வாத்

अविकारित्वात् = மாறுதல் அடையாததாலும்,

அவிகாரித்வாத்

अबाध्यमानत्वात् = பாதிக்கப்படாமலிருப்பதாலும்,

அபா³த்⁴யமானத்வாத்

सकलात्मा = எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக,

ஸகலாத்மா

भवेत् = ஆகும்.

ப⁴வேத்

எது (பிரதிபிம்பமாயில்லாமல்) பிம்பமாகவே இருந்து கொண்டு, (ஆனந்தமய மாயில்லாமல்) ஆனந்தமாகவே இருந்து கொண்டு, (அளவிற்கு உட்படாமல்) எல்லா வற்றிற்கும் ஆத்மாவாக பிரகாசிக்கிறதோ (அதுவே தான் ஆத்மா). முன்னுலேயும் பிற்பாடும் இருந்து வருவதனுலும், எவ்வித மாறுதலுமற்றிருப்பதனுலும், எப்பொழு தும் பாதிக்கப்படாமலிருப்பதனாலும் (அதுவேதான். ஆத்மா,)

अन्नमयादेरस्मादपरं यदि नानुभूयते किंचित् ।
अनुभविताऽन्नमयादेरस्तीत्यस्मिन् न कश्चिदपलापः ॥ १५ ॥

அன்னமயாதே³ரஸ்மாத³பரம் யதி³ நானுபூ⁴யதே கிஞ்சித் ।
அனுப⁴விதா(அ)ன்னமயாதே³ரஸ்தீத்யஸ்மின் ந கஶ்சித³பலாப: ॥ 15 ॥

अस्मात् = இந்த,

அஸ்மாத்

अन्नमयादेः = அன்னமயம் முதலியவற்றைக்காட்டிலும்,

அன்னமயாதே³

अपरं किंचित् = வேறுஒன்றும்,

அபரம் கிஞ்சித்

यदि नानुभूयते = அனுபவிக்கப்படாவிட்டாலும்,

யதி³ நானுபூ⁴யதே

अन्नमयादेः = அன்னமயம் முதலியவற்றை,

அன்னமயாதே

अनुभविता = அனுபவிக்கிறவன்,
அனுப⁴விதா
अस्ति = இருக்கிறுன்,
அஸ்தி
इत्यस्मिन् = என்ற இந்த விஷயத்தில்,
இத்யஸ்மின்
कश्चित् = ஒருவிதமான,
கஶ்சித்
अपलापः = மறுப்பும்,
அபலாபঃ
न = கிடையாது.
ந

இந்த அன்னமயம் முதலான் (ஐந்து கோசங்களுக்கு) வேறுக யாதொன்றும் அனுபவிக்கப்படவில்லையே யென்றுலும், அன்னமயம் முதலானவைகளை அனுபவிக் கிறவனுக ஒருவன் இருக்கிறவிஷயத்தில் எவ்வித மறுப்புக்கும் இடமில்லை.

[அன்னமயம் முதலான ஐந்து கோசங்களையும் நாம் நன்கு அறிந்து கொள்வதால் இவைகளை அறிகிறவன் ஒருவன் இவைகளைக்காட்டிலும் வேறுக இருக்க வேண்டு மென்று தெரிகிறது.] **(15)**

स्वयमेवानुभवत्वाद्यद्यप्येतस्य नानुभाव्यत्वम् ।
सकृदप्यभावशङ्का न भवेद्बोधस्वरूपसत्तायाः ॥ १६ ॥

ஸ்வயமேவானுப⁴வத்வாத்³யத்³யப்யேதஸ்ய நானுபா⁴வ்யத்வம் ।
ஸக்ருத³ப்யபா⁴வஶங்கா ந ப⁴வேத்³போ³த⁴ஸ்வரூபஸத்தாயாঃ ॥ 16 ॥

स्वयमेव = தானே,
ஸ்வயமேவ
अनुभवत्वात् = அநுபவரூபமாயிருப்பதால்,
அனுப⁴வத்வாத்
एतस्य = இந்த ஆத்மாவிற்கு,
ஏதஸ்ய
अनुभाव्यत्वं = அனுபவிக்கத்தகுந்த வனாயிருக்கும்
அனுபா⁴வ்யத்வம் தன்மை,
यद्यपि न = இல்லாவிட்டாலும்,
யத்³யபி ந
वोधस्वरूपसत्तायाः = ஞானஸ்வரூபமான ஸத்தைக்கு,
வோத⁴ஸ்வரூபஸத்தாயாঃ

सकृदपि **ஸக்ருத³பி**	=	ஒரு தடவையாவது,
अभावशङ्का **அபா⁴வஶங்கா**	=	இல்லையோ என்ற ஸந்தேஹம்,
न भवेत् **ந ப⁴வேத்**	=	ஏற்படாது.

இவன் தானே அநுபவரூபமாயிருப்பதால் இவனுக்கு அனுபவிக்கப்படும் தன்மை கிடையாதென்பது வாஸ்தவமானாலும் ஞான ஸ்வரூபனாக இருப்பவனுக்கு இருப்பு உண்டா இல்லையா என்ற ஸந்தேஹம் ஒருவிதத்திலும் ஏற்பட முடியாது.

[எல்லாவற்றையும் அறியும் ஆத்மா வேறென்றால் அறியப்படாததால் அதை இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. ஸ்த்தாகவும் சித்தாகவும் தானே விளங்குகின்ற ஆத்மா எப்படி இல்லாமலிருக்கக்கூடும்?] **(16)**

अनुभवति विश्वमात्मा विश्वेनासौ न चानुभूयेत ।
न खलु प्रकाश्यतेऽसौ विश्वमशेषं प्रकाशयन् भानुः ॥ १७ ॥

அனுப⁴வதி விஶ்வமாத்மா விஶ்வேனாஸௌ ந சானுபூ⁴யேத ।
ந க²லு ப்ரகாஶ்யதே(அ)ஸௌ விஶ்வமஶேஷம் ப்ரகாஶயன் பா⁴னுः ॥ 17 ॥

आत्मा **ஆத்மா**	=	ஆத்மா,
विश्वं **விஶ்வம்**	=	பிரபஞ்சத்தை,
अनुभवति **அனுப⁴வதி**	=	அனுபவிக்கிறான்,
असौ **அஸௌ**	=	அந்த ஆத்மா,
विश्वेन **விஶ்வேன**	=	பிரபஞ்சத்தினால்,
न च अनुभूयेत **ந ச அனுபூ⁴யேத**	=	அனுபவிக்கப்படுவதில்லை,
अशेषं विश्वं **அஶேஷம் விஶ்வம்**	=	பிரபஞ்சம் முழுவதையும்,
प्रकाशयन् **ப்ரகாஶயன்**	=	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற,
असौ भानुः **அஸௌ பா⁴னுः**	=	அந்த ஸூரியன்,

न खलु प्रकाश्यते	=	(வேறென்றால்) பிரகாசிக்கப்படுகிற
ந க²லு ப்ரகாஶ்யதே		தில்லையல்லவா!

பிரபஞ்சத்தை ஆத்மா அனுபவிக்கிறார். பிரபஞ்சத்தினால் அவர் அனுபவிக்கப் படுவதில்லை. பிரபஞ்சம் பூராவையும் பிரகாசிக்கும்படிச் செய்யும் இந்த ஸூர்யன் பிரகாசிக்கப்படுகிறதில்லையே!

[தான் வேறென்றால் அறியப்படாவிட்டாலும் எல்லாவற்றையும் அறிகின்ற ஆத்மா ஒன்று உள்ளது என்பதற்கு திருஷ்டாந்தம் ஸூரியன். எல்லாவற்றையும் காட்டுகின்ற ஸூர்யனைப் பார்க்க வேறு வெளிச்சத்தைத் தேடுவதில்லை. அது தானே தான் பிரகாசிக்கிறது.] **(17)**

(அ) ப்ரஹ்மம் அபரோக்ஷம்: -

तदिदं तादृशमीदृशमेतावत्तावदिति च यन्न भवेत् ।
ब्रह्म तदित्यवधेयं नो चेद्विषयो भवेत् परोक्षं च ॥ १८ ॥

ததி³த³ம் தாத்³ருஶமீத்³ருஶமேதாவத்தாவதி³தி ச யன்ன ப⁴வேத் ।
ப்³ரஹ்ம ததி³த்யவதே⁴யம் நோ சேத்³விஷயோ ப⁴வேத் பரோக்ஷ ச ॥ 18 ॥

तत् **தத்**	=	அது,
इदं **இத³ம்**	=	இது,
तादृशं **தாத்³ருஶம்**	=	அப்படிப்பட்டது,
ईदृशं **ஈத்³ருஶம்**	=	இப்படிப்பட்டது,
एतावत् **ஏதாவத்**	=	இவ்வளவு,
तावत् **தாவத்**	=	அவ்வளவு,
इति च **இதி ச**	=	என்பதாக,
यत् **யத்**	=	எது,
न भवेत् **ந ப⁴வேத்**	=	ஆகாதோ,

तत् **தத்**	=	அது,
ब्रह्म **ப்3ரஹ்ம**	=	ப்ரஹ்மம்,
इति **இதி**	=	என்று,
अवधेयं **அவதே4யம்**	=	தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்,
नो चेत् **நோ சேத்**	=	இப்படியில்லாவிட்டால் (ப்ரஹ்மம்),
विषयः **விஷய:**	=	விஷயமாகவும் (அறியப்படும் வஸ்துவாகவும்),
परोक्षं च **பரோக்ஷம் ச**	=	பரோக்ஷமாகவும்,
भवेत् **ப4வேத்**	=	ஆகிவிடும்.

"அது, இது, அப்படிப்பட்டது, இப்படிப்பட்டது, இவ்வளவு, அவ்வளவு" என்று எது ஆகாதோ அதுவே பிரஹ்மமென்று அறியவேண்டும். அப்படியில்லாமலிருந்தால் (அது, இது, முதலான வகையில் சொல்லக்கூடியதாயிருந்தால்) ஆத்மா (இந்திரியம் மனஸ் முதலானதுகளால் கிரஹிக்கக்கூடிய) விஷயமாகிவிடும்; தவிரவும் வெளிப் பதார்த்தமாகவும் ஆகிவிடும். **(18)**

इदमिदमिति प्रतीते वस्तुनि सर्वत्र बाध्यमानेऽपि ।
अनिदमबाध्यं तत्त्वं तस्मादेतस्य न परोक्षत्वम् ॥ १९ ॥

இத3மித3மிதி ப்ரதீதே வஸ்துனி ஸர்வத்ர பா3த்4யமானே(அ)பி ।
அனித3மபா3த்4யம் தத்த்வம் தஸ்மாதே3தஸ்ய ந பரோக்ஷத்வம் ॥ 19 ॥

इदमिदमिति **இத3மித3மிதி**	=	இது இது என்று,
प्रतीते **ப்ரதீதே**	=	தோன்றுகிற,
सर्वत्र वस्तुनि **ஸர்வத்ர வஸ்துனி**	=	எல்லாப்பொருளும்,
बाध्यमानेऽपि **பா3த்4யமானே(அ)பி**	=	பாதிக்கப்படுகிற போதிலும்,
अनिदं **அனித3ம்**	=	'இது' வல்லாத,

तत्वं **தத்வம்**	=	தத்வம்,
अबाध्यं **அபா[3]த்[4]யம்**	=	பாதிக்கப்படாதது,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
एतस्य **ஏதஸ்ய**	=	இதற்கு,
न परोक्षत्वं **ந பரோக்ஷத்வம்**	=	பரோக்ஷமாயிருக்கும் தன்மை கிடையாது.

"இது, இது" என்று தோன்றுகிற எல்லா வஸ்துக்களும் பாதிக்கப்பட்டபோதிலும் கூட "இது" வல்லாததான தத்வம் பாதிக்கப்பட மாட்டாது. அதனுலேயே இதற்கு வெளிப்பதார்த்தமாயிருக்கும் தன்மை கிடையாது.

नावेद्यमपि परोक्षं भवति ब्रह्म स्वयंप्रकाशत्वात् ।
सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मेत्येतस्य लक्षणं प्रथते ॥ २० ॥

நாவேத்[3]யமபி பரோக்ஷம் ப[4]வதி ப்[3]ரஹ்ம ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வாத் ।
ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் ப்[3]ரஹ்மேத்யேதஸ்ய லக்ஷணம் ப்ரத[2]தே ॥ 20 ॥

ब्रह्म **ப்[3]ரஹ்ம**	=	ப்ரஹ்மமானது,
स्वयंप्रकाशत्वात् **ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வாத்**	=	தானுகவேபிரகாசிக்கிறபடியால்,
अवेद्यमपि **அவேத்[3]யமபி**	=	(மற்றென்றுல்) அறியக் கூடாததாக இருந்தபோதிலும்,
परोक्षं **பரோக்ஷம்**	=	பரோக்ஷமாக,
न भवति **ந ப[4]வதி**	=	ஆவதில்லை,
सत्यं **ஸத்யம்**	=	ஸத்யமாகவும்,
ज्ञानं **ஜ்ஞானம்**	=	ஞான ஸ்வரூபமாகவும்,
अनन्तं **அனந்தம்**	=	(தேசகாலவஸ்துக்களால்) எல்லையற்றதாகவும் உள்ளது,

ब्रह्म **ப்[3]ரஹ்ம**	=	ப்ரஹ்மம்,
इति **இதி**	=	என்று,
एतस्य **ஏதஸ்ய**	=	இதனுடைய,
लक्षणं **லக்ஷணம்**	=	லக்ஷணம்,
प्रथते **ப்ரத[2]தே**	=	பிரஸித்தமாக இருக்கிறது.

பிரஹ்மமானது ஞானத்திற்கு விஷயமில்லாமல் போனாலும் அறியப்படாத வெளிப்பதார்த்தமாகிவிடாது. ஏனென்றால் அது (கருவிகளின் உதவியை எதிர்பார்க்காமல்) தானாகவே பிரகாசிக்கும் தன்மையுடையது. "பிரஹ்மமானது ஸத்ய வஸ்து, ஞானஸ்வரூபம், எல்லையற்றது." என்று இதன் லக்ஷணம் பிரஸித்தமானது.

[தன்னைக்காட்டிலும் வேறாக உள்ள பொருள் தான் முதலில் பரோக்ஷமாக இருந்து பிறகு அதைக் கருவிகளால் அறிந்துகொண்டதும் அபரோக்ஷமாக ஆகும். பின்னால் இது மறைந்தும் போகும். தானாகவே இருக்கும் ஆத்மா வேறென்றால் அறியப்படுகிறதில்லை. ஆனாலும் ஆத்மா ஸ்வயம்ப்ரகாசமானதால் எப்பொழுதும் அபரோக்ஷமாகவும் மறைந்துபோகாமலும் இருக்கிறது.] **(20)**

(அ) ஜீவனும் ஈசுவரனும் உண்மையில் ப்ரஹ்மமே: -

सति कोशशक्त्युपाधौ संभवतस्तस्य जीवतेश्वरते ।
नो चेत् तयोरभावाद्विगतविशेषं विभाति निजरूपम् ॥ २१ ॥

ஸதி கோஶஶக்த்யுபாதௌ[4] ஸம்ப[4]வதஸ்தஸ்ய ஜீவதேஶ்வரதே ।
நோ சேத் தயோரபா[4]வாத்[3]விக[3]தவிஶேஷம் விபா[4]தி நிஜரூபம் ॥ 21 ॥

तस्य **தஸ்ய**	=	அந்த ப்ரஹ்மத்திற்கு,
कोशशक्त्युपाधौ सति **கோஶஶக்த்யுபாதௌ[4] ஸதி**	=	ஐந்து கோசங்கள், மாயாசக்தி என்ற உபாதிகள் இருக்குமேயானால்,
जीवतेश्वरते **ஜீவதேஶ்வரதே**	=	(முறையே) ஜீவத்தன்மையும், ஈசுவரத்தன்மையும்,
संभवत: **ஸம்ப[4]வத:**	=	ஏற்படுகின்றன,

नो चेत् **நோ சேத்**	=	இல்லாவிட்டால்,
तयोः अभावात् **தயோ꞉ அபா⁴வாத்**	=	அந்த ஜீவன், ஈசுவரன் என்ற வேற்றுமைகள் இல்லாததால்,
विगतविशेषं **விக³தவிஶேஷம்**	=	விசேஷரூபங்கள் அற்றதாக,
निजरूपं **நிஜரூபம்**	=	உண்மையான ஸ்வரூபம்,
विभाति **விபா⁴தி**	=	விளங்குகிறது.

அந்த பிரஹ்மத்திற்கே பஞ்சகோசங்களாகிற உபாதி இருந்தால் ஜீவன் என்கிற தன்மையும், சக்தியென்ற உபாதி இருந்தால் ஈசுவரன் என்கிற தன்மையும் ஏற்படு கின்றன. அப்படியில்லையானல் (அதாவது அந்த இரண்டுவித உபாதிகளும் இல்லை யானல்) தனிப்படுத்திக்காட்டும் விசேஷம் போய்விட்டபடியால் ஜீவன், ஈசுவரன் என்ற வேற்றுமை விலகி வாஸ்தவமான சுத்த ஸ்வரூபம் நன்கு விளங்கும்,

[ஒரே சைதன்யம் பஞ்சகோசங்கள் என்னும் உபாதியால் ஜீவனுகவும், மாயா சக்தி உபாதியால் ஈசுவரனுகவும் தோன்றுகிறது. இந்த உபாதிகள் நீங்கிவிட்டால் வேற்றுமையற்றதாக சுத்த ப்ரஹ்மம் நன்கு பிரகாசிக்கும்.]

सति सकलदृश्यबाधे न किमप्यस्तीति लोकसिद्धं चेत् ।
यन्न किमपीति सिद्धं ब्रह्म तदेवेति वेदतः सिद्धम् ॥ २२ ॥

ஸதி ஸகலத்³ருஶ்யபா³தே⁴ ந கிமப்யஸ்தீதி லோகஸித்³த⁴ம் சேத் ।
யன்ன கிமபீதி ஸித்³த⁴ம் ப்³ரஹ்ம ததே³வேதி வேத³த꞉ ஸித்³த⁴ம் ॥ 22 ॥

सकलदृश्यबाधे सति **ஸகலத்³ருஶ்யபா³தே⁴ ஸதி**	=	அறியப்படும் எல்லாப்பொருள்களும் பாதிக்கப்பட்டபொழுது,
किमपि **கிமபி**	=	ஒன்றும்,
नास्ति **நாஸ்தி**	=	இல்லை,
इति **இதி**	=	என்று,
लोकसिद्धं चेत् **லோகஸித்³த⁴ம் சேத்**	=	லோகத்தில் பிரஸித்தமாக உள்ளதே என்றால்,
न किमप्यस्तीति **ந கிமப்யஸ்தீதி**	=	ஒன்றுமே இல்லை என்று,

यत् सिद्धं = எது பிரஸித்தமாக உள்ளதோ,

யத் ஸித்³த⁴ம்

तदेव = அதுவே,

ததே³வ

ब्रह्म = ப்ரஹ்மம்,

ப்³ரஹ்ம

इति = என்று,

இதி

वेदत: = வேதத்தால்,

வேத³த:

सिद्धं = தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸித்³த⁴ம்

அனுபவிக்கப்படுவதெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டபோது "ஒன்றுமேயில்லை" என்று உலகத்தில் பிரஸித்தமானதே யென்றால் "ஒன்றுமேயில்லை" என்று எது ஏற்படுகிற தோ அதுவே பிரஹ்மம் என்று வேதத்தில் தீர்மானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[எல்லாப்பொருள்களும் மறைந்துவிட்டால் ஒன்றுமே இல்லையே, ப்ரஹ்ம மும் இல்லையே என்ற கேள்விக்கு ஒன்றுமே இல்லை என்று தெரிவதாலேயே அதை விளக்கிக்கொண்டு ப்ரஹ்மம் ப்ரகாசிக்கிறது என்பது பதில்.] **(22)**

தத், த்வம், பதங்களின் இருவித அர்த்தம்: -

एवं मतिरहितानां तच्चमसीत्यादिवाक्यचिन्तनया ।
प्रतिभात्येष परोक्षवदात्मा प्रत्यक्प्रकाशमानोऽपि ॥ २३ ॥

ஏவம் மதிரஹிதாநாம் தச்சமஸீத்யாதி³வாக்யசிந்தனயா ।
ப்ரதிபா⁴த்யேஷ பரோக்ஷவதா³த்மா ப்ரத்யக்ப்ரகாஶமானோ(அ)பி ॥ 23 ॥

एवं मतिरहितानां = இப்பேற்பட்ட (முன் கூறப்பட்ட)

ஏவம் மதிரஹிதாநாம் ஞானம் இல்லாதவர்களுக்கு,

तच्चमसीत्यादिवाक्यचिन्तनया = 'தத்த்வமஸி' இது முதலான வாக்யங்களின்

தச்சமஸீத்யாதி³வாக்யசிந்தனயா பொருளைச் சிந்தனை செய்வதால்

एप: = இந்த,

ஏப:

आत्मा = ஆத்மா,

ஆத்மா

प्रत्यक्प्रकाशमानोऽपि = உள்ளே தானாக பிரகாசித்துக்

ப்ரத்யக்ப்ரகாஶமானோ(அ)பி கொண்டிருந்த போதிலும்,

परोक्षवत् **பரோக்ஷவத்**	=	பரோக்ஷம்போல்,
प्रतिभाति **ப்ரதிபா⁴தி**	=	தோன்றுகிறது.

இவ்வித ஞானமில்லாதவர்களுக்கு ஆத்மா வாஸ்தவத்தில் உள்ளேயே பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும், **தத் த்வம் அஸி** ("நீ அது") முதலான வாக்யங்களை மட்டும் சிந்தனை செய்வதன் மூலம் வெளிப் பதார்த்தம்போல் தோன்றும்.

तस्मात् पदार्थशोधनपूर्वं वाक्यस्य चिन्तयन्नर्थम् ।
देशिक दयाप्रभावादपरोक्षयति क्षणेन चात्मानम् ॥ २४ ॥

தஸ்மாத் பதா³ர்த²ஶோத⁴னபூர்வம் வாக்யஸ்ய சிந்தயன்னர்த²ம் ।
தே³ஶிக த³யாப்ரபா⁴வாத³பரோக்ஷயதி க்ஷணேன சாத்மானம் ॥ 24 ॥

तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
पदार्थशोधनपूर्वं **பதா³ர்த²ஶோத⁴னபூர்வம்**	=	(மஹாவாக்யத்தில் உள்ள) பதங்களின் அர்த்தத்தை முதலில் பரிசோதித்து,
वाक्यस्य **வாக்யஸ்ய**	=	வாக்யத்தின்,
अर्थं **அர்த²ம்**	=	பொருளை,
चिन्तयन् **சிந்தயன்**	=	சிந்தனம் செய்கிறவன்,
देशिकदयाप्रभावात् **தே³ஶிகத³யாப்ரபா⁴வாத்**	=	ஆசார்யருடைய கிருபையியின் மஹிமையால்,
क्षणेन च **க்ஷணேன ச**	=	ஒரு க்ஷணத்திலேயே,
आत्मानं **ஆத்மானம்**	=	ஆத்மஸ்வரூபத்தை,
अपरोक्षयति **அபரோக்ஷயதி**	=	நேரில் தெரிந்து கொள்கிறான்.

ஆகையினால் வார்த்தைகளுடைய அர்த்தத்தை சோதித்துத் தெரிந்துகொண்ட பின்பு (அவ்வார்த்தைகளின் ஸமுதாயமான) வாக்யத்தின் அர்த்தத்தை அநுஸந்தானம் செய்துகொண்டு குருநாதருடைய கருணையின் பிரபாவத்தினால் ஒரு க்ஷணத்திலேயே ஆத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரிப்பான். **(24)**

(அ) த்வம்பத வாச்யார்த்தம்: -

देहेन्द्रियादिधर्मानात्मन्यारोपयन्नभेदेन ।
कर्तृत्वाद्यभिमानी बोधः स्यात् त्वंपदस्य वाच्योऽर्थः ॥ २५ ॥

தே3ஹேந்த்3ரியாதி3த4ர்மாநாத்மன்யாரோபயன்னபே4தே3ன ।
கர்த்ருத்வாத்3யபி4மானீ போ3த4: ஸ்யாத் த்வம்பத3ஸ்ய வாச்யோ(அ)ர்த2: ॥ 25 ॥

देहेन्द्रियादिधर्मान् **தே3ஹேந்த்3ரியாதி3த4ர்மான்**	=	தேஹம், இந்திரியம் முதலானவற்றின் தர்மங்களை,
अभेदेन **அபே4தே3ன**	=	வேற்றுமையில்லாமல்,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	தன்னிடம்,
आरोपयन् **ஆரோபயன்**	=	ஆரோபணம் செய்து கொண்டு,
कर्तृत्वाद्यभिमानी **கர்த்ருத்வாத்3யபி4மானீ**	=	செய்கிறதன்மை முதலானவைகள் தன்னிடமிருப்பதாக நினைக்கிற,
बोधः **போ3த4:**	=	சைதன்யம்,
त्वंपदस्य **த்வம்பத3ஸ்ய**	=	(மஹா வாக்யத்திலுள்ள) த்வம்பதத்தின்,
वाच्यः **வாச்ய:**	=	வாச்யமான,
अर्थः स्यात् **அர்த2: ஸ்யாத்**	=	பொருளாக ஆகும்.

தேஹம். இந்திரியங்கள் முதலானவைகளின். தர்மங்களை வேற்றுமையில்லாமல் ஆத்மாவில் ஆரோபணம் செய்து, தானே (கர்த்தா, போக்தா, ஞாதா என்ற விதமாய்) செய்கிறவன் முதலானவன் போல் அபிமானித்துக்கொண்டிருக்கும் சைதன்யம் தான் த்வம் "நீ" என்கிற வார்த்தையின் வாச்யமான (ஸாதாரணமாய் சொல்லக் கூடிய) அர்த்தமாகும். **(25)**

(அ) த்வம்பத லக்ஷ்யார்த்தம்: -

देहस्य चेन्द्रियाणां साक्षी तेभ्यो विलक्षणत्वेन ।
प्रतिभाति योऽवबोधः प्रोक्तोऽसौ त्वंपदस्य लक्ष्योऽर्थः ॥ २६ ॥

தே3ஹஸ்ய சேந்த்3ரியாணாம் ஸாக்ஷீ தேப்4யோ விலக்ஷணத்வேன ।
ப்ரதிபா4தி யோ(அ)வபோ3த4: ப்ரோக்தோ(அ)ஸௌ த்வம்பத3ஸ்ய லக்ஷ்யோ(அ)ர்த2: ॥ 26 ॥

देहस्य	=	தேஹத்திற்கும்,
தே³ஹஸ்ய		
इन्द्रियाणां च	=	இந்திரியங்களுக்கும்,
இந்த்³ரியாணும் ச		
साक्षी	=	ஸாக்ஷியாக (நேரில் அறிகிறதாக),
ஸாக்ஷீ		
तेभ्यः	=	அந்த தேஹம் இந்திரியம்
தேப்⁴ய:		இவைகளைக்காட்டிலும்,
विलक्षणत्वेन	=	வேறாக,
விலக்ஷணத்வேன		
यः अवबोधः	=	எந்த சைதன்யம்,
ய: அவபோ³த⁴:		
प्रतिभाति	=	ப்ரகாசிக்கிறதோ,
ப்ரதிபா⁴தி		
असौ	=	அது,
அஸௌ		
त्वंपदस्य	=	த்வம்பதத்தின்,
த்வம்பத³ஸ்ய		
लक्ष्योऽर्थः	=	லக்ஷ்யமான அர்த்தமாக,
லக்ஷ்யோ(அ)ர்த²:		
प्रोक्तः	=	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
ப்ரோக்த:		

தேஹத்திற்கும் இந்திரியங்களுக்கும் ஸாக்ஷியாக இருந்துகொண்டு அவைகளுக்கு விருத்தமான லக்ஷணத்தோடு பிரகாசிக்கிற எந்த சைதன்யமோ, அது த்வம் "நீ" என்கிற வார்த்தையின் லக்ஷ்யமான (உள்கருத்தான) அர்த்தமாகும். **(26)**

(அ) தத்பத வாச்யார்த்தம்: -

वेदावसानवाचा संवेद्यं सकलजगदुपादानम् ।
सर्वज्ञताद्युपेतं चैतन्यं तत्पदस्य वाच्योऽर्थः ॥ २७ ॥

வேதா³வஸானவாசா ஸம்வேத்³யம் ஸகலஜக³து³பாதா³னம் ।
ஸர்வஜ்ஞதாத்³யுபேதம் சைதன்யம் தத்பத³ஸ்ய வாச்யோ(அ)ர்த²: ॥ 27 ॥

वेदावसानवाचा	=	வேதாந்த வாக்யத்தால்,
வேதா³வஸானவாசா		

संवेद्यं **ஸம்வேத்^{3}யம்**	=	நன்கு அறியத்தக்கதாயும்,
सकलजगदुपादानं **ஸகலஜக^{3}து^{3}பாதா^{3}னம்**	=	எல்லா உலகங்களுக்கும் உபாதான காரணமாயும்,
सर्वज्ञताद्युपेतं **ஸர்வஜ்ஞுதாத்^{3}யுபேதம்**	=	ஸர்வஜ்ஞுத்வம் முதலானவற்றுடன் கூடியதாயும் உள்ள,
चैतन्यं **சைதன்யம்**	=	சைதன்யம்,
तत्पदस्य **தத்பத^{3}ஸ்ய**	=	தத்பதத்தின்,
वाच्यः **வாச்ய:**	=	வாச்யமான,
अर्थः **அர்த^{2}:**	=	அர்த்தம்.

வேதாந்தவாக்கியத்திஞலேயே நன்கு அறியத்தக்கதாய் ஸகல ஜகத்திற்கும் உபாதான காரணமாய் ஸர்வக்ஞுத்தன்மை முதலான தர்மங்களோடு கூடினதுமான சைதன்யம் **தத்** "அது" என்கிற வார்த்தையின் வாச்யமான அர்த்தம். **(27)**

(அ) தத்பத லக்ஷயார்த்தம்: -

विविधोपाधिविमुक्तं विश्वातीतं विशुद्धमद्वैतम् ।
अक्षरमनुभत्रवेद्य चैतन्यं तत्पदस्य लक्ष्योऽर्थः ॥ २८ ॥

விவிதோ^{4}பாதி^{4}விமுக்தம் விஶ்வாதீதம் விஶுத்^{3}த^{4}மத்^{3}வைதம் ।
அக்ஷரமனுப^{4}த்ரவேத்^{3}ய சைதன்யம் தத்பத^{3}ஸ்ய லக்ஷ்யோ(அ)ர்த^{2}: ॥ 28 ॥

विविधोपाधिविमुक्तं **விவிதோ^{4}பாதி^{4}விமுக்தம்**	=	பலவித உபாதிகளிலிருந்தும் விடுபட்டதாயும்,
विश्वातीतं **விஶ்வாதீதம்**	=	பிரபஞ்சத்திற்கு அப்பால்பட்டதாயும்,
विशुद्धं **விஶுத்^{3}த^{4}ம்**	=	பரிசுத்தமாயும்,
अद्वैतं **அத்^{3}வைதம்**	=	இரண்டற்றதாயும்,
अक्षरं **அக்ஷரம்**	=	அழிவற்றதாயும்,

अनुभत्रवेद्यं = அனுபவத்தால் மட்டும் அறியக்கூடியதாயும் உள்ள,
அனுப4த்ரவேத்3யம்

चैतन्यं = சைதன்யம்,
சைதன்யம்

तत्पदस्य = தத்பதத்தின்,
தத்பத3ஸ்ய

लक्ष्योऽर्थः = லக்ஷ்யமான அர்த்தமாகும்.
லக்ஷ்யோ(அ)ர்த2:

பலவித உபாதிகளிலிருந்து விடுபட்டதாய் ஜகத்திற்கு மேல்பட்டதாய், அதிசுத்தமாய், இரண்டற்றதாய், நாசமற்றதாய், அனுபவத்தினுல் மாத்திரம் அறியக் கூடியதாயுள்ள சைதன்யம் “**தத்**" “அது" என்கிற வார்த்தையின் லக்ஷ்யமான அர்த்தம் **(28)**

தத்வமஸிவாக்யார்த்தம்: -

सामानाधिकरण्यं तदनु विशेषणविशेष्यता चेति ।
अथ लक्ष्यलक्षकत्वं भवति पदार्थात्मनां च संबन्धः ॥ २९ ॥

ஸாமாஞதி4கரண்யம் தத3னு விஶேஷணவிஶேஷ்யதா சேதி ।
அத2 லக்ஷ்யலக்ஷகத்வம் ப4வதி பதா3ர்தா2த்மஞம் ச ஸம்ப3ந்த4: ॥ 29 ॥

पदार्थात्मनां = பதங்களின் அர்த்தமான பொருள்களுக்கு,
பதா3ர்தா2த்மஞம்

सामानाधिकरण्यं = ஸாமாஞதிகரண்யம்,
ஸாமாஞதி4கரண்யம்

तदनु = அதன்பின்,
தத3னு

विशेषणविशेष्यता च = விசேஷண விசேஷ்யபாவம்
விஶேஷணவிஶேஷ்யதா ச

अथ = பிறகு,
அத2

लक्ष्यलक्षकत्वं च = லக்ஷ்யலக்ஷகத்வம்,
லக்ஷ்யலக்ஷகத்வம் ச

इति = என்பவைகளில் ஒன்றும்,
இதி

संबन्धः = ஸம்பந்தமாக,
ஸம்ப3ந்த4:

भवति **ப⁴வதி**	=	ஆகிறது.

பதங்களுக்கு அர்த்தமாக விருக்கும் வஸ்துக்களுக்குள் ஸம்பந்தம் ஸாமாஞதிகரணியமாகவோ, விசேஷண விசேஷ்ய பாவமாகவோ, லக்ஷ்ய லக்ஷக ஸம்பந்தமாகவோ இருக்கும்.

[உதாஹரணம்: - "ஜானகீ வைதேஹீ", இங்கு ஜானகி என்கிற பதம் யாரைக் குறிக்கிறதோ அவளேயே வைதேஹீ என்கிற பதமும் குறிப்பதனுல் இரண்டு பதங்களின் அர்த்தமும் ஸமமான ஒரே வியக்தியை அதிகரணமாக ஆசிரயிப்பதினுல் இவ்விரு பதங்களுக்கும் ஸாமாஞதிகரண்ய ஸம்பந்தம் எனப்படும். "ஜானகீ ரூபவதீ", இங்கு ரூபவதீ என்கிற பதம் ஜானகியின் ஒரு குணத்தை விசேஷித்து (தனித்து) எடுத்துக் காட்டுவதால், இங்குள்ள இரு பதங்களுக்கும் உள்ள ஸம்பந்தம் விசேஷண விசேஷ்ய பாவம் ஆகும். "ஜானகீ அக்னி:" இங்கே வாஸ்தவத்தில் ஜானகி அக்னியுமில்லை, அக்னி ஜானகியுமல்ல; அப்படியிருந்தும் அக்னி என்ற சப்தத்தினுல் குறிக்கப்படுகின்ற அதன் தன்மையான தேஜஸ்ஸை மாத்திரம் கிரஹித்துக்கொண்டு ஜானகி மற்றவர்களால் நெருங்கமுடியாதவள் நெருங்கினுல் நாசத்தை அடைவார்கள் என்பதை குறிப்பிடக்கருதி அவளை அக்கினியென்று சொல்வதால் இங்குள்ள ஸம்பந்தம் லக்ஷ்ய லக்ஷக ஸம்பந்தம் என்பார்கள் இவ்வித மூன்றுவகை ஸம்பந்தங்களில் ஸாமாஞதிகரண்யமே இப்பொழுது பிரகிருதத்திற்கு வேண்டியிருப்பதால் அதையே மேல் சுலோகத்தில் விளக்குகிறார்.] **(29)**

एकत्र वृत्तिरर्थे शब्दानां भिन्नप्रवृत्तिहेतूनाम् ।
सामानाधिकरण्यं भवतीत्येवं वदन्ति लाक्षणिकाः ॥ ३० ॥

ஏகத்ர வ்ருத்திரர்தே² ஶப்³தா³ஞம் பி⁴ன்னப்ரவ்ருத்திஹேதூஞம் ।
ஸாமாஞதி⁴கரண்யம் ப⁴வதீத்யேவம் வத³ந்தி லாக்ஷணிகா: ॥ 30 ॥

भिन्नप्रवृत्तिहेतूनां **பி⁴ன்னப்ரவ்ருத்திஹேதூஞம்**	=	வெவ்வேறுன ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தங்களுள்ள,
शब्दानां **ஶப்³தா³ஞம்**	=	சப்தங்களுக்கு,
एकत्र अर्थे **ஏகத்ர அர்தே²**	=	ஒரே பொருளில்,
वृत्तिः **வ்ருத்தி:**	=	இருப்பது,
सामानाधिकरण्यं **ஸாமாஞதி⁴கரண்யம்**	=	ஸாமாஞதிகரண்யமாக,

भवति **ப⁴வதி**	=	ஆகிறது,
इत्येवं **இத்யேவம்**	=	என்று இவ்வாறு,
लाक्षणिका: **லாக்ஷணிகா:**	=	லக்ஷணம் அறிந்தவர்கள்,
वदन्ति **வத³ந்தி**	=	சொல்கிறுர்கள்.

சப்தங்கள் ஏற்படுவதற்குள்ள காரணங்கள் வெவ்வேறுயிருந்த போதிலும் அவைகள் எல்லாமே ஒரே விஷயத்தை ஆசிரயித்திருக்குமாகுல் அப்போழுது ஸாமாகுதிகரண்யம் ஆகும் என்று அதன் லக்ஷணம் அறிந்தவர்கள் சொல்லுகி றுர்கள்.

[ஒரு சப்தம் ஒரு பொருளை உணர்த்துவதற்கு எது காரணமோ அதுவே ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தம் எனப்படும். ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் ஒவ்வொன்று ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தமாக இருக்கும். ஜனகனின் குமாரி என்பது **'जानकी' 'ஜானகீ'** என்ற பதத்திற்கு ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தம். விதேஹநாட்டு அரசனின் குமாரி **என்பது 'वैदेही' 'வைதே³ஹீ'** என்ற பதத்திற்கு ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தம். இவ்வாறு இரண்டு பதங்களுக்கும் ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தங்கள் வெவ்வேறுயிருந்தபோதிலும் **'जानकी वैदेही' 'ஜானகீ வைதே³ஹீ'** என்று சொல்லும் பொழுது இரு பதங்களும் சேர்ந்து ஒரே ஸீதாவ்யக்தியைக் குறிப்பதால் இங்கு இரு பதங்களின் ஸம்பந்தம் ஸாமாகுதிகரண்யமாகும்.] **(30)**

प्रत्यक्त्वपरोक्षत्वे परिपूर्णत्वं च सद्वितीयत्वम् ।
इतरेतरं विरुद्धं तत इह भवितव्यमेव लक्षणया ॥ ३१ ॥

ப்ரத்யக்த்வபரோக்ஷத்வே பரிபூர்ணத்வம் ச ஸத்³விதீயத்வம் ।
இதரேதரம் விருத்³த⁴ம் தத இஹ ப⁴விதவ்யமேவ லக்ஷணயா ॥ 31 ॥

प्रत्यक्त्वपरोक्षत्वे **ப்ரத்யக்த்வபரோக்ஷத்வே**	=	உள்ளிருக்கும் தன்மை, வெளியிலிருக்கும் தன்மை இவ்விரண்டும்,
परिपूर्णत्वं **பரிபூர்ணத்வம்**	=	(இரண்டற்று) எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தன்மையும்,
सद्वितीयत्वं च **ஸத்³விதீயத்வம் ச**	=	இரண்டாவதோடு கூடியிருக்கும் தன்மையும்,
इतरेतरं **இதரேதரம்**	=	ஒன்றுக்கொன்று,

विरुद्धं **விருத்³த⁴ம்**	=	நேர் எதிரிடையானவை,
ततः **தத**	=	ஆகையால்,
इह **இஹ**	=	இங்கு,
लक्षणया एव **லக்ஷணயா ஏவ**	=	லக்ஷணையினால்தான்,
भवितव्यम् **ப⁴விதவ்யம்**	=	இருக்கத்தக்கது.

பிரகிருதத்தில் (**தத் த்வம் அஸி** - " நீ அது" என்கிற விடத்தில்) நீ என்பதிலுள்ள உள்ளிருக்கும் தன்மையும் அது என்பதிலுள்ள வெளியிலிருக்கும் தன்மையும் அப்படியே இரண்டாவதோடிருக்கும் தன்மை நீ என்பதிலும் பரிபூர்ணமா யிருக்கும் தன்மை அது என்பதிலும், இருப்பவைகள் ஒன்றுக்கொன்று முறண்படு கின்றன ஆகையால் இந்த இடத்தில் லக்ஷணைதான் இருக்கவேண்டும்.

['த்வம்' பதத்திற்கு வாச்யார்த்தமான ஜீவனிடம் ப்ரத்யக்த்வமும் ஸத்விதீயத் வமும் உள்ளன. 'தத்' பதத்திற்கு வாச்யார்த்தமான ஈசுவரனிடம் பரோக்ஷத்வமும் பரிபூர்ணத்வமும் உள்ளன. ஆகவே ஒன்றுக்கொன்று நேர் எதிரிடையான தர்மங்களு டன் கூடியிருப்பதால் **तत्वमसि தத்வமஸி** வாக்யத்தின் அர்த்தம் பாதிதமாகிறது. ஆகையால் தத்பதத்திற்கும் த்வம்பதத்திற்கும் லக்ஷணைதான் கூறவேண்டும்.] **(31)**

मानान्तरोपरोधान्मुख्यार्थस्यापरिग्रहे जाते ।
मुख्याविनाकृतेऽर्थे या वृत्तिः सैव लक्षणा प्रोक्ता ॥ ३२ ॥

மானாந்தரோபரோதா⁴ன்முக்²யார்த²ஸ்யாபரிக்³ரஹே ஜாதே ।
முக்²யாவினாக்ருதே(அ)ர்தே² யா வ்ருத்திः ஸைவ லக்ஷணா ப்ரோக்தா ॥ 32 ॥

मानान्तरोपरोधात् **மானாந்தரோபரோதா⁴த்**	=	வேறு ப்ரமாணத்திற்கு விரோதமாயிருப் பதால்,
मुख्यार्थस्य **முக்²யார்த²ஸ்ய**	=	முக்யமான வாச்யார்த்தத்தை,
अपरिग्रहे जाते **அபரிக்³ரஹே ஜாதே**	=	வைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டபொழுது,
मुख्याविनाकृते **முக்²யாவினாக்ருதே**	=	முக்யார்த்தத்துடன் கூடவே இருக்கும்,
अर्थे **அர்தே²**	=	பொருளில்,

वृत्तिः **வ்ருத்தி:**	=	இருப்பது,
या **யா**	=	எதுவோ,
सैव **ஸைவ**	=	அதுவே,
लक्षणा **லக்ஷணா**	=	லக்ஷணையாக,
प्रोक्ता **ப்ரோக்தா**	=	சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மற்றொரு பிரமாணத்திற்கு விரோதமாயிருப்பது காரணம்பற்றி முக்கியமான அர்த்தத்தைக் கைவிடும்படி ஏற்படும்போது, முக்கியமான அர்த்தத்தை விட்டு விலகாமலிருக்கும் ஒரு பதார்த்தத்தை குறிப்பது எதுவோ அதுவே லக்ஷணை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **(32)**

निखिलमपि वाच्यमर्थं त्यक्त्वा वृत्तिस्तदन्वितेऽन्यार्थे ।
जहतीति लक्षणा स्याद् गङ्गायां घोषवदिह न ग्राह्या ॥ ३३ ॥

நிகி²லமபி வாச்யமர்த²ம் த்யக்த்வா வ்ருத்திஸ்தத³ன்விதே(அ)ன்யார்தே² ।
ஜஹதீதி லக்ஷணா ஸ்யாத்³ க³ங்கா³யாம் கோ⁴ஷவதி³ஹ ந க்³ராஹ்யா ॥ 33 ॥

निखिलमपि वाच्यमर्थं **நிகி²லமபி வாச்யமர்த²ம்**	=	வாச்யார்த்தம் முழுவதையும்,
त्यक्त्वा **த்யக்த்வா**	=	விட்டு விட்டு,
तदन्विते **தத³ன்விதே**	=	அந்த வாச்யார்த்தத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்ட,
अन्यार्थे **அன்யார்தே²**	=	வேறு பொருளில்,
वृत्तिः **வ்ருத்தி:**	=	இருப்பது,
गङ्गायां **க³ங்கா³யாம்**	=	கங்கையில்,
घोषवत् **கோ⁴ஷவத்**	=	இடைச்சேரி என்பதுபோல்,
जहतीति **ஜஹதீதி**	=	ஜஹதி என்ற,

लक्षणा = லக்ஷணையாக,
லக்ஷணு

स्यात् = ஆகும் (இது),
ஸ்யாத்

इह = இங்கு,
இஹ

न ग्राह्या = ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல.
ந க்[3]ராஹ்யா

வாச்யமான அர்த்தம் முழுவதையும் விட்டு விட்டு வாச்யார்த்தத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்ட வேறு பதார்த்தத்தைக் குறிப்பது “ஜஹதீ லக்ஷணு" (விட்ட லக்ஷணை) யாகும். “கங்கையில் இடைச்சேரி” என்பதுபோல. இது இங்கே பொருந்தாது.

[கங்கை என்கிற சப்தம் முக்கியமாக ஜலப்ரவாஹத்தையே குறிக்கும். அதில் சேரி இருக்கமுடியாது. ஆகையால் “கங்கையில்” என்பதற்கு கங்கைக்கு ஸம்பந்தப் பட்ட “கங்கைக் கரையில்” என்று அர்த்தம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இங்கு வாச்யார்த்தம் முழுவதையும் விட்டு விடுவதால் ஜஹல்லக்ஷணையாகும். ‘தத்த்வமஸி' என்ற இடத்தில் வாச்யார்த்தம் முழுவதையும் விடாமல் ‘சைதன்யம்' என்ற அம்சத்தை வைத்துக் கொள்வதால் இங்கு ஜஹல்லக்ஷணை பொருந்தாது.] **(33)**

वाच्यार्थ मत्यजन्त्या यस्या वृत्तेः प्रवृत्तिरन्यार्थे ।
इयमजहतीति कथिता शोणो धावतिवदत्र न ग्राह्या ॥ ३४ ॥

வாச்யார்த[2] மத்யஜந்த்யா யஸ்யா வ்ருத்தே: ப்ரவ்ருத்திரன்யார்தே[2] ।
இயமஜஹதீதி கதி[2]தா ஶோணே தா[4]வதிவத[3]த்ர ந க்[3]ராஹ்யா ॥ 34 ॥

वाच्यार्थ = வாச்யமான அர்த்தத்தை,
வாச்யார்த[2]

अत्यजन्त्याः = விடாத,
அத்யஜந்த்யா:

यस्या = எந்த,
யஸ்யா

वृत्तेः = விருத்திக்கு,
வ்ருத்தே:

अन्यार्थे = வேறு அர்த்தத்தில்,
அன்யார்தே[2]

प्रवृत्तिः = செல்வது ஏற்படுகிறதோ,
ப்ரவ்ருத்தி:

इयं **இயம்**	=	இது,
शोणो धावतिवदत्र **ஶோணோ தா⁴வதிவத³த்ர**	=	சிவப்பு ஓடுகிறதுபோல,
अजहतीति **அஜஹதீதி**	=	அஜஹல்லக்ஷணை (விடாத லக்ஷணை) என்று,
कथिता **கதி²தா**	=	சொல்லப்பட்டது (இதுவும்),
अत्र **அத்ர**	=	இங்கு,
न ग्राह्या **ந க்³ராஹ்யா**	=	ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல.

வாச்யமான அர்த்தத்தை விடாமலே வேறு பதார்த்தத்தை கிரஹிக்கக் கூடிய விருத்தியை "அஜஹதி லக்ஷணு" (விடாத லக்ஷணை) என்பார்கள். "சிவப்பு ஓடுகிறது" என்பதுபோல. அதுவும் இங்கே பொருந்தாது.

[வாச்யார்த்தம் முழுவதையும் விட்டு விட்டு வேறு அர்த்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வது ஜஹல்லக்ஷணை (விட்ட லக்ஷணை). வாச்யார்த்தத்தை விடாமல் அதனுடன் வேறு அர்த்தமும் கொள்வது அஜஹத் (விடாத) லக்ஷணை. **शोणो धावति** (**ஶோணோ தா⁴வதி**) (சிவப்பு ஒடுகிறது.) இங்கு **शोणो** என்பது சிவப்பு நிறத்தைக் குறிக்கும். நிறம் மட்டும் தனியாக ஒடக்கூடியதல்ல. ஆகையால் **शोणो** என்பதற்கு 'சிவப்புக்குதிரை' என்று அர்த்தம் சொல்கிறோம். குதிரை ஒடக்கூடியது. இங்கு வாச்யார்த்தமான சிவப்பு நிறத்தை விடாமல் அத்துடன் குதிரை என்ற அர்த்தத்தை யும் சேர்த்துக் கொள்வதால் அஜஹல்லக்ஷணையாகும். **'तत्वमसि'** 'தத்வமஸி' என்ற இடத்தில் வாச்யார்த்தத்திலேயே ஒரு அம்சத்தை விட்டு விடுவதால் அஜஹல்லக்ஷணையும் பொருந்தாது.] **(34)**

जहदजहतीति सा स्याद्या वाच्यार्यैकदेशमपहाय ।
बोधयति चैकदेशं सोऽयं द्विज इतिवदाच्रयेदेनाम् ॥ ३५ ॥

ஜஹத³ஜஹதீதி ஸா ஸ்யாத்³யா வாச்யார்யைகதே³ஶமபஹாய ।
போ³த⁴யதி சைகதே³ஶம் ஸோ(அ)யம் த்³விஜ இதிவதா³ச்ரயேதே³ஞம் ॥ 35 ॥

या **யா**	=	எது,
वाच्यार्यैकदेशं **வாச்யார்யைகதே³ஶம்**	=	வாச்யமான அர்த்தத்தில் ஒரு அம்சத்தை,

अपहाय அபஹாய	=	விட்டுவிட்டு,
एकदेशं ஏகதே³ஶம்	=	மற்றோர் அம்சத்தை,
बोधयति போ³த⁴யதி	=	அறிவுறுத்துகிறதோ,
सा ஸா	=	அது,
सोऽयं द्विज ஸோ(அ)யம் த்³விஜ	=	அந்தபிராஹ்மணரே இவர் என்பது போல,
जहदजहती ஜஹத³ஜஹதீ	=	ஜஹதஜஹல்லக்ஷணா (விட்டும் விடாதலக்ஷணா),
इति இதி	=	என்பதாக,
स्यात् ஸ்யாத்	=	ஆகும்,
एनां ஏனும்	=	இதை,
आथयेत् ஆத²யேத்	=	(தத்த்வமஸி வாக்யத்தில்) கைக்கொள்ளவேண்டும்.

வாச்யமான அர்த்தத்தில் ஒருபாகத்தை விட்டு விட்டு மற்றொரு பாகத்தை மாத்திரம் கிரஹிக்கும் விருத்தி "ஜீஹதஜஹதி லக்ஷணா" (விட்டும் விடாத லக்ஷணா) யாகும். "அந்த பிராஹ்மணரே இவர்" என்பது போல. இதைத்தான் இங்கு ஆச்ரயிக்க வேண்டும். [அவர் என்ற சப்தத்தினால் குறிக்கப்படும் முன்னொரு காலத்தையும் தேசத்தையும், அப்படியே இவர் என்ற சப்தத்தினால் குறிக்கப்படும் இப்போதைய காலத்தையும் தேசத்தையும் விட்டு விட்டு இரண்டு பதங்களுக்கும் பொதுவாயுள்ள வியக்தியை மாத்திரம் இவ்வாக்கியம் கிரஹிக்கிறது.] **(35)**

सोऽयं द्विज इति वाक्यं त्यक्त्वा प्रत्यपरोक्षदेशाद्यम् ।
द्विजमात्रलक्षकत्वात् कथयत्यैक्यं पदार्थयोरुभयोः ॥ ३६ ॥

ஸோ(அ)யம் த்³விஜ இதி வாக்யம் த்யக்த்வா ப்ரத்யபரோக்ஷதே³ஶாத்³யம் ।
த்³விஜமாத்ரலக்ஷகத்வாத் கத²யத்யைக்யம் பதா³ர்த²யோருப⁴யோ: ॥ 36 ॥

सोऽयं द्विज इति वाक्यं ஸோ(அ)யம் த்³விஜ இதி வாக்யம்	=	அந்த பிராமணரே இவர்' என்றய வாக்கியம்,
प्रत्यपरोक्षदेशाद्यं ப்ரத்யபரோக்ஷதே³ஶாத்³யம்	=	இப்பொழுது நேரில் தெரிகிற தேசம், காலம் முதலானதுகளையும்,. இப்பொழுது

தெரியாத முன்னுல் உள்ள தேசம், காலம் முதலானதுகளையும்,

त्यक्त्वा = விட்டு விட்டு,

த்யக்த்வா

द्विजमात्रलक्षकत्वात् = பிராஹ்மண் வ்யக்தியை மட்டும் குறிப்பதால்,

த்^{3}விஜமாத்ரலக்ஷகத்வாத்

अयोः पदार्थयोः - स अयं = என்ற இருபதங்களின் அர்த்தங்களுக்கும்,

அயோঃ பதா^{3}ர்த^{2}யோঃ - ஸ அயம்

ऐक्यं = ஒன்றாக இருக்கும் தன்மையை,

ஐக்யம்

कथयति = சொல்கிறது.

கத^{2}யதி

"அந்தபிராஹ்மணரே இவர்" என்கிற வாக்கியம் இப்பொழுது நேரில் தெரிகிற தேசம் முதலானதுகளையும் இப்பொழுது தெரியாமல் அப்பொழுதிருந்த தேசம் முதலானதுகளையும் (ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுகிறபடியால்) விட்டு விட்டு (இரண்டிலும் பொதுவான) பிராஹ்மண சரீரத்தை மாத்திரம் குறித்து அவர் இவர் என்கிற இரண்டு பதங்களின் அர்த்தங்களும் ஒன்றே என்று சொல்கிறது. **(26)**

तद्वत् तत्त्वमसीति त्यक्त्वा प्रत्यक्परोक्षतादीनि ।
चिद्वस्तु लक्षयित्वा बोधयति स्पष्टमसिपदेनैक्यम् ॥ ३७ ॥

தத்^{3}வத் தத்த்வமஸீதி த்யக்த்வா ப்ரத்யக்பரோக்ஷதாதீ^{3}னி ।
சித்^{3}வஸ்து லக்ஷயித்வா போ^{3}த^{4}யதி ஸ்பஷ்டமஸிபதே^{3}னைக்யம் ॥ 37 ॥

तद्वत् = அதுபோலவே,

தத்^{3}வத்

तत्त्वमसीति = 'நீ அதுவாக இருக்கிறாய்' என்ற வாக்யம்,

தத்த்வமஸீதி

प्रत्यक्परोक्षतादीनि = ப்ரத்யக்ஷத் தன்மை பரோக்ஷத்தன்மை முதலானவைகளை,

ப்ரத்யக்பரோக்ஷதாதீ^{3}னி

त्यक्त्वा = விட்டு,

த்யக்த்வா

चिद्वस्तु = சைதன்யவஸ்துவை,

சித்^{3}வஸ்து

लक्षयित्वा = லக்ஷணையால் குறித்து,

லக்ஷயித்வா

असिपदेन = 'அஸி' என்ற பதத்தால்,

அஸிபதே^{3}ன

ऐक्यं **ஐக்யம்**	=	ஐக்யத்தை,
स्पष्टं **ஸ்பஷ்டம்**	=	நன்கு,
बोधयति **போ³த⁴யதி**	=	அறிவிக்கிறது.

அதே மாதிரி "அதுவாகவே நீ இருக்கிருய்" என்கிற வாக்கியத்தில் (ஒன்றுக் கொன்று முறண்படும்) பிரத்யக்ஷத்தன்மை, பரோக்ஷத்தன்மை, முதலிய அம்சங் களை விட்டு (பொதுவாயுள்ள) சைதன்யமாகிற வஸ்துவை லக்ஷணையினுல் போதித் துவிட்டு அவ்விரண்டு (அது, நீ) பதங்களின் லக்ஷ்யார்த்தங்களின் ஐக்யத்தையே "அஸி" (இருக்கிருய்) என்ற பதம் ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிவிக்கிறது. **(37)**

इत्थं बोधितमर्थं महता वाक्येन दर्शितैक्येन ।
अहमित्यपरोक्षयतां वेदो वेदयति वीतशोकत्वम् ॥ ३८ ॥

இத்த²ம் போ³தி⁴தமர்த²ம் மஹதா வாக்யேன த³ர்ஶிதைக்யேன ।
அஹமித்யபரோக்ஷயதாம் வேதோ³ வேத³யதி வீதஶோகத்வம் ॥ 38 ॥

इत्थं **இத்த²ம்**	=	இவ்விதம்,
दर्शितैक्येन **த³ர்ஶிதைக்யேன**	=	ஐக்யத்தைக்காட்டுகிற,
महता वाक्येन **மஹதா வாக்யேன**	=	மஹாவாக்யத்தினுல்,
बोधितं **போ³தி⁴தம்**	=	அறிவிக்கப்பட்ட,
अर्थं **அர்த²ம்**	=	அர்த்தத்தை,
अहमिति **அஹமிதி**	=	நான் என்று,
अपरोक्षयतां **அபரோக்ஷயதாம்**	=	பிரத்யக்ஷமாகத் தெரிந்து கொள்கிறவர்களுக்கு,
वीतशोकत्वं **வீதஶோகத்வம்**	=	துக்கங்களற்ற நிலையை,
वेदः **வேத³:**	=	வேதம்,
वेदयति **வேத³யதி**	=	தெரிவிக்கிறது.

இவ்விதமாக மஹாவாக்யம் (ஜீவாத்மாவிற்கும் பரமாத்மாவிற்குமுள்ள) ஐக்கியத்தை போதிக்கிற அர்த்தத்தை நான்தான் என்று ஸாக்ஷாத்காரம் செய்கிறவர்களுக்கு எவ்வித சோகமும் விலகிவிடும் என்று வேதம் அறிவிக்கிறது. **(38)**

प्रायः प्रवर्तकत्वं विधिवचसां लोकवेदयोर्दृष्टम् ।
सिद्धं बोधयतोऽर्थं कथमिव तद्भवति तत्त्वमस्यादेः ॥ ३९ ॥

ப்ராய: ப்ரவர்தகத்வம் விதி4வசஸாம் லோகவேத3யோத்3ருஷ்டம் ।
ஸித்3த4ம் போ3த4யதோ(அ)ர்த2ம் கத2மிவ தத்3ப4வதி தச்சமஸ்யாதே3: ॥ 39 ॥

लोकवेदयोः **லோகவேத3:**	=	லோகத்திலும் வேதத்திலும்,
प्रायः **ப்ராய:**	=	அநேகமாக,
विधिवचसां **விதி4வசஸாம்**	=	விதிபரமான (ஏவக் கூடிய) வார்த்தைகளுக்குத்தான்,
प्रवर्तकत्वं **ப்ரவர்தகத்வம்**	=	ப்ரவர்த்திக்கச்செய்யும் தன்மை,
दृष्टं **த்3ருஷ்டம்**	=	பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது,
सिद्धं **ஸித்3த4ம்**	=	ஸித்தமான,
अर्थं **அர்த2ம்**	=	விஷயத்தை,
बोधयतः **போ3த4யத:**	=	போதிக்கிற,
तत्त्वमस्यादेः **தச்சமஸ்யாதே3:**	=	தத்வமஸி முதலான வாக்யங்களுக்கு,
तत् **தத்**	=	அது,
कथमिव भवति **கத2மிவ ப4வதி**	=	எப்படி ஏற்படும்?

உலகத்திலும் வேதத்திலும் அநேகமாய் விதிவாக்யங்களுக்குத்தான் (கட்டளை ரூபமாயிருக்கும் வாக்கியங்களுக்கு) ஏவும் தன்மை உண்டு. அப்படியிருக்க ஏற்கனவே ஸித்தமான விஷயம் இருக்கிறதென்று மாத்திரம் சொல்கிற "தத்த்வம் அஸி" முதலான வாக்யங்களுக்கு ஏவும் தன்மை எப்படி வரும்? (என்று ஆக்ஷேபணை செய்யப்படுகிறது) **(39)**

विधिरेव न प्रवृतिं जनयत्यभिलषितवस्तुबोधोऽपि ।
राजा याति सुतोऽभूदिति बोधेन प्रवर्तते लोकः ॥ ४० ॥

விதி⁴ரேவ ந ப்ரவ்ருதிம் ஜனயத்யபி⁴லஷிதவஸ்துபோ³தோ⁴(அ)பி ।
ராஜா யாதி ஸுதோ(அ)பூ⁴தி³தி போ³தே⁴ன ப்ரவர்ததே லோகः ॥ 40 ॥

विधिरेव விதி⁴ரேவ	=	விதி (ஏவும்படியான சொல்) தான்,
प्रवृतिं ப்ரவ்ருதிம்	=	ப்ரவ்ருத்தியை,
जनयति ஜனயதி	=	உண்டு பண்ணுகிறது (என்பது),
न ந	=	இல்லை,
अभिलषितवस्तुबोधोऽपि அபி⁴லஷிதவஸ்துபோ³தோ⁴(அ)பி	=	விரும்பப்பட்ட பொருளின் அறிவும் (ப்ரவ்ருத்தியை உண்டு பண்ணுகிறது)
राजा ராஜா	=	அரசன்,
याति யாதி	=	செல்கிறான்,
सुतः ஸுதः	=	பிள்ளை,
अभूत् அபூ⁴த்	=	பிறந்தது,
इति இதி	=	என்ற,
बोधेन போ³தே⁴ன	=	அறிவால்,
लोकः லோகः	=	ஜனம்,
प्रवर्तते ப்ரவர்ததே	=	ப்ரவர்த்திக்கிறது.

விதிதான் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுகிறதென்பது கிடையாது. விரும்பப் பட்ட ஒருவஸ்துவின் ஞானமும் கூட (பிரவிருத்திக்குக் காரணமாகும்) "ராஜா போகிறான்", "புத்திரன் பிறந்தான்" என்று தெரிந்தவுடனே ஜனங்கள் பிரவிருத்திக்கிறார்கள் அல்லவா!

[ஏவக்கூடிய சொல்தான் ப்ரவ்ருத்தியை உண்டு பண்ணி பலஜேக் கொடுக்கும். ஸித்தமான ப்ரஹ்மத்தைக் கூறும் வாக்யம் எப்படி பலஜேக்கொடுக்கும் என்று கேள்வி. 'ராஜா போகிறான்' என்கிற வாக்கியம் விதியல்ல; அப்படியிருந்தும் அதை அறிந்த மனிதர்கள் மரியாதை செய்ய எழுந்திருக்கிறார்கள். 'புத்திரன் பிறந்தான்' என்ற செய்தியும் விதியாகாது; ஆனுலும் அதைக்கேட்டவுடன் ஸந்தோஷமடைந்து ஸ்நாநாதிகளும் தானங்களும் செய்வதில்ஜலயா? இதுபோல் ஸித்தமான ப்ரஹ்மத் தைக் கூறும் வாக்யமும் பலஜேக் கொடுக்கும்.] **(40)**

குருகிருபை ஆவச்யகம்: -

ऐक्यपरैः श्रुतिवाक्यैरात्मा शश्वत्प्रकाश्यमानोऽपि ।
देशिकद या विहीनैरपरोक्षयितुं न शक्यते पुरुषैः ॥ ४१ ॥

ஐக்யபரைः ஶ்ருதிவாக்யைராத்மா ஶஶ்வத்ப்ரகாஶ்யமானோ(அ)பி ।
தே³ஶிகத³ யா விஹீஜேரபரோக்ஷயிதும் ந ஶக்யதே புருஷை꞉ ॥ 41 ॥

ऐक्यपरैः = அபேதத்தில் கருத்துள்ள,
ஐக்யபரை꞉

श्रुतिवाक्यैः = உபநிஷத் வாக்யங்களால்,
ஶ்ருதிவாக்யை꞉

आत्मा = ஆத்மா,
ஆத்மா

शश्वत् = எப்பொழுதும்,
ஶஶ்வத்

प्रकाश्यमानोऽपि = ப்ரகாசிக்கப்படுகிறவனாக இருந்தபோதிலும்,
ப்ரகாஶ்யமானோ(அ)பி

देशिकद या विहीनैः = ஆசார்யருடைய கிருபையைப்பெறாத,
தே³ஶிகத³ யா விஹீஜே꞉

पुरुषैः = புருஷர்களால்,
புருஷை꞉

अपरोक्षयितुं = ஸாக்ஷாத்தாகத் தெரிந்து கொள்வதற்கு,
அபரோக்ஷயிதும்

न शक्यते = முடியாது.
ந ஶக்யதே

ஐக்கியத்தையே சொல்லும் வேதவாக்கியங்களினுல் எப்பொழுதும் நன்கு பிரகாசப்படுத்தப்படும் ஆத்மாவானவர் குருநாதரின் தயையில்லாத மனிதர்களால் ஸாக்ஷாத்கரிக்க முடியாது.

[பலதடவைகள் மஹா வாக்யத்தைக் கேட்டு அதன் கருத்தான அபேதத்தைத் தெரிந்துகொண்டபோதிலும் குருகிருபை இல்லாவிட்டால் நானே ப்ரஹ்மம் என்ற ஸாக்ஷாத்காரானுபவம் வராது.] **(41)**

विरहितकाम्यनिषिद्धो विहितानुष्ठाननिर्मलस्वान्तः ।
भजति निजमेव बोधं गुरुणा किमिति त्वया न मन्तव्यम् ॥ ४२ ॥

விரஹிதகாம்யநிஷித்3தோ4 விஹிதானுஷ்டா2னநிர்மலஸ்வாந்தः ।
ப4ஜதி நிஜமேவ போ3த4ம் கு3ருணா கிமிதி த்வயா ந மந்தவ்யம் ॥ 42 ॥

विरहितकाम्यनिषिद्धः **விரஹிதகாம்யநிஷித்3த4ः**	=	காம்ய கர்மாவையும், நிஷித்த கர்மாவையும் செய்யாமல் விட்டுவிட்டு,
विहितानुष्ठाननिर्मलस्वान्तः **விஹிதானுஷ்டா2னநிர்மலஸ்வாந்தः**	=	சாஸ்திரங்களில் செய்ய வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்ட விஹிதமான கர்மாவை மட்டும் செய்து வருவதால், மனதிலுள்ள தோஷங்கள் எல்லாம் விலகியவனாக,
बोधं **போ3த4ம்**	=	தனது ஆத்மஞானத்தையே,
भजति **ப4ஜதி**	=	அடைந்து விடுகிறான்,
गुरुणा **கு3ருணா**	=	குருவினால்,
किं **கிம்**	=	என்ன பயன்,
इति **இதி**	=	என்று,
त्वया **த்வயா**	=	உன்னால்,
न मन्तव्यम् **ந மந்தவ்யம்**	=	எண்ணத்தக்கதல்ல.

புண்ய பாபங்கள் தான் ஞானத்திற்கு பிரதிபந்தகம். (புண்ணியத்திற்குக் காரண மான) காம்ய கர்மாவையும், (பாபத்திற்குக் காரணமான) நிஷித்த கர்மாவையும் செய்யாமலிருந்துகொண்டு (செய்யாததினால் ஏற்படக்கூடிய தோஷம் ஏற்பட இடமன்னியில்) விஹிதமான கர்மாவை மாத்திரம் செய்துகொண்டிருந்தால் மனஸ் நிர்மலமாகி விடுவதால் தானாகவே ஆத்மஞானத்தையடைந்து விடுகிறான்; குருவி னால் ஆகவேண்டியது என்ன என்று நீ நினைத்து விடக்கூடாது. **(42)**

कर्मभिरेव न बोधः प्रभवति गुरुणा विना दयानिधिना ।
आचार्यवान् हि पुरुषो वेदेत्यर्थस्य वेदसिद्धत्वात् ॥ ४३ ॥

கர்மபி⁴ரேவ ந போ³த⁴ꞏ ப்ரப⁴வதி கு³ருணு விஞ த³யாநிதி⁴ஞ ।
ஆசார்யவான் ஹி புருஷோ வேதே³த்யர்த²ஸ்ய வேத³ஸித்³த⁴த்வாத் ॥ 43 ॥

आचार्यवान् **ஆசார்யவான்**	=	ஆசார்யரோடுகூடிய,
पुरुषः **புருஷꞏ**	=	புருஷன்,
वेद हि **வேத³ ஹி**	=	அறிகிறுன் அல்லவா,
इति अर्थस्य **இதி அர்த²ஸ்ய**	=	என்ற விஷயம்,
वेदसिद्धत्वात् **வேத³ஸித்³த⁴த்வாத்**	=	வேதத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால்,
दयानिधिना **த³யாநிதி⁴ஞ**	=	கிருபைக்கு இருப்பிடமான,
गुरुणा विना **கு³ருணு விஞ**	=	ஆசார்யர் இல்லாமல்,
कर्मभिरेव **கர்மபி⁴ரேவ**	=	கர்மாக்களால் மட்டும்,
बोधः **போ³த⁴ꞏ**	=	ஆத்ம ஞானம்,
न प्रभवति **ந ப்ரப⁴வதி**	=	உண்டாகாது.

ஆசார்யனுள்ள புருஷன் தான் (ஆத்மதத்வத்தை) அறிவான் என்ற விஷயம் வேதத்திஞல் தீர்மானம் செய்யப் பட்டிருக்கிறபடியால், தயாநிதியான குரு இல்லாமல் கர்மாக்களிஞலேயே ஞானம் ஏற்படாது. **(43)**

வேதப்ராமண்யம்: -

वेदोऽनादितया वा यद्वा परमेश्वरप्रणीततया ।
भवति परमं प्रमाणं बाधो नास्ति स्वतश्च परतो वा ॥ ४४ ॥

வேதோ³(அ)நாதி³தயா வா யத்³வா பரமேஶ்வரப்ரணீததயா ।
ப⁴வதி பரமம் ப்ரமாணம் பா³தோ⁴ நாஸ்தி ஸ்வதச்ச பரதோ வா ॥ 44 ॥

वेदः **வேத³:**	=	வேதம்,
अनादितया वा **அநாதி³தயா வா**	=	உத்பத்தியில்லாததனுலோ,
यद्वा **யத்³வா**	=	அல்லது,
परमेश्वरप्रणीततया **பரமேஶ்வரப்ரணீததயா**	=	ஈசுவரனுல் உண்டுபண்ணப்பட்டிருப்பத னுலோ,
परमं **பரமம்**	=	உயர்ந்த,
प्रमाणं **ப்ரமாணம்**	=	ப்ரமாணமாக,
भवति **ப⁴வதி**	=	ஆகிறது (இதற்கு),
स्वतच्च **ஸ்வதச்ச**	=	தன்னுலோ,
परतो वा **பரதோ வா**	=	பிறவற்றாலோ,
बाधः **பா³த⁴:**	=	பாதம்,
नास्ति **நாஸ்தி**	=	இல்லை.

வேதம் அநாதியாய் இருப்பதனுலென்று வைத்துக் கொண்டாலோ, அல்லது பரமேசுவரனுல் இயற்றப்பட்டதனுலென்று வைத்துக்கொண்டாலோ, (இரு விதத்திலும்) அதுவே உத்தமமான பிரமாணமாகும். தவிரவும் அதிலிருந்தேபோ, வேறென்றினுலோ, அதற்கு எவ்வித பாதமும் (அதைப் பொய்யென்று காட்டுதல்) கிடையாது.

[வேதம் ஒருவராலும் இயற்றப்பட்டதல்ல அது அநாதி, எல்லாக்காலங்களிலும் உள்ளது இந்த ஸித்தாந்தத்தில் வேதம் அபௌருஷேயமாக இருப்பதனுலேயே சிறந்த பிரமாணம். வேதம் ஈசுவரனுல் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்ற ஸித்தாந்தத்திலும் ஸர்வஜ்ஞராயும், நிர்தோஷராயும் உள்ள ஈசுவரனுல் செய்யப்பட்டதாலேயே வேதம் சிறந்த ப்ரமாணமாகும். இரண்டு விதங்களிலும் வேதத்தில் தோஷமொன்றும் இல்லாததால் அதில் கூறப்பட்டதற்கு மறுப்பே கிடையாது.]

नापेक्षते यदन्यद्यदपेक्षन्ते ऽखिलानि मानानि ।
वाक्यं तन्निगमानां मानं ब्रह्माद्यतीन्द्रियावगतौ ॥ ४५ ॥

நாபேக்ஷதே யத3ன்யத்3யத3பேக்ஷந்தே (அ)கி2லானி மாஞனி ।
வாக்யம் தந்நிக3மாஞம் மானம் ப்3ரஹ்மாத்3யதீந்த்3ரியாவக3தௌ ॥ 45 ॥

यत् **யத்**	=	எது,
अन्यत् **அன்யத்**	=	வேறு பிரமாணத்தை,
न अपेक्षते **ந அபேக்ஷதே**	=	எதிர்பார்க்கிறதில்லையோ,
यत् **யத்**	=	எதை,
अखिलानि मानानि **அகி2லானி மாஞனி**	=	எல்லா பிரமாணங்களும்,
अपेक्षन्ते **அபேக்ஷந்தே**	=	எதிர்பார்த்திருக்கின்றனவோ,
तत् **தத்**	=	அந்த,
निगमानां **நிக3மாஞம்**	=	வேதங்களுடைய,
वाक्यं **வாக்யம்**	=	வாக்யமானது,
ब्रह्माद्यतीन्द्रियावगतौ **ப்3ரஹ்மாத்3யதீந்த்3ரியாவக3தௌ**	=	ப்ரஹ்மம் முதலான இந்திரியங்களுக்கு எட்டாத வஸ்துக்களை அறிவதில்,
मानं **மானம்**	=	பிரமாணமாகிறது.

எது வேறு பிரமாணத்தை அபேக்ஷிக்கவில்லையோ, எதையே மற்ற எல்லா பிரமாணங்களும் அபேக்ஷிக்கின்றனவோ, அப்பேர்ப்பட்ட வேதவாக்கியங்களே இந்திரியங்களுக்கு எட்டாத பிரஹ்மம் முதலான விஷயங்களை அறிவதற்கு பிரமாணமாகும். **(45)**

मानं प्रबोधयन्तं बोधं मानेन ये बुभुत्सन्ते ।
एधोभिरेव दहनं दग्धुं वाञ्छन्ति ते महात्मानः ॥ ४६ ॥

மானம் ப்ரபோ3த4யந்தம் போ3த4ம் மானேன யே பு3பு4த்ஸந்தே ।
ஏதோ4பி4ரேவ த3ஹனம் த3க்3து4ம் வாஞ்ச2ந்தி தே மஹாத்மான: ॥ 46 ॥

मानं **மானம்**	=	பிரமாணத்தை,

प्रबोधयन्तं ப்ரபோ³த⁴யந்தம்	=	அறியும்படிச் செய்கிற,
बोधं போ³த⁴ம்	=	ஆத்மாவை,
ये யே	=	எவர்கள்,
मानेन மானேன	=	பிரமாணத்தால்,
बुभुत्सन्ते பு³பு⁴த்ஸந்தே	=	அறியவிரும்புகிருர்களோ,
ते தே	=	அந்த,
महात्मानः மஹாத்மான꞉	=	பெரியோர்கள்,
एधोभिरेव ஏதோ⁴பி⁴ரேவ	=	விறகுகளிஞலேயே,
दहनं த³ஹனம்	=	அக்னியை,
दग्धुं த³க்³து⁴ம்	=	எரிப்பதற்கு,
वाञ्छन्ति வாஞ்ச²ந்தி	=	விரும்புகிருர்கள்.

பிரமாணங்களையெல்லாம் தெரிவித்துக் கொடுக்கிற ஞானஸ்வரூபஞன ஆத்மாவை அந்தப் பிரமாணங்கள் மூலமாய் அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று யார் நிஜனக்கிருர்களோ, அப்பெரியார்கள் (கட்டைகஜள எரிக்கும்) அக்னியை கட்டைகஜளக் கொண்டு எரித்துவிட நிஜனப்பவர்களே யாவார்கள்.

[நெருப்புக்கட்டையை எரித்துச் சாம்பலாக்கி விடும் கட்டையைக்கொண்டு நெருப்பை எரிக்க முயற்சிப்பவன் முட்டாளாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இது போலவே ஆத்மா தான் பிரத்யக்ஷம் முதலான பிரமாணங்கஜள பிரகாசப்படுத்து கிறது. இந்த பிரமாணங்கள் எப்படி ஆத்மாவை பிரகாசப்படுத்தமுடியும்?] **(46)**

वेदोऽनादिरमुष्य व्यञ्जक ईशः स्वयंप्रकाशात्मा ।
तदभिव्यक्तिमुदीक्ष्य प्रोक्तोऽसौ सूरिभिः प्रणीत इति ॥ ४७ ॥

வேதோ³(அ)நாதி³ரமுஷ்ய வ்யஞ்ஜக ஈஶ꞉ ஸ்வயம்ப்ரகாஶாத்மா ।
தத³பி⁴வ்யக்திமுதீ³க்ஷ்ய ப்ரோக்தோ(அ)ஸௌ ஸூரிபி⁴꞉ ப்ரணீத இதி ॥ 47 ॥

वेदः **வேத³:**	=	வேதமானது,
अनादि **அநாதி³**	=	ஆதியில்லாதது,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தானுகவே பிரகாசிக்கிற ஸ்வரூபமுள்ள,
प्रकाशात्मा **ப்ரகாஶாத்மா**	=	ஈசுவரன்,
ईशः **ஈஶ:**	=	இந்த வேதத்தை வெளிப்படுத்தியவர்,
तदभिव्यक्तिमुदीक्ष्य **தத³பி⁴வ்யக்திமுதீ³க்ஷ்ய**	=	அந்த ஈசுவரனுல் வெளிப்பட்டு வருவதை,
उदीक्ष्य **உதீ³க்ஷ்ய**	=	பார்த்து,
सूरिभिः **ஸூரிபி⁴:**	=	வித்வான்களால்,
असौ **அஸௌ**	=	அந்த வேதம்,
सूरिभिः **ஸூரிபி⁴:**	=	செய்யப்பட்டதென்று,
प्रोक्तः **ப்ரோக்த:**	=	சொல்லப்பட்டது.

வேதம் ஆதியற்றது. ஸ்வயம்பிரகாச ஸ்வரூபரான ஈசுவரன் அதை வெளிப் படுத்தினவர் (உண்டுபண்ணினவர் அல்ல). அப்படி வெளி வந்ததைப்பார்த்து அது செய்யப்பட்டது என்று ரிஷிகளால் சொல்லப்படுகிறது.

[ராமாயணம், பாரதம் போல் வேதம் ஈசுவரனுல், முன்பு இல்லாமல் புதிதாக இயற்றப்பட்டதல்ல. ஆதலால் வேதம் அநாதி (உத்பத்தி இல்லாதது). முன் கல்பத்தில் இருந்து பிரளய காலத்தில் மறைந்திருந்த வேதத்தை ஸிருஷ்டி காலத்தில் ஈசுவரன் வெளியிடுகிறுர். இதைக் கண்டுதான் ஈசுவரன் வேதத்தைச் செய்ததாகச் சொல்கிறுர்கள். ஈசுவரன் புதிதாகச் செய்யாததால் வேதம் அபௌரு ஷேயம். ஈசுவரன் வெளிப்படுத்துவதால் வேதம் ஈசுவரப்ரணீதம். ஆதலால் ஒன்றுக் கொன்று விரோதம் இல்லை.] **(47)**

रूपाणामवलोके चक्षुरिवान्यन्न कारणं दृष्टम् ।
तद्वद्दृष्टावगतौ वेदवदन्यो न वेदको हेतुः ॥ ४८ ॥

ரூபாணுமவலோகே சக்ஷுரிவான்யன்ன காரணம் த்³ருஷ்டம் ।
தத்³வத்³ருஷ்டாவக³தௌ வேத³வத³ன்யோ ந வேத³கோ ஹேது: ॥ 48 ॥

रूपाणां **ரூபாணும்**	=	ரூபங்களை,
अवलोके **அவலோகே**	=	பார்ப்பதில்,
चक्षुरिव **சக்ஷுரிவ**	=	கண் போல்,
अन्यत् **அன்யத்**	=	வேறு,
कारणं **காரணம்**	=	காரணம்,
न दृष्टम् **ந த்³ருஷ்டம்**	=	பார்க்கப்பட்டதில்லை,
तद्वत् **தத்³வத்**	=	அதுபோலவே,
अदृष्टावगतौ **அத்³ருஷ்டாவக³தௌ**	=	இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாத விஷயங்களை அறிந்துகொள்வதில்,
वेदवत् **வேத³வத்**	=	வேதம்போல்,
अन्यः **அன்ய:**	=	வேறு,
वेदकः **வேத³க:**	=	அறிவிக்கிற,
हेतुः **ஹேது:**	=	காரணம்,
न **ந**	=	கிடையாது.

ரூபங்களைப் பார்க்கிற விஷயத்தில் கண்ணைப்போல் வேறு எவ்வித காரணமும் கண்டதில்லை. அப்படியே (இந்திரியாதிகளுக்கு விஷயமாகாத) அதிருஷ்டத்தை அறிவதற்கு வேதத்தைத்தவிர தெரியப்படுத்தக்கூடிய காரணம் கிடையாது. **(48)**

निगमेषु निश्चितार्थं तन्त्रे कश्चिद्यदि प्रकाशयति ।
तदिदमनुवादमात्रं प्रामाण्यं तस्य सिध्यति न किंचित् ॥ ४८ ॥

நிக³மேஷு நிஶ்சிதார்த²ம் தந்த்ரே கஶ்வித்³யதி³ ப்ரகாஶயதி ।
ததி³த³மனுவாத³மாத்ரம் ப்ராமாண்யம் தஸ்ய ஸித்⁴யதி ந கிஞ்சித் ॥ 48 ॥

निगमेषु निக³மேஷு	=	வேதங்களில்,
निश्चितार्थं நிஶ்சிதார்த²ம்	=	தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிற விஷயத்தை,
तन्त्रे தந்த்ரே	=	சாஸ்திரத்தில்,
कश्चित् கஶ்வித்	=	ஒருவர்,
यदि प्रकाशयति யதி³ ப்ரகாஶயதி	=	வெளிப்படுத்துவாரேயானால்,
तदिदं ததி³த³ம்	=	அந்த இது,
अनुवादमात्रं அனுவாத³மாத்ரம்	=	அனுவாதம்தான்,
तस्य தஸ்ய	=	அதற்கு,
किंचित् प्रामाण्यं கிஞ்சித் ப்ராமாண்யம்	=	ஒருவிதமான ப்ராமாண்யமும்,
न सिध्यति கிஞ்சித் ந	=	ஸித்திக்காது.

வேதத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்ட ஒரு விஷயத்தைத் தந்திரத்தில் இருப்பதாக யாரேனும் காட்டினல், அந்தத் தந்திரத்திலுள்ளது வெறும் அனுவாதமே (திருப்பிச் சொன்னதே) ஆகும். அதற்குத் தனித்துப் பிராமாணயம் கொஞ்சமேனும் ஸித்திக் காது.

[அத்ருஷ்டத்தைப்பற்றி வேதத்தில் சொல்லியிருக்கும் அதே விஷயம் சாஸ்தி ரத்திலும் காணப்படுமேயானல் அந்த விஷயத்தில் வேதம்தான் பிரமாணம். வேதத் தில் சொல்லியிருப்பதைப்பார்த்து அதையே சாஸ்திரம் திருப்பிச் சொல்கிறது.] **(49)**

அத்வைதமே வேதப்ரதிபாத்யம்: -

अंशद्वयवति निगमे साधयति द्वैतमेव कोऽप्यंशः ।
अद्वैतमेव वस्तु प्रतिपादयति प्रसिद्धमपरोंशः ॥ ५० ॥

அம்ஶத்³வயவதி நிக³மே ஸாத⁴யதி த்³வைதமேவ கோ(அ)ப்யம்ஶ: ।
அத்³வைதமேவ வஸ்து ப்ரதிபாத³யதி ப்ரஸித்³த⁴மபரோம்ஶ: ॥ 50 ॥

अंशद्वयवति **அம்ஶத்³வயவதி**	=	(கர்மகாண்டம், ஞானகாண்டமென்ற) இரு பாகங்களுடன்கூடிய,
निगमे **நிக³மே**	=	வேதத்தில்,
कोऽप्यंश: **கோ(அ)ப்யம்ஶ:**	=	ஒரு பாகம் (கர்மகாண்டம்),
द्वैतमेव **த்³வைதமேவ**	=	த்வைதத்தையே,
साधयति **ஸாத⁴யதி**	=	ஸாதிக்கிறது,
अपर: अंश: **அபர: அம்ஶ:**	=	மற்றெரு பாகம் (ஞானகாண்டம்),
प्रसिद्धं **ப்ரஸித்³த⁴ம்**	=	பிரஸித்தமான,
अद्वैतमेव वस्तु **அத்³வைதமேவ வஸ்து**	=	அத்வைதமான ப்ரஹ்ம வஸ்துவையே,
प्रतिपादयति **ப்ரதிபாத³யதி**	=	கருத்துடன் சொல்கிறது.

வேதத்தில் இரண்டு பாகங்களிருப்பதில் ஒருபாகம் (அதாவது கர்ம காண்டம்) வேற்றுமையையே ஸ்திரப்படுத்துகிறது. மற்றெரு அம்சம் (அதாவது ஞான காண்டம்) பிரஸித்தமான வேற்றுமையற்ற வஸ்துவையே (பிரஹ்மத்தையே) பிரதி பாதிக்கிறது. **(50)**

अद्वैतमेव सत्यं तस्मिन् द्वैतं न सत्यमध्यस्तम् ।
रजतमिव शुक्तिकायां मृगतृष्णायामिवोदकस्फुरणम् ॥ ५१ ॥

அத்³வைதமேவ ஸத்யம் தஸ்மின் த்³வைதம் ந ஸத்யமத்⁴யஸ்தம் ।
ரஜதமிவ ஶுக்திகாயாம் ம்ருக³த்ருஷ்ணாயாமிவோத³கஸ்பு²ரணம் ॥ 51 ॥

अद्वैतमेव **அத்³வைதமேவ**	=	வேற்றுமையற்ற ப்ரஹ்மம்தான்,
सत्यं **ஸத்யம்**	=	உண்மையானது,
शुक्तिकायां **ஶுக்திகாயாம்**	=	கிளிஞ்சலில்,

रजतमिव **ரஜதமிவ**	=	வெள்ளி போலவும்,
मृगतृष्णायां **ம்ருக³த்ருஷ்ணயாம்**	=	கானலில்,
उदकस्फुरणमिव **உத³கஸ்பு²ரணமிவ**	=	நீர் தோன்றுவதுபோலவும்,
तस्मिन् **தஸ்மின்**	=	அந்த ப்ரஹ்மத்தில்,
अध्यस्तं **அத்⁴யஸ்தம்**	=	ஆரோபிக்கப்பட்ட,
द्वैतं **த்³வைதம்**	=	த்வைதம்,
न सत्यं **ந ஸத்யம்**	=	வாஸ்தவமல்ல.

(வேற்றுமையற்ற) அத்வைதம் தான் ஸத்யம். கிளிஞ்சலில் வெள்ளி போலவும், கானலில் ஜலம் போலவும், ஸத்யமான அத்வைதத்தில் கல்பிதமே (வேற்றுமை) த்வைதம். ஆகையால் அது ஸத்யமில்லை. **(51)**

आरोपितं यदि स्यादद्वैतं वस्त्ववस्तुनि द्वैते ।
तदयुक्तमेव यस्मात् सत्येऽध्यासो भवत्यसत्यानाम् ॥ ५२ ॥

ஆரோபிதம் யதி³ ஸ்யாத³த்³வைதம் வஸ்த்வவஸ்துனி த்³வைதே ।
தத³யுக்தமேவ யஸ்மாத் ஸத்யே(அ)த்⁴யாஸோ ப⁴வத்யஸத்யாநாம் ॥ 52 ॥

वस्तु अद्वैतं **வஸ்து அத்³வைதம்**	=	உண்மையான அத்வைதம்,
अवस्तुनि द्वैते **அவஸ்துனி த்³வைதே**	=	பொய்யான த்வைதத்தில்,
यदि आरोपितं स्यात् **யதி³ ஆரோபிதம் ஸ்யாத்**	=	ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கட்டுமே யென்றால்,
तत् **தத்**	=	அது,
अयुक्तम् **அயுக்தம்**	=	யுக்திக்குப் பொருத்தமில்லாதது,
यस्मात् **யஸ்மாத்**	=	ஏனெனில்,

असत्यानामेव **அஸத்யாநாமேவ**	=	பொய்யான பொருள்களுக்குத்தான்,
सत्ये **ஸத்யே**	=	உண்மைப் பொருளில்,
अध्यासो भवति **அத்4யாஸோ ப4வதி**	=	ஆரோபம் ஏற்படுகிறது.

அவஸ்துவான த்வைதத்தில் தான் அத்வைதம் கல்பிதமாயிருக்கட்டுமே யென்றால் அது யுக்திக்கு ஒவ்வாது. ஏனென்றல் ஸத்ய பதார்த்தத்தில் தான் அஸத்யபதார்த்தங்களுக்குக் கல்பனை ஏற்படும். [அஸத்யபதார்த்தம் அஸத்யமே யானதினல் அதன்பேரில் இன்னெரு பதார்த்தம், அதிலும் ஸத்யமான பதார்த்தம், கல்பிக்க முடியும் என்பது யுக்திக்கு விரோதம்.] **(52)**

यद्यारोपणमुभयोस्तद्व्यतिरिक्तस्य कस्यचिदभावात् ।
आरोपणं न शून्ये तस्मादद्वैतसत्यता ग्राह्या ॥ ५३ ॥

யத்3யாரோபணமுப4யோஸ்தத்3வ்யதிரிக்தஸ்ய கஸ்யசித3பா4வாத் ।
ஆரோபணம் ந ஶூன்யே தஸ்மாத3த்3வைதஸத்யதா க்3ராஹ்யா ॥ 53 ॥

उभयोः **உப4யோ:**	=	(த்வைதம், அத்வைதம்) இரண்டு பதார்த்தங்களுக்கும்,
आरोपणं यदि **ஆரோபணம் யதி3**	=	அத்யாஸம் இருக்கட்டுமே என்றல்,
तद्व्यतिरिक्तस्य **தத்3வ்யதிரிக்தஸ்ய**	=	அவ்விரண்டு பொருள்களைக் காட்டிலும் வேறு,
कस्यचिदभावात् **கஸ்யசித3பா4வாத்**	=	ஒரு பொருளும் இல்லாததனலும்,
शून्ये **ஶூன்யே**	=	சூன்யத்தில்,
आरोपणं न **ஆரோபணம் ந**	=	ஆரோபம் ஏற்பட முடியாததனாலும் (அதுவும் சரியல்ல),
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
अद्वैतसत्यता **அத்3வைதஸத்யதா**	=	அத்வைதம் உண்மை என்பதுதான்,
ग्राह्या **க்3ராஹ்யா**	=	ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கது.

த்வைதம், அத்வைதம் இரண்டுமே கல்பிதமாயிருக்கட்டுமே யென்றால், இவ்விரண்டைத்தவிர வேறு எதுவும் இல்லாததினாலும் வெறும் சூன்யத்தில் கல்பிப்பது ஸாத்தியமில்லாததினாலும் (அவ்விதம் சொல்ல முடியாது). ஆகையால் அத்வைதம் தான் ஸத்யம் என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

[கிளிஞ்சல் இருந்தால்தான் அதைப் பார்த்து வெள்ளி என ப்ரமம் கொள்கிறான். கயிறு இருந்தால்தான் அதைப் பாம்பாகக் காண்கிறான். ஒன்றுமில்லாத இடத்தில் வெள்ளி என்றோ, பாம்பு என்றோ ப்ராந்தி ஏற்படுவதில்லை. அதிஷ்டானமான ஒரு பொருளில்தான் மற்றொரு பொருளுக்கு ப்ரமம் ஏற்படுகிறது. கயிறும் கிளிஞ்சலும் அதிஷ்டானம். பாம்பும் வெள்ளியும் ஆரோபிதம். த்வைதம் அத்வைதம் இவ்விரண்டைத் தவிர வேறு பொருள் இல்லை. வேறு அதிஷ்டானமில்லாததால் இரண்டும் ஆரோபிதம் என்று கூறமுடியாது. அத்வைதம் ஆரோபிதமில்லை என்பது முன்னால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் உண்மையான அத்வைதம் அதிஷ்டானம். அதில் த்வைதம் ஆரோபிதம் என்பதுதான் ஸித்தாந்தம்.] **(53)**

प्रत्यक्षाद्यनवगतं श्रुत्या प्रतिपादनीयमद्वैतम् ।
द्वैतं न प्रतिपाद्यं तस्य स्वत एव लोकसिद्धत्वात् ॥ ५४ ॥

ப்ரத்யக்ஷாத்³யனவக³தம் ஶ்ருத்யா ப்ரதிபாத³னீயமத்³வைதம் ।
த்³வைதம் ந ப்ரதிபாத்³யம் தஸ்ய ஸ்வத ஏவ லோகஸித்³த⁴த்வாத் ॥ 54 ॥

प्रत्यक्षाद्यनवगतं = பிரத்யக்ஷம் முதலான பிரமாணங்களால்
ப்ரத்யக்ஷாத்³யனவக³தம் அறியப்படாத,
अद्वैतं = அத்வைதம்,
அத்³வைதம்
श्रुत्या = வேதத்தால்,
ஶ்ருத்யா
प्रतिपादनीयं = கருத்துடன் விளக்கத்தக்கது,
ப்ரதிபாத³னீயம்
द्वैतं = த்வைதம்,
த்³வைதம்
न प्रतिपाद्यं = கருத்துடன் சொல்லத்தக்கதல்ல,
ந ப்ரதிபாத்³யம்
तस्य स्वत एव लोकसिद्धत्वात् = அது தானாகவே உலகில்
தஸ்ய ஸ்வத ஏவ லோகஸித்³த⁴த்வாத் பிரஸித்தமாயிருப்பதால்.

பிரத்யக்ஷம் முதலான பிரமாணங்களால் அறியப்படாததையே வேதம் எடுத்துச் சொல்கிறபடியால் அத்வைதம் தான் அதன் தாத்பர்யம். த்வைதத்தைப்பற்றி வேதம் எடுத்துச்சொல்ல அவசியமேயில்லை; அது தானாகவே உலகத்தில் பிரஸித்தமாயிருப்பதால்.

[வேதத்தில் த்வைதம், அத்வைதம் இரண்டும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் வேறு ஒரு பிரமாணத்தாலும் அறிந்துகொள்ளமுடியாத அத்வைதத்தில்தான் வேதத்திற்குத் தாத்பர்யம். த்வைதத்தை யாவரும் மற்ற ப்ரமாணங்களால் தானாகவே தெரிந்துகொள்கிறபடியால் அதில் வேதத்திற்குத் தாத்பர்யமில்லை.] **(54)**

अद्वैतं सुखरूपं दुःसहदुःखं सदा भवेद्वैतम् ।
यत्र प्रयोजनं स्यात् प्रतिपादयति श्रुतिस्तदेवासौ ॥ ५५ ॥

அத்³வைதம் ஸுக²ரூபம் து³:ஸஹது³:க²ம் ஸதா³ ப⁴வேத்³வைதம் ।
யத்ர ப்ரயோஜனம் ஸ்யாத் ப்ரதிபாத³யதி ஶ்ருதிஸ்ததே³வாஸௌ ॥ 55 ॥

अद्वैतं = அத்வைதம்,
அத்³வைதம்

सुखरूपं = ஆனந்தஸ்வரூபம்,
ஸுக²ரூபம்

द्वैतं = த்வைதம்,
த்³வைதம்

सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா³

दुःसहदुःखं = பொறுக்க முடியாத துக்கமாக,
து³:ஸஹது³:க²ம் ஸதா³

भवेत् = இருக்கும்,
ப⁴வேத்

यत्र = எதில்,
யத்ர

प्रयोजनं स्यात् = பலன் இருக்குமோ,
ப்ரயோஜனம் ஸ்யாத்

तदेव = அதைத்தான்,
ததே³வ

असौ श्रुतिः = அந்த வேதம்,
அஸௌ ஶ்ருதி:

प्रतिपादयति = கருத்துடன் கூறுகிறது.
ப்ரதிபாத³யதி

அத்வைதமென்பது ஸுகஸ்வரூபம். எப்பொழுதும் தாங்கமுடியாத துக்க ஸ்வரூபம் த்வைதம். எதை எடுத்துச் சொன்னால் பிரயோஜனமுண்டோ அதைத்தான் வேதம் எடுத்துச்சொல்லும்.

[உலகில் யாவரும் விரும்புவது ஆனந்தம். வெறுப்பது துக்கம். ஹிதத்தை உபதேசிக்கும் வேதம் யாவரும் விரும்பும் ஸுகத்தைத்தான் கருத்துடன் கூறுமே தவிர வெறுக்கும் துக்கத்தை கருத்துடன் கூறுமா? ஆகையால் ஆனந்தரூபமான அத்வைதத்தில்தான் வேதத்திற்குத் தாத்பர்யம். க்க ரூபமான ரூபமான த்வைதத்தில் தாத்பர்யமில்ஂல.] **(55)**

ஜீவத்தன்மை ஸ்வாபாவிகமல்ல: -

निगमंगिरा प्रतिपाद्यं वस्तु यदानन्दरूपमद्वैतम् ।
स्वाभाविकं स्वरूपं जीवत्वं तस्य केचन ब्रुवते ॥ ५६ ॥

நிக3மங்கி3ரா ப்ரதிபாத்3யம் வஸ்து யதா3னந்த3ரூபமத்3வைதம் ।
ஸ்வாபா4விகம் ஸ்வரூபம் ஜீவத்வம் தஸ்ய கேசன ப்3ருவதே ॥ 56 ॥

यत् **யத்**	=	எந்த,
आनन्दरूपं **ஆனந்த3ரூபம்**	=	ஸுகரூபமான,
अद्वैतं वस्तु **அத்3வைதம் வஸ்து**	=	அத்வைத வஸ்து,
निगमंगिरा **நிக3மங்கி3ரா**	=	வேதவாக்யத்தால்,
प्रतिपाद्यं **ப்ரதிபாத்3யம்**	=	கருத்துடன் கூறப்படுகிறதோ,
तस्य **தஸ்ய**	=	அதற்கு,
जीवत्वं **ஜீவத்வம்**	=	ஜீவத் தன்மையை,
स्वाभाविकं **ஸ்வாபா4விகம்**	=	இயற்கையாகவே உள்ள,
स्वरूपं **ஸ்வரூபம்**	=	அதன் ஸ்வருபமாக,
केचन **கேசன**	=	சிலர்,
ब्रुवते **ப்3ருவதே**	=	சொல்கிறுர்கள்.

ஆனந்தரூபமாய் அத்வைதமாயுள்ள வஸ்து என்று எது வேத வாக்யங்களால் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறதோ அதற்கு ஜீவத்தன்மை ஸ்வபாவ ஸித்தமான ஸ்வரூபம் என்கிறுர்கள் சிலர். **(56)**

स्वाभाविकं यदि स्यात्जीवत्वं तस्य विशदविज्ञप्तेः ।
सकृदपि न तद्विनाशं गच्छेदुष्णप्रकाशवद्वह्नेः ॥ ५७ ॥

ஸ்வாபா⁴விகம் யதி³ ஸ்யாத்ஜீவத்வம் தஸ்ய விஶத³விஜ்ஞப்தே꞉ ।
ஸக்ருத³பி ந தத்³விநாஶம் க³ச்சே²து³ஷ்ணப்ரகாஶவத்³வஹ்னே꞉ ॥ 57 ॥

विशदविज्ञप्तेः = பரிசுத்த ஞானஸ்வரூபனான,
விஶத³விஜ்ஞப்தே꞉
तस्य = அந்த அத்வைத ப்ரஹ்மத்திற்கு,
தஸ்ய
जीवत्वं = ஜீவத்தன்மையானது,
ஜீவத்வம்
यदि स्यात्जीवत्वं स्यात् = இயற்கையாகவே கூடவே இருக்குமானுல்,
யதி³ ஸ்யாத்ஜீவத்வம் ஸ்யாத்
वह्नेः = நெருப்புக்கு,
வஹ்னே꞉
उष्णप्रकाशवत् = வெப்பமும் வெளிச்சமும்போல்,
உஷ்ணப்ரகாஶவத்
तत् = அது,
தத்
सकृदपि = ஒரு தடவையாவது,
ஸக்ருத³பி
विनाशं = அழிவை,
விநாஶம்
न गच्छेत् = அடையாது.
ந க³ச்சே²த்

சுத்த ஞானஸ்வரூபனான அவனுக்கு ஜீவனுயிருக்கும் தன்மை ஸ்வபாவஸித்தமாயிருக்குமேயானுல், (அக்னிக்கு ஸ்வபாவஸித்தமான) உஷ்ணமும் பிரகாசமும் எப்படி அக்னியை விட்டு ஒருக்காலும் விலகாதவையோ அப்படியே ஒருக்காலும் ஜீவனுயிருக்கும் தன்மைக்கு நாசம் ஏற்படாது.

[அக்னியின் ஸ்வரூபத்திலேயே சேர்ந்தது வெப்பமும், வெளிச்சமும். அது ஒருக்காலும் அக்னியை விட்டுப் பிரிந்து செல்வதில்லை. வெப்பமில்லாமலோ, வெளிச்சமில்லாமலோ அக்னியை யாரும் கண்டதில்லை இதுபோல் ஜீவத்தன்மை

ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமானுல் எப்பொழுதும் கூடவே இருக்கும். ஒருக்காலும் ஜீவத்தன்மை விலகாது. ஸுக துக்கானுபவம் எப்பொழுதுமிருக்கும்.] **(57)**

यद्वदयो रसविद्धं काञ्चनतां याति तद्वदेवासौ ।
जीवः साधनशक्त्या परतां यातीति केचिदिच्छन्ति ॥ ५८ ॥

யத்3வத3யோ ரஸவித்3த4ம் காஞ்சனதாம் யாதி தத்3வதே3வாஸௌ ।
ஜீவ: ஸாத4னஶக்த்யா பரதாம் யாதீதி கேசிதி3ச்ச2ந்தி ॥ 58 ॥

यद्वत् = எப்படி,
யத்3வத்

अयः = இரும்பு,
அய:

रसविद्धं = திராவகத்துடன் சேர்ந்து,
ரஸவித்3த4ம்

काञ्चनतां = தங்கத்தன்மையை,
காஞ்சனதாம்

याति = அடைகிறதோ,
யாதி

तद्वदेव = அதுபோலவே,
தத்3வதே3வ

असौ जीवः = அந்த ஜீவன்,
அஸௌ ஜீவ:

साधनशक्त्या = ஸாதனங்களின் சக்தியால்,
ஸாத4னஶக்த்யா

परतां = பரவஸ்துவின் தன்மையை,
பரதாம்

याती = அடைகிறுன்,
யாதீ

इति = என்று,
இதி

केचित् = சிலர்,
கேசித்

इच्छन्ति = எண்ணுகிறுர்கள்.
இச்ச2ந்தி

எப்படி இரும்பானது திராவகத்தின் சேர்க்கையால் தங்கமாக ஆகிவிடுகிறதோ அப்படி இந்த ஜீவனும் ஸாதனங்களின் சக்தியினுல் பரவஸ்துவாக (பிரஹ்மமாக) ஆகிவிடுகிறது என்று சிலர் எண்ணுகிறுர்கள். **(58)**

तदिदं भवति न युक्तं गतवति तस्मिंश्चिरेण रसवीर्ये ।
प्रतिपद्यते प्रणाशं हैमो वर्णोऽप्ययः समारूढः ॥ ५९ ॥

ததி³த³ம் ப⁴வதி ந யுக்தம் க³தவதி தஸ்மிம்ஶ்சிரேண ரஸவீர்யே ।
ப்ரதிபத்³யதே ப்ரணாஶம் ஹைமோ வர்ணோ(அ)ப்யயஃ ஸமாரூட⁴ஃ ॥ 59 ॥

तदिदं = அந்த இதுவும்,
ததி³த³ம்

न युक्तं भवति = யுக்தமாக இல்லை, (ஏனெனில்),
ந யுக்தம் ப⁴வதி

तस्मिन् = அந்த இரும்பில்,
தஸ்மின்

चिरेण = வெகுகாலம் சென்ற பிறகு,
சிரேண

रसवीर्ये = திராவகத்தின் வீர்யமானது,
ரஸவீர்யே

गतवति = போனபிறகு,
க³தவதி

अयस्समारूढः = இரும்பில் ஏறியுள்ள,
அயஸ்ஸமாரூட⁴ஃ

हैमो वर्णोऽपि = தங்க நிறமும்,
ஹைமோ வர்ணோ(அ)பி

प्रणाशं प्रतिपद्यते = அழிந்து போகிறது.
ப்ரணாஶம் ப்ரதிபத்³யதே

இவ்விதம் எண்ணுவது யுக்தமில்லை. ஏனென்றால் நாள்பட்டு அந்த திராவகத்தின் வீர்யம் போனவுடன் இரும்பின்மேல் ஏறியிருந்த தங்க வர்ணமும் கூட நாசத்தை அடைந்துவிடும். **(59)**

जीवत्वमपि तथेदं बहुविधसुखदुःखलक्षणोपेतम् ।
गतमिव साधनशक्त्या प्रतिभात्येव प्रयाति न विनाशम् ॥ ६० ॥

ஜீவத்வமபி ததே²த³ம் ப³ஹுவித⁴ஸுக²து³ஃ க²லக்ஷணோபேதம் ।
க³தமிவ ஸாத⁴னஶக்த்யா ப்ரதிபா⁴த்யேவ ப்ரயாதி ந விநாஶம் ॥ 60 ॥

तथा = அவ்வாறு,
ததா²

बहुविधसुखदुःखलक्षणोपेतम् = பலவித ஸுகதுக்க லக்ஷணங்களுடன்
ப³ஹுவித⁴ஸுக²து³ஃ க²லக்ஷணோபேதம் கூடிய

इदं जीवत्वमपि = இந்த ஜீவத்தன்மையும்,

இத³ம் ஜீவத்வமபி

साधनशक्त्या = ஸாதனங்களின் ஸாமர்த்யத்தினுல்,

ஸாத⁴னஶக்த்யா

गतमिव प्रतिभाति = விலகினதுபோல் தோன்றும்,

க³தமிவ ப்ரதிபா⁴தி

विनाशं न प्रयात्येव = நாசத்தை அடையவே செய்யாது.

விநாஶம் ந ப்ரயாத்யேவ

அதேமாதிரி, பலவித ஸுகதுக்க லக்ஷணங்களோடு கூடிய ஜீவத்தன்மையும் ஸாதனங்களின் சக்தியினுல் போய்விட்டமாதிரி தோன்றுமே தவிர நாசத்தையடையாது.

[ஜீவத்தன்மை என்பது மாறி மாறி ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் அனுபவிக்கும் நிலெ. இது ஸ்வாபாவிகமல்ல என்று முன்னுல் கூறப்பட்டது. திராவகத்தின் சேர்க்கையால் இரும்பு தங்கமாக மாறுவதுபோல சில உயர்ந்த ஸாதனங்களெ அப்யாஸம் செய்தால் ஜீவன் ப்ரஹ்மமாக ஆய்விடுகிறுன் என்று சிலர் சொல்கிறுர்கள். இதுவும் சரியல்ல திராவகத்தின் வீர்யம் உள்ளவரை தான் இரும்பு. தங்கமாகத் தோன்றுமே தவிர வீர்யம் போய் விட்டால் மறுபடியும் இரும்பாக ஆகிவிடும். ஆகவே திராவகத்தால் இரும்பு தங்கமாகத் தோன்றினுலும் இரும்பின் தன்மை அழிந்துபோக வில்லெ. மறைந்து இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இது போல் ஸாதனாப்யாஸத்தால் ஜீவன் ப்ரஹ்மமாகத் தோன்றினுலும் ஜீவத்தன்மை கூடவே மறைந்திருக்கிறது அது அடியோடு அழிந்துபோகவில்லெ என்று கூற வேண்டும். ஆகவே தங்கமாகத் தோன்றிய இரும்பு மறுபடியும் இரும்பாகவே ஆய்விடுவது போல் ப்ரஹ்மமாக ஆன ஜீவனும் பின்னேர் ஸமயம் ஜீவத் தன்மையை அதாவது ஸுக துக்கானுபவத்தை அடைவான் என்று ஆகிவிடும். ஆதலால் இந்த வாதமும் சரியல்ல.] **(60)**

तस्मात् स्वतो यदि स्याज्जीवः सततं स एव जीवः स्यात् ।
एवं यदि परमात्मा परमात्मैवायमिति भवेद्युक्तम् ॥ ६१ ॥

தஸ்மாத் ஸ்வதோ யதி³ ஸ்யாஜ்ஜீவஃ ஸததம் ஸ ஏவ ஜீவஃ ஸ்யாத் ।
ஏவம் யதி³ பரமாத்மா பரமாத்மைவாயமிதி ப⁴வேத்³யுக்தம் ॥ 61 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

जीवः = ஜீவன்,

ஜீவஃ

स्वतो यदि स्यात् = ஸ்வபாவஸித்தனுக இருப்பானேயாகில்,

ஸ்வதோ யதி³ ஸ்யாத்

सततं	=	எப்பொழுதும்,
ஸததம்		
स:	=	அவன்,
ஸ:		
जीव एव	=	ஜீவனுகவே,
ஜீவ ஏவ		
स्यात्	=	இருப்பான்,
ஸ்யாத்		
एवं	=	இதேபோல்,
ஏவம்		
यदि परमात्मा	=	பரமாத்மாவாக இருப்பானேயாகில்,
யதி³ பரமாத்மா		
अयं	=	இவன்,
அயம்		
परमात्मैव	=	பரமாத்மாதான்,
பரமாத்மைவ		
इति	=	என்பது,
இதி		
युक्तं भवेत्	=	யுக்தமாக ஆகும்.
யுக்தம் ப⁴வேத்		

ஆகையால் ஜீவன் என்பவன் ஸ்வபாவஸித்தனாயிருப்பானேயாகில் அவன் எப்பொழுதும் ஜீவனுகவேதான் இருக்கவேண்டும். அப்படியே அவன் (ஸ்வபாவத்தில்) பரமாத்மாவாக இருந்தால் அவன் (எப்பொழுதும்) பரமாத்மாவே தான் என்பது நியாயமாகும்.

[ஆகையால் ஜீவத்தன்மையோ, பரமாத்மத் தன்மையோ எது இவனுக்கு இயற்கையாக ஏற்பட்டுள்ளதோ அதுதான் எப்பொழுதும் கூடவே இருக்கும்.]

यदि वा परेण साम्यं जीववेद्भजति साधनबलेन ।
कालेन तदपि कियता नश्यत्येवेति निश्चितं सकलैः ॥ ६२ ॥

யதி³ வா பரேண ஸாம்யம் ஜீவவேத்³ப⁴ஜதி ஸாத⁴னப³லேன ।
காலேன தத³பி கியதா நஶ்யத்யேவேதி நிஶ்சிதம் ஸகலை: ॥ 62 ॥

यदि वा	=	அல்லது,
யதி³ வா		
जीव:	=	ஜீவன்,
ஜீவ:		

साधनबलेन **ஸாத⁴னப³லேன**	=	ஸாதனங்களை அப்யாஸம் செய்த பலத்தால்,
परेण साम्यं **பரேண ஸாம்யம்**	=	பரமாத்மாவுடன் ஸமமாயிருக்கும் தன்மையை,
भजति चेत् **ப⁴ஜதி சேத்**	=	அடைவானேயாகில்,
तदपि **தத³பி**	=	அதுவும்,
कियता कालेन **கியதா காலேன**	=	கொஞ்ச காலத்தில்,
नश्यत्येव **நஶ்யத்யேவ**	=	அழிந்துபோகத்தான் செய்யும்,
इति **இதி**	=	என்று,
सकलैः **ஸகலை:**	=	எல்லோராலும்,
निश्चितं **நிஶ்சிதம்**	=	தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜீவனானவன் ஸாதனங்களின் பலத்தினால் பிரஹ்மத்திற்கு ஸமானமாயிருக்கும் தன்மையை அடைகிறானென்று வைத்துக்கொண்டாலோ, அந்தத் தன்மையும் (புதிதாக உண்டானபடியால்) கொஞ்ச நாள் ஆனவுடன் நசித்தே விடும் என்று எல்லாருமே தீர்மானிக்கிறார்கள். [ஸ்வாபாவிகமாக ஆதிமுதல் இவனிடம் இல்லாமல் மத்தியில் ஏற்பட்ட எதுவும் இவனை விட்டு ஒருகாலத்தில் விலகவே செய்யும்.] **(62)**

तस्मात् परं स्वकीयं देहं मोहात्मकं च संसारम् ।
स्वज्ञानेन ग्रसित्वा पूर्णः स्वयमेव शिष्यते नान्यत् ॥ ६३ ॥

தஸ்மாத் பரம் ஸ்வகீயம் தே³ஹம் மோஹாத்மகம் ச ஸம்ஸாரம் ।
ஸ்வஜ்ஞானேன க்³ரஸித்வா பூர்ண: ஸ்வயமேவ ஶிஷ்யதே நான்யத் ॥ 63 ॥

तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
पूर्णः **பூர்ண:**	=	எங்கும் வியாபகமாயிருக்கிற ஆத்மா,
परं **பரம்**	=	தன்னைக்காட்டிலும் வேறாயும்,

स्वकीयं **ஸ்வகீயம்**	=	தன்னுடையதாயும் உள்ள,
देहं **தே³ஹம்**	=	சரீரத்தையும்,
मोहात्मकं **மோஹாத்மகம்**	=	அவிவேகரூபமான,
संसारं **ஸம்ஸாரம்**	=	ஸம்ஸாரத்தையும்,
स्वज्ञानेन **ஸ்வஜ்ஞானேன**	=	தன்ஊனப்பற்றிய உண்மை அறிவினுல்,
ग्रसित्वा **க்³ரஸித்வா**	=	விழுங்கி விட்டு,
स्वयमेव **ஸ்வயமேவ**	=	தான் மட்டுமே,
शिष्यते **ஶிஷ்யதே**	=	மிஞ்சுகிறுன்,
अन्यत् न **அன்யத் ந**	=	வேறெென்றும் இல்ஊல.

ஆகையால் பரிபூர்ணனுயிருக்கும் ஆத்மா தன்னுடைய தத்வஸ்வரூபத்தை அறிவதினுல் தன்ஊனவிட வேறுகவும் தன்ஊனச் சேர்ந்ததாகவும் தோன்றுகிற சரீரத்தையும் மோஹ ரூபமான ஸம்ஸாரத்தையும் விழுங்கிவிட்டு (இல்ஊலயென்று செய்துவிட்டு) தான் மாத்திரம் மிஞ்சுகிறுன், மிஞ்சுவது வேறு ஒன்றும் கிடையாது.

[ஆத்மா வியாபகன், இவஊன விட வேறு இரண்டாவது பொருள் ஒன்றும் உண்மையில் இல்ஊல. இந்த தத்வஞானம் ஏற்படாதவரை அக்ஞானத்தால் அவிவேக மும், அதனுல் சரீரம், பிரபஞ்சம் முதலியவையும் தோன்றிக்கொண்டே இருக்கும். அப்பொழுது சரீரத்தை நான் என்றும் பணம் முதலியவற்றை என்னுடையது என்றும் ப்ரமத்தால் எண்ணி துக்கப்படுகிறுன். தத்வஞானம் ஏற்பட்டால் அக்ஞானம் விலகி சரீரம் முதலியவையும் மறைந்துவிடும். அத்வைத ஆத்மானுபவம் ஏற்படும்.] **(63)**

सत्यं ज्ञानमनन्तं प्रकृतं परमात्मरूपमद्वैतम् ।
अवबोधयन्ति निखिलाः श्रुतयः स्मृतिभिः समं समस्ताभिः ॥ ६४ ॥

ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் ப்ரக்ருதம் பரமாத்மரூபமத்³வைதம் ।
அவபோ³த⁴யந்தி நிகி²லா꞉ ஶ்ருதய꞉ ஸ்ம்ருதிபி⁴꞉ ஸமம் ஸமஸ்தாபி⁴꞉ ॥ 64 ॥

निखिलाः श्रुतयः **நிகி²லா꞉ ஶ்ருதய꞉**	=	எல்லாவேதங்களும்,

समस्ताभिः स्मृतिभिः समं = எல்லாஸ்ம்ருதிகளுடன்கூட,

ஸமஸ்தாபி⁴: ஸ்ம்ருதிபி⁴: ஸமம்

प्रकृतं = ப்ரக்ருதமான ஜீவனை,

ப்ரக்ருதம்

सत्यं = முக்காலத்திலும் மறையாமலுள்ளதும்,

ஸத்யம்

ज्ञानं = சைதன்ய ஸ்வரூபமும்,

ஜ்ஞானம்

अनन्तं = தேசகால வஸ்துக்களால் எல்லையில்லாததும்,

அனந்தம்

अद्वैतं = ஸஜாதீய, விஜாதீய, ஸ்வகத பேதங்களற்றதுமான,

அத்³வைதம்

परमात्मरूपं = பரமாத்ம ஸ்வரூபமாக,

பரமாத்மரூபம்

अवबोधयन्ति = தெரியப்படுத்துகின்றன.

அவபோ³த⁴யந்தி

பிரகிருதமான ஜீவன் ஸத்யம், ஞானஸ்வரூபன், எல்லையற்றவன், பரமாத்ம ஸ்வரூபன், இரண்டற்றவன், என்று எல்லா வேதங்களும் எல்லா ஸ்மிருதிகளுடன் கூட தெரியப்படுத்துகின்றன. **(64)**

अद्वैतबोधकानां निखिलानां निगमवाक्यजालानाम् ।
वाक्यान्तराणि सकलान्यभिधीयन्ते स्म शेषभूतानि ॥ ६५ ॥

அத்³வைதபோ³த⁴கானாம் நிகி²லானாம் நிக³மவாக்யஜாலானாம் ।
வாக்யாந்தராணி ஸகலான்யபி⁴தீ⁴யந்தே ஸ்ம ஶேஷபூ⁴தானி ॥ 65 ॥

अद्वैतबोधकानां = அத்வைத தத்வத்தை உணர்த்துகிற,

அத்³வைதபோ³த⁴கானாம்

निखिलानां = எல்லா,

நிகி²லானாம்

निगमवाक्यजालानां = வேதவாக்ய ஸமூஹங்களுக்கும்,

நிக³மவாக்யஜாலானாம்

सकलानि वाक्यान्तराणि = மற்ற எல்லா வாக்யங்களும்,

ஸகலானி வாக்யாந்தராணி

शेषभूतानि = அங்கமாக உள்ளதாக,

ஶேஷபூ⁴தானி

अभिधीयन्ते स्म = சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.
அபி⁴தீ⁴யந்தே ஸ்ம

அத்வைத தத்வத்தை உணர்த்தும் எல்லா வேத வாக்ய ஸமூகங்களுக்கும் சேஷம்தான் (உள்ளடங்கினவைதான்) மற்ற எல்லா வாக்கியங்களும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

[வேதத்தில் சில வாக்கியங்கள் அத்வைதத்தையும், சில வாக்கியங்கள் த்வைதத்தையும் கூறுகின்றன. முன் சொல்லப்பட்ட பல காரணங்களால் வேதத்திற்கு அத்வைதத்திலேயே தாத்பர்யமானபடியால் அத்வைத வாக்யங்கள்தான் முக்யமானவை; த்வைத வாக்யங்கள் இதற்கு அங்கம். முக்யமான அத்வைதத்திற்கு விரோதமில்லாமல் அதை ஒட்டித்தான் த்வைத வாக்கியங்களின் கருத்தைக் கூறவேண்டும்.] **(65)**

ஞானம் கர்மாவுடன் சேராது: -

यस्मिन् मिहिरवदुदिते तिमिरवदपयान्ति कर्तृतादीनि ।
ज्ञानं विरहितभेदं कथमिव तद्भवति तत्त्वमस्यादेः ॥ ६६ ॥

யஸ்மின் மிஹிரவது³தி³தே திமிரவத³பயாந்தி கர்த்ருதாதீ³னி ।
ஜ்ஞானம் விரஹிதபே⁴த³ம் கத²மிவ தத்³ப⁴வதி தத்த்வமஸ்யாதே³: ॥ 66 ॥

यस्मिन् = எந்த ஞானம்,
யஸ்மின்
मिहिरवत् = ஸூர்யன் போல்,
மிஹிரவத்
उदिते = உதயமானவுடன்,
உதி³தே
कर्तृतादीनि = செய்கிற தன்மை முதலியவை,
கர்த்ருதாதீ³னி
तिमिरवत् = இருள்போல,
திமிரவத்
अपयान्ति = விலகிச் செல்கின்றனவோ,
அபயாந்தி
तत् = அந்த,
தத்
विरहितभेदं = வேற்றுமையற்ற,
விரஹிதபே⁴த³ம்

ज्ञानं **ஜ்ஞானம்**	=	ஞானமானது,
तत्त्वमस्यादेः **தத்த்வமஸ்யாதே[3]꞉**	=	'தத்த்வமஸி' முதலான வாக்யத்திலிருந்து,
कथमिव **கத[2]மிவ**	=	எப்படியோ,
भवति **ப[4]வதி**	=	ஏற்படுகிறது.

எந்த ஞானம் ஏற்பட்டால், ஸூர்யன் உதித்தால் இருட்டு விலகுவது போல 'நான் செய்கின்றவன்' முதலானவைகளெல்லாம் விலகிவிடுமோ அந்த வேற்றுமை யற்ற ஞானம் **தத் த்வம் அஸி "நீ அது"** என்பது முதலான வாக்யங்களிலிருந்து சிரமப்பட்டு ஏற்படுகிறது. **(66)**

कर्मप्रकरणनिष्ठं ज्ञानं कर्माङ्गमिष्यते प्राज्ञैः ।
भिन्न प्रकरण भाजः कर्माङ्गत्वं कथं भवेत्ज्ञप्तेः ॥ ६७ ॥

கர்மப்ரகரணநிஷ்ட[2]ம் ஜ்ஞானம் கர்மாங்க[3]மிஷ்யதே ப்ராஜ்ஞை꞉ ।
பி[4]ன்ன ப்ரகரண பா[4]ஜ꞉ கர்மாங்க[3]த்வம் கத[2]ம் ப[4]வேத்ஜ்ஞப்தே꞉ ॥ 67 ॥

कर्मप्रकरणनिष्ठं **கர்மப்ரகரணநிஷ்ட[2]ம்**	=	கர்மாக்களைச் சொல்லிவருகின்ற ப்ரகரணத்திலுள்ள,
ज्ञानं **ஜ்ஞானம்**	=	ஞானமானது,
कर्माङ्ग **கர்மாங்க[3]**	=	கர்மாவின் அங்கமாக,
प्राज्ञैः **ப்ராஜ்ஞை꞉**	=	அறிவாளிகளால்,
इष्यते **இஷ்யதே**	=	விரும்பப்படுகிறது,
भिन्न प्रकरण भाजः **பி[4]ன்ன ப்ரகரண பா[4]ஜ꞉**	=	வேறு ப்ரகரணத்திலுள்ள,
ज्ञप्तेः **ஜ்ஞப்தே꞉**	=	ஞானத்திற்கு,
कर्माङ्गत्वं **கர்மாங்க[3]த்வம்**	=	கர்மாவின் அங்கமாயிருக்கும் தன்மை,
कथं भवेत् **கத[2]ம் ப[4]வேத்**	=	எப்படி ஏற்படும்?

கர்மாக்களை சொல்லிவரும் ஸந்தர்ப்பத்தில் சொல்லப்படும் ஞானம் என்பது அந்தந்த கர்மாக்களுக்கு அங்கமாயுள்ளதென்று அறிவாளிகள் கருதுகிறுர்கள். (கர்மா விற்கு ஸம்பந்தமேயில்லாத) வேறு ஸந்தர்ப்பத்தில் (ஞான காண்டத்தில்) உள்ள ஞானத்திற்கு கர்மாவின் அங்கத்தன்மை எப்படி ஏற்படும்? **(67)**

अधिकारिविषयभेदौ कर्मज्ञानात्मकावुभौ काण्डौ ।
एवं सति कथमनयोरङ्गाङ्गित्वं परस्परं घटते ॥ ६८ ॥

அதி4காரிவிஷயபே4தௌ3 கர்மஜ்ஞாநாத்மகாவுபௌ4 காண்டௌ3 ।
ஏவம் ஸதி கத2மனயோரங்கா3ங்கி3த்வம் பரஸ்பரம் க4டதே ॥ 68 ॥

कर्मज्ञानात्मकौ **கர்மஜ்ஞாநாத்மகௌ**	=	கர்மரூபமாயும், ஞானரூபமாயுமுள்ள,
उभौ काण्डौ **உபௌ4 காண்டௌ3**	=	இரண்டு காண்டங்களும்,
अधिकारिविषयभेदौ **அதி4காரிவிஷயபே4தௌ3**	=	வெவ்வேறுன அதிகாரியையும் விஷயத்தையும் உடையவை,
एवं सति **ஏவம் ஸதி**	=	இப்படி இருக்கும்பொழுது,
अनयोः **அனயோ:**	=	இவ்விரண்டிற்கும்,
परस्परं **பரஸ்பரம்**	=	ஒன்றுக்கொன்று,
अङ्गाङ्गित्वं **அங்கா3ங்கி3த்வம்**	=	அங்கமாகவும் ப்ரதானமாகவும் இருக்கும் தன்மை,
कथं घटते **கத2ம் க4டதே**	=	எவ்விதம் பொருந்தும்?

கர்ம பரமாயும் ஞானபரமாயுமுள்ள இரண்டு காண்டங்களுக்கும் அதிகாரிகள் வெவ்வேறு, விஷயங்களும் வெவ்வேறு; அப்படியிருக்க, (கர்மா, ஞானம், ஆகிய) இரண்டிற்கும் ஒன்று அங்கம், மற்றென்று அங்கி, என்று ஒன்றுக்கொன்று ஸம்பந்தம் எப்படிப் பொருந்தும்? **(68)**

ज्ञानं कर्मणि न स्याज्ज्ञाने कर्मेदमपि तथा न स्यात् ।
तत्कथमनयोरुभयोस्तपनतमोवत् समुच्चयो घटते ॥ ६९ ॥

ஜ்ஞானம் கர்மணி ந ஸ்யாஜ்ஜ்ஞானே கர்மேத3மபி ததா2 ந ஸ்யாத் ।
தத்கத2மனயோருப4யோஸ்தபனதமோவத் ஸமுச்சயோ க4டதே ॥ 69 ॥

कर्मणि = கர்மா இருந்தால்,
கர்மணி

ज्ञानं न स्यात् = ஞானம் இருக்காது,
ஜ்ஞானம் ந ஸ்யாத்

तथा = அப்படியே,
ததா2

ज्ञाने = ஞானம் இருந்தால்,
ஞானே

इदं कर्मपि = இந்த கர்மாவும்,
இத3ம் கர்மபி

न स्यात् = இருக்காது,
ந ஸ்யாத்

तत् = ஆகையால்,
தத்

अनयोरुभयोः = இவ்விரண்டிற்கும்,
அனயோருப4யோ:

तपनतमोवत् = ஸூரியனுக்கும் இருளுக்கும்போல,
தபனதமோவத்

समुच्चयः = சேர்ந்திருப்பது,
ஸமுச்சய:

कथं घटते = எப்படிப் பொருந்தும்?
கத2ம் க4டதே

கர்மா இருந்தால் ஞானம் இராது. அப்படியே ஞானமிருந்தால் இந்தக் கர்மாவும் இரா'து. அப்படியிருக்க, ஸூர்யனும் இருட்டும் எப்படி சேர்ந்திருக்க முடியாதோ அப்படியே இவை (கர்மா, ஞானம்) இரண்டும் சேர்ந்திருப்பது எப்படி முடியும்? **(69)**

तस्मान्मोह निवृत्तौ ज्ञानं न सहायमन्यमर्थयते ।
यद्वद्घनतर तिमिर प्रकर परिध्वंसने सहस्रांशुः ॥ ७० ॥

தஸ்மான்மோஹ நிவ்ருத்தௌ ஜ்ஞானம் ந ஸஹாயமன்யமர்த2யதே ।
யத்3வத்3க4னதர திமிர ப்ரகர பரித்4வம்ஸனே ஸஹஸ்ராம்ஶு: ॥ 70 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்

घतरतिमिरप्रकरपरिध्वंसने = மிகவும் அடர்த்தியான இருள்
க4தரதிமிரப்ரகரபரித்4வம்ஸனே கூட்டங்களை அழிப்பதில்,

यद्वत् सहस्रांशुः	=	ஸூர்யன் எப்படியோ (அப்படியே),
யத்³வத் ஸஹஸ்ராம்ஶு:		
मोहनिवृत्तौ	=	அக்ஞானத்தைப் போக்குகிறவிஷயத்தில்,
மோஹநிவ்ருத்தௌ		
ज्ञानं	=	ஞானமானது,
ஜ்ஞானம்		
अन्यं सहायं	=	வேறு உதவியை,
அன்யம் ஸஹாயம்		
न अर्थयते	=	எதிர்பார்க்கிறதில்லை.
ந அர்த²யதே		

ஆகையால் மோஹத்தைப் போக்கடிக்கிற விஷயத்தில் ஞானமானது வேறு எந்த ஸஹாயத்தையும் அபேக்ஷிக்கிறதில்லை. எவ்வளவு கனமான இருட்டுக் கூட்டமாயிருந்தாலும் அதைப் போக்கடிக்கிற விஷயத்தில் ஸூர்யன் (எப்படி வேறு ஸஹாயத்தைத் தேடுவதில்லையோ) அதே போல.

[ஞானகர்ம ஸமுச்சயவாதத்தை அதாவது ஞானம் கர்மா இரண்டும் சேர்ந்து தான் முக்தியைத் தருகிறது என்று சிலர் சொல்வதை ஐந்து சுலோகங்களால் கண்டிக்கிறார். வேதத்தில் கர்மகாண்டம் ஞானகாண்டம், என்று இரு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. கர்மகாண்டம் கர்மாக்களைக் கூறுகிறது. ஞானகாண்டம் ஞானத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இந்த ஞானம் கர்மாவுக்கு அங்கமாக ஆகாது. கர்மகாண்டத்திலே யே உள்ள தேவதை கர்மா இவற்றின் ஞானம் கர்மாவுக்கு அங்கமாக ஆகலாம். கர்ம காண்டத்துடன் ஸம்பந்தமில்லாமல் தனிப்பிரகரணமாக அமைந்துள்ள ஞானகாண்ட த்தில் சொல்லப்பட்ட ஞானம் எப்படி கர்மாவுக்கு அங்கமாக ஆகும்? மேலும் கர்ம காண்டத்தில் சொல்லப்பட்ட விஷயம் வேறு. ஞான காண்டத்தில் சொல்லப்பட்ட விஷயம் வேறு. காமனை உள்ளவன் சரீராதிகளில் அபிமானம் கொண்டு தன்னை கர்த்தா என்று நினைக்கிறவன் கர்மாவில் அதிகாரி, விரக்தன், அபிமான மற்றவன், அகர்த்தா என்று எண்ணுபவன் ஞானத்தில் அதிகாரி இவ்வாறு அதிகாரியும் விஷயமும் வெவ்வேறாக இருப்பதாலும் இரண்டும் சேர்ந்து பலனைத் தருவதாகக் கூறமுடியாது. மேலும் ஞானியிடம் கர்மா இருக்காது. கர்மாவைச் செய்பவனிடம் ஞானம் இருக்காது. ஞானமும் கர்மாவும் வெளிச்சமும் இருளும்போல் ஒன்றுக்கொ ன்று நேர் எதிரிடையானது. அதனாலும் ஞானகர்ம ஸமுச்சயவாதம் சரியல்ல. உண்மையான ஞானியிடம் உலகத்தையொட்டி ஏதாவது கர்மா காணப்படுமே யானால் அது சரியான கர்மாவல்ல கர்மாபாஸம் தான். ஆகவே ஞானம் தான் தனியாக இருந்துதான் அக்ஞானத்தை ஒழித்து முக்தியைத் தருகிறது கர்மாவை எதிர்பார்ப்பதில்லை.] **(70)**

ज्ञानं तदेवममलं साक्षी विश्वस्य भवति परमात्मा ।
संबध्यते न धर्मैः साक्षी तैरेव सच्चिदानन्दः ॥ ७१ ॥

ஜ்ஞானம் ததே³வமமலம் ஸாக்ஷீ விஶ்வஸ்ய ப⁴வதி பரமாத்மா ।
ஸம்ப³த்⁴யதே ந த⁴ர்மை꞉ ஸாக்ஷீ தைரேவ ஸச்சிதா³னந்த³꞉ ॥ 71 ॥

विश्वस्य साक्षी = பிரபஞ்சத்தை நேரில் அறிந்துகொள்கிற,
விஶ்வஸ்ய ஸாக்ஷீ
परमात्मा = பரமாத்மாவானவர்,
பரமாத்மா
एवं = இவ்விதமான,
ஏவம்
तत् = அந்த,
தத்
अमलं = சுத்தமான,
அமலம்
ज्ञानं = ஞான ஸ்வரூபியாக,
ஜ்ஞானம்
भवति = இருக்கிறார்.
ப⁴வதி
सच्चिदानन्दः = ஸத்தாகவும் சித்தாகவும் ஆனந்தமாகவும்,
ஸச்சிதா³னந்த³꞉
साक्षी = ஸாக்ஷியாகவும் உள்ள பரமாத்மா,
ஸாக்ஷீ
तैः धर्मैः = அந்த பிரபஞ்ச தர்மங்களுடன்,
தை꞉ த⁴ர்மை꞉
नैव संबध्यते = ஸம்பந்தப்படவே மாட்டடார்.
நைவ ஸம்ப³த்⁴யதே

இவ்விதமுள்ள அந்த சுத்தமான ஞானஸ்வரூபியான பரமாத்மாவானவர் ஸகல ஜகத்திற்கும் ஸாக்ஷியாக இருக்கிறார். ஸாக்ஷியாயிருப்பவர் (பார்க்கப்படும் ஜகத்தினுடைய) அந்த தர்மங்களோடு ஸம்பந்தப்படமாட்டார், ஸத்தாகவும், சித்ஸ்வரூபராகவும், ஆனந்தரூபியாகவுமே இருப்பார். **(71)**

रज्ज्वादेरुरगाद्यैः संबन्धवदस्य दृश्यसंबन्धः ।
सततमसङ्गोऽयमिति श्रुतिरप्यमुमर्थमेव साधयति ॥ ७२ ॥

ரஜ்ஜ்வாதே³ருரகா³த்³யை꞉ ஸம்ப³ந்த⁴வத³ஸ்ய த்³ருஶ்யஸம்ப³ந்த⁴꞉ ।
ஸததமஸங்கோ³(அ)யமிதி ஶ்ருதிரப்யமுமர்த²மேவ ஸாத⁴யதி ॥ 72 ॥

रज्ज्वादेः = (அதிஷ்டானமான) கயிறு
ரஜ்ஜ்வாதே³꞉ முதலானவற்றிற்கு,

उरगाद्यैः உரகா³த்³யை꞉	=	(அதில் தோன்றும்) பாம்பு முதலானவைகளுடன்,
संबन्धवत् ஸம்ப³ந்த⁴வத்	=	சேர்க்கைபோல்தான்,
अस्य அஸ்ய	=	இந்த பரமாத்மாவிற்கு,
दृश्यसंबन्धः த்³ருஶ்யஸம்ப³ந்த⁴꞉	=	பார்க்கப்படும் வஸ்துக்களுடன் ஸம்பந்தம்,
अयं அயம்	=	இவர்,
सततं ஸததம்	=	எப்பொழுதும்,
असङ्गः அஸங்க³꞉	=	ஒட்டாதவர்,
इति இதி	=	என்று,
श्रुतिरपि ஶ்ருதிரபி	=	வேதமும்,
अमुमर्थमेव அமுமர்த²மேவ	=	இதே விஷயத்தை,
साधयति ஸாத⁴யதி	=	தீர்மானிக்கிறது.

கயிறு முதலானவைகளுக்கும் (அவைகளில் தோன்றும்) பாம்பு முதலானவை களுக்கும் என்ன ஸம்பந்தமோ அந்த ஸம்பந்தம் போலத்தான் இந்த (ஸாக்ஷியான) ஆத்மாவிற்கும், பார்க்கப்படும் ஜகத்திற்கும் உள்ள ஸம்பந்தம். இவர் எப்பொழுதும் சேர்க்கையற்றவர் என்று வேதமும் இதே அர்த்தத்தை தீர்மானித்துக் கொடுக்கிறது.

[ஆத்மா சுத்தமான ஞானஸ்வரூபன். அவன் ஸாக்ஷி. பிரபஞ்சத்தை அறிந்து கொள்கிறுன். ஆகவே பார்க்கும் ஆத்மாவுக்குப் பார்க்கப்படும் பிரபஞ்சத்துடன் ஸம்பந்தம் கிடையாது தனக்கு ஸம்பந்தமில்லாமல் நன்கு தெரிந்து கொள்கிறவனை த்தான் "ஸாக்ஷி" என்று சொல்வது உலக வழக்கம். மேலும் ஆத்மாவில் பிரபஞ்சம் கல்பிதம். அதிஷ்டானமான ஆத்மாவுக்கு ஆரோபிதமான பிரபஞ்சத்துடன் எப்படி ஸம்பந்தம் ஏற்படும்? ப்ரமத்தால் ஆகாயம் நீலமாகத்தோன்றுவதால் கொஞ்சமாவது அதற்கு நீலநிறம் ஏற்படுகிறதா? இதனுல்தான் ஆத்மாவை “அஸங்கம்" என்று உபநிஷத் கூறுகிறது.] **(72)**

कर्तृ च कर्म च यस्य स्फुरति ब्रह्मैव तन्न जानाति ।
यस्य न कर्तृ न कर्म स्फुटतरमयमेव वेदितुं क्रमते ॥ ७३ ॥

கர்த்ரு ச கர்ம ச யஸ்ய ஸ்பு²ரதி ப்³ரஹ்மைவ தன்ன ஜாநாதி ।
யஸ்ய ந கர்த்ரு ந கர்ம ஸ்பு²டதரமயமேவ வேதி³தும் க்ரமதே ॥ 73 ॥

यस्य **யஸ்ய**	=	எவனுக்கு,
कर्तृ च **கர்த்ரு ச**	=	செய்கிறவனும்,
कर्म च **கர்ம ச**	=	செயலும்,
स्फुरति **ஸ்பு²ரதி**	=	தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறதோ (அவன்),
तत् ब्रह्म **தத் ப்³ரஹ்ம**	=	அந்த ப்ரஹ்மத்தை,
नैव जानाति **நைவ ஜாநாதி**	=	அறியவேமாட்டான்,
यस्य **யஸ்ய**	=	எவனுக்கு,
कर्तृ **கர்த்ரு**	=	செய்கிறவன் என்பது,
न **ந**	=	தோன்றவில்லையோ,
कर्म **கர்ம**	=	செயலும்,
न **ந**	=	தோன்றவில்லையோ,
अयमेव **அயமேவ**	=	இவனே,
स्फुटतरं **ஸ்பு²டதரம்**	=	மிகத்தெளிவாக,
वेदितुं **வேதி³தும்**	=	அறிந்துகொள்வதற்கு,
क्रमते **க்ரமதே**	=	ஆரம்பிக்கிறான்.

எவனுக்கு செய்கிறவன் என்றும், செயல் என்றும் தோன்றிக்கொண்டிருக்கிற தோ அவன் அந்த பிரஹ்மத்தை கொஞ்சமேனும் அறியமாட்டான். எவனுக்கு செய்கிறவன் என்பதும் செயல் என்பதும் கிடையாதோ அவன் தான் நன்கு தெளிவாக (அந்த பிரஹ்மத்தை) அறியமுடியும். **(73)**

कर्तृत्वादिकमेतन्मायाशक्त्या प्रपद्यते निखिलम् ।
इति केचिदाहुरेषा भ्रान्तिर्ब्रह्मातिरेकतो नान्यत् ॥ ७४ ॥

கர்த்ருத்வாதி³கமேதன்மாயாஶக்த்யா ப்ரபத்³யதே நிகி²லம் ।
இதி கேசிதா³ஹுரேஷா ப்⁴ராந்திர்ப்³ரஹ்மாதிரேகதோ நான்யத் ॥ 74 ॥

एतत् = இந்த,

ஏதத்

कर्तृत्वादिकं निखिलं = கர்த்ருத்வம் முதலானவை எல்லாம்,

கர்த்ருத்வாதி³கம் நிகி²லம்

मायाशक्त्या = மாயையின் சக்தியால்,

மாயாஶக்த்யா

प्रपद्यते = ஏற்படுகிறது,

ப்ரபத்³யதே

इति = என்று,

இதி

केचित् = சிலர்,

கேசித்

आहुः = சொல்கிறுர்கள்,

ஆஹு:

एपा = இது,

ஏபா

भ्रान्तिः = ப்ராந்தி (தவறுன எண்ணம்).

ப்⁴ராந்தி:

ब्रह्मातिरेकतः = ப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் தனியாக,

ப்³ரஹ்மாதிரேகத:

अन्यत् = வேறு ஒன்றும்,

அன்யத்

न = கிடையாது.

ந

கர்த்ருத்வம் முதலான இவையெல்லாம் (பிரஹ்மத்திற்கு வேறுபட்டதான) மாயையின் சக்தியினுல் ஏற்படுகிறதென்று சிலர் சொல்லுகிறுர்கள். அது பிராந்தியே யாகும். பிரஹ்மத்திற்கு வேறுக யாதொன்றும் கிடையாது.

[இன்னவிதமென்று சொல்லமுடியாமல் அக்ஞான தசையில் மட்டும் ப்ரஹ்மத்தில் தோன்றிக்கொண்டிருக்கும் ஓர் சக்திதான் மாயை என்பது. ஞானம் வந்தவுடன் இந்த மாயையும் மறைந்துபோய்விடுவதால் அதுவும் உண்மைப் பொருளல்ல.] **(74)**

ஜகத்தின் காரணம் ஸத்வஸ்து: -

तस्मिन् ब्रह्मणि विदिते विश्वमशेषं भवेदिदं विदितम् ।
कारणमृदि विदितायां घटकरकाद्या यथाऽवगम्यन्ते ॥ ७५ ॥

தஸ்மின் ப்³ரஹ்மணி விதி³தே விஶ்வமஶேஷம் ப⁴வேதி³த³ம் விதி³தம் ।
காரணம்ருதி³ விதி³தாயாம் க⁴டகரகாத்³யா யதா²(அ)வக³ம்யந்தே ॥ 75 ॥

तस्मिन् ब्रह्मणि **தஸ்மின் ப்³ரஹ்மணி**	=	அந்தப்ரஹ்மம்,
विदिते **விதி³தே**	=	அறிந்துகொள்ளப்பட்டவுடன்,
इदं **இத³ம்**	=	இந்த,
विश्वमशेषं **விஶ்வமஶேஷம்**	=	பிரபஞ்சம் முழுவதும்,
विदितं भवेत् **விதி³தம் ப⁴வேத்**	=	அறிந்துகொள்ளப்பட்டதாக ஆகும்,
कारणमृदि **காரணம்ருதி³**	=	காரணமான மண்,
विदितायां **விதி³தாயாம்**	=	அறிந்துகொள்ளப்பட்ட பொழுது,
घटकरकाद्या: **க⁴டகரகாத்³யா:**	=	குடம், கரகம் முதலானவை,
यथा **யதா²**	=	எப்படி,
अवगम्यन्ते **அவக³ம்யந்தே**	=	அறியப்படுகின்றனவோ.

காரணமான மண்ணை அறிந்துவிட்டால் எப்படி குடம், கரகம் முதலானவைகள் (மண்ணின் கார்யமானவைகள்) அறியப்படுகின்றனவோ அப்படியே பிரஹ்மத்தை அறிந்து விட்டால் இந்தப் பிரபஞ்சம் பூராவுமே அறியப்பட்டதாகும்.

तदिदं कारणमेकं विगतविशेषं विशुद्धचिद्रूपम् ।
तस्मात् सदेकरूपान्मायोपहितादभूदिदं विश्वम् ॥ ७६ ॥

ததி³த³ம் காரணமேகம் விக³தவிஶேஷம் விஶுத்³த⁴சித்³ரூபம் ।
தஸ்மாத் ஸதே³கரூபான்மாயோபஹிதாத³பூ⁴தி³த³ம் விஶ்வம் ॥ 76 ॥

तदिदं = அந்த இந்த,
ததி³த³ம்
कारणं = காரணவஸ்து,
காரணம்
एकं = ஒன்று,
ஏகம்
विगतविशेषं = சிறப்புகளற்றது,
விக³தவிஶேஷம்
विशुद्धचिद्रूपं = மாசற்ற சைதன்ய வடிவமானது,
விஶுத்³த⁴சித்³ரூபம்
तस्मात् = அந்த,
தஸ்மாத்
मायोपहितात् = மாயையுடன்கூடிய,
மாயோபஹிதாத்
सदेकरूपात् = ஒரே ரூபமான ஸத்
ஸதே³கரூபாத் வஸ்துவிலிருந்து,
इदं = இந்த,
இத³ம்
विश्वं = பிரபஞ்சம்,
விஶ்வம்
अभूत् = உண்டானது,
அபூ⁴த்

இந்த காரணவஸ்து ஒன்ருகவும், விசேஷமற்றதாகவும் சுத்தமான சைதன்ய ரூபமாயுமுள்ளது. ஸத்தாகவும் ஒன்ருகவுமிருக்கிற வஸ்து மாயை என்ற உபாதியுடன் ஸம்பந்தப்படும்போது அதிலிருந்து இந்த பிரபஞ்சம் உண்டாயிற்று.

[மண்ணிஞல் குடம், பாஜன சால் முதலான பாத்திரங்கஊக் குயவன் செய்கிருன். கார்யம் அநேகமாகவும், பல வடிவமாகவும் ஆகின்றன. மண்ணே ஒன்று தான். ஒரே வடிவமுள்ளது. இதுபோல பிரபஞ்சம் பலவாக இருந்தாலும் காரணமான ஸத்வஸ்து (ப்ரஹ்மம்) ஒன்றுதான், வடிவமற்றது. சுத்த சைதன்யமான இது மாயையுடன் சேர்ந்து பிரபஞ்சத்தை உண்டு பண்ணுகிறது.] **(76)**

कारणमसदिति केचित् कथयन्त्यसतो भवेन्न कारणता ।
अंकुरजननी शक्तिः सति खलु बीजे समीक्ष्यते सकलैः ॥ ७७ ॥

காரணமஸதி[3]தி கேசித் கத[2]யந்த்யஸதோ ப[4]வேன்ன காரணதா ।
அங்குரஜனனீ ஶக்திঃ ஸதி க[2]லு பீ[3]ஜே ஸமீக்ஷ்யதே ஸகலைঃ ॥ 77 ॥

असत् = அஸத்துத்தான் (இல்லாதது),
அஸத்
कारणं = காரணம்,
காரணம்
इति = என்று,
இதி
केचित् = சிலர்,
கேசித்
कथयन्ति = சொல்கிறுர்கள்,
கத[2]யந்தி
असतः = இல்லாததற்கு,
அஸதঃ
कारणता = காரணமாயிருக்கும் தன்மை,
காரணதா
न भवेत् = ஏற்படாது,
ந ப[4]வேத்
सति बीजे = (முன்னுல்) இருக்கும் விதையில்தான்,
ஸதி பீ[3]ஜே
अंकुरजननी = முளையை உண்டுபண்ணும்,
அங்குரஜனனீ
शक्तिः = சக்தி,
ஶக்திঃ
सकलैः = எல்லோராலும்,
ஸகலைঃ
समीक्ष्यते खलु = பார்க்கப்படுகிறதல்லவா!
ஸமீக்ஷ்யதே க[2]லு

காரணம் அஸத் (இல்லாதது) என்று சிலர் சொல்கிறுர்கள். இல்லாததற்குக் காரணத்தன்மை இருக்கமுடியாது. முளை வரும்படி செய்யும் சக்தி விதையிருந்தா லல்லவா ஏற்படுமென்பதை எல்லாரும் பார்த்திருக்கிறுர்கள்.

[ஸத்தான (எப்பொழுதும் இருக்கிற) ப்ரஹ்மத்திலிருந்து பிரபஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது ஸித்தாந்தம். ஸிருஷ்டிக்கு முன்னால் ஒன்றுமேயில்லை. திடீரென பிரபஞ்சம் ஏற்பட்டது என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். இவர்கள் அஸத் காரணவாதிகள். இவர்கள் சொல்வது சரியல்ல. முன்னால் விதை இருந்து தான் முளை உண்டாகிறதே தவிற ஒன்றும் இல்லாமல் முளை உண்டாவதில்லை.] **(77)**

कारणमसदिति कथयन् वन्ध्यापुत्रेण निर्वहेत् कार्यम् ।
किं च मृगतृष्णिकाम्भः पीत्वोदन्यां महीयसीं शमयेत् ॥ ७८ ॥

காரணமஸதி³தி கத²யன் வந்த்⁴யாபுத்ரேண நிர்வஹேத் கார்யம் ।
கிம் ச ம்ருக³த்ருஷ்ணிகாம்ப⁴: பீத்வோத³ன்யாம் மஹீயஸீம் ஶமயேத் ॥ 78 ॥

असत् = இல்லாதது,
அஸத்

कारणं = காரணம்,
காரணம்

इति = என்று,
இதி

कथयन् = சொல்கிறவன்,
கத²யன்

वन्ध्यापुत्रेण = மலடி மகனால்,
வந்த்⁴யாபுத்ரேண

कार्यं = காரியத்தை,
கார்யம்

निर्वहेत् = நடத்துவான்,
நிர்வஹேத்

किं च = மேலும்,
கிம் ச

मृगतृष्णिकाम्भः = கானல் நீரை,
ம்ருக³த்ருஷ்ணிகாம்ப⁴:

पीत्वा = குடித்து,
பீத்வா

महीयसीं = அதிகமான,
மஹீயஸீம்

उदन्यां = தாஹத்தை,
உத³ன்யாம்

शमयेत् = போக்கிக்கொள்வான்.
ஶமயேத்

காரணம் அஸத் (இல்லாதது) என்று சொல்வானே யாகில், அவன் மலடி மகனைக்கொண்டு கார்யங்களை நடத்திக் கொள்வான், தவிரவும் கானல் ஜலத்தைக் குடித்து பெரும் தாஹத்தை சமனம் செய்து கொள்வான்.

यस्मात्न सोऽयमसतो वादः संभवति शास्त्रयुक्तिभ्याम् |
तस्मात् सदेव तत्त्वं सर्वेषां भवति कारणं जगताम् ॥ ७९ ॥

யஸ்மாத்ன ஸோ(அ)யமஸதோ வாத³ꞏ ஸம்ப⁴வதி ஶாஸ்த்ரயுக்திப்⁴யாம் ।
தஸ்மாத் ஸதே³வ தத்த்வம் ஸர்வேஷாம் ப⁴வதி காரணம் ஜக³தாம் ॥ 79 ॥

यस्मात् = யாதொரு காரணத்தினால்,
யஸ்மாத்
सोयं = அந்த இந்த,
ஸோயம்
असतो वादः = அஸத் காரணவாதம்,
அஸதோ வாத³ꞏ
शास्त्रयुक्तिभ्यां = சாஸ்திரத்தாலும் யுக்தியாலும்,
ஶாஸ்த்ரயுக்திப்⁴யாம்
न संभवति = பொருந்தவில்லையோ,
ந ஸம்ப⁴வதி
तस्मात् = அந்தக் காரணத்தால்,
தஸ்மாத்
सदेव तत्त्वं = ஸத்தான (எப்பொழுதும் இருக்கிற)
ஸதே³வ தத்த்வம் தத்வம்தான்,
सर्वेषां जगतां = எல்லா பிரபஞ்சத்திற்கும்,
ஸர்வேஷாம் ஜக³தாம்
कारणं भवति = காரணமாக ஆகிறது.
காரணம் ப⁴வதி

அஸத்திலிருந்து உண்டாகிறதென்ற வாதம் சாஸ்திரத்திற்கும் யுக்திக்கும் பொருந்தாததால், எல்லா ஜகத்துக்களுக்கும் காரணமாயிருப்பது ஸத்தான (இருப்புடைய) தத்வமேயாகும். **(79)**

जगदाकारतयाऽपि प्रथते गुरुशिष्यविग्रहतयाऽपि ।
ब्रह्माकारतयाऽपि प्रतिभातीदं परात्परं तच्चम् ॥ ८० ॥

ஜக³தா³காரதயா(அ)பி ப்ரத²தே கு³ருஶிஷ்யவிக்³ரஹதயா(அ)பி ।
ப்³ரஹ்மாகாரதயா(அ)பி ப்ரதிபா⁴தீத³ம் பராத்பரம் தச்சம் ॥ 80 ॥

परात्परं = மேலான வஸ்துவிற்கும் மேலாக
பராத்பரம் இருக்கும்,

इदं तत्वं = இந்த ஸத்ரூபமான தத்வமானது
இத^{3}ம் தத்வம்

जगदाकारतयाऽपि = பிரபஞ்ச உருவமாகவும்,
ஜக^{3}தா^{3}காரதயா(அ)பி

गुरुशिष्यविग्रहतयाऽपि = குருசிஷ்ய வடிவமாகவும்,
கு^{3}ருஶிஷ்யவிக்^{3}ரஹதயா(அ)பி

प्रथते = பிரஸித்தமாக இருக்கிறது (இதுவே),
ப்ரத^{2}தே

ब्रह्माकारतयाऽपि = ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாகவும்,
ப்^{3}ரஹ்மாகாரதயா(அ)பி

प्रतिभाती = தோன்றுகிறது.
ப்ரதிபா^{4}தீ

மேலானதிற்கும் மேலானதாயிருக்கும் இந்த தத்வமே பிரபஞ்சரூபமாயும் குருசிஷ்ய ரூபமாயும் பிரஹ்மாகாரமாகவும் விளங்குகிறது

[பாம்பாகத் தோன்றும் கயிறில் ஒருவித மாறுபாடும் ஏற்படுகிறதில்லை. பிராந்தி உள்ளவனுக்கு பாம்பாகத் தோன்றினாலும் ப்ராந்தி இல்லாதவனுக்கு அதுவே கயிறுகத் தெரிகிறது. இதுபோல் அக்ஞானிகளுக்கு பிரபஞ்சு உருவமாகத்தென்படும், பரதத்வம் ஒருவித மாறுபாட்டையும் அடையாமல் ஞானிகளுக்கு ப்ரஹ்மமாகத் தெரிகிறது மேலும் பிரபஞ்சத்தைப் பொய் என்று உபதேசிக்கும் குருவாகவும் அந்த ஞானத்தைப் பெறுகின்ற சிஷ்யனுகவும் தோன்றுவதும் பரவஸ்துதான்.] **(80)**

सत्यं जगदिति भानं संसृतये स्यादपक्वचित्तानाम् ।
तस्मादसत्यमेतत्निखिलं प्रतिपादयन्ति निगमान्ताः ॥ ८१ ॥

ஸத்யம் ஜக^{3}தி^{3}தி பா^{4}னம் ஸம்ஸ்ருதயே ஸ்யாத^{3}பக்வசித்தானாம் ।
தஸ்மாத^{3}ஸத்யமேதத்நிகி^{2}லம் ப்ரதிபாத^{3}யந்தி நிக^{3}மாந்தா: ॥ 81 ॥

जगत् सत्यं = பிரபஞ்சம் உண்மை,
ஜக^{3}த் ஸத்யம்

इति = என்ற,
இதி

भानं = தோற்றமானது,
பா^{4}னம்

अपक्वचित्तानां = ஸாதனங்களை அனுஷ்டித்து
அபக்வசித்தானாம் மனப்பரிபாகம் அடையாதவர்களுக்கு,

संसृतये स्यात् = ஸம்ஸாரத்தின் பொருட்டு ஆகும்,

ஸம்ஸ்ருதயே ஸ்யாத்

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

एतत् निखिलं = இது எல்லாவற்றையும்,

ஏதத் நிகி²லம்

असत्यं = பொய்யாக,

அஸத்யம்

निगमान्ताः = உபநிஷத்துக்கள்,

நிக³மாந்தா:

प्रतिपादयन्ति = விளக்குகின்றன.

ப்ரதிபாத³யந்தி

பரிபாகமடையாத மனஸுள்ளவர்களுக்கு ஜகத் ஸத்யம் என்ற தோற்றமேற்பட்டு ஸம்ஸாரத்திற்கே காரணமாகிறது. ஆகையால் இது எல்லாம் அஸத்யம் என்று வேதாந்தங்கள் எடுத்துச்சொல்கின்றன. **(81)**

परिपक्वमानसानां पुरुषवराणां पुरातनैः सुकृतैः ।
ब्रह्मैवेदं सर्वं जगदिति भूयः प्रबोधयत्येषः ॥ ८२ ॥

பரிபக்வமானஸாநாம் புருஷவராணாம் புராதனை: ஸுக்ருதை: ।
ப்³ரஹ்மைவேத³ம் ஸர்வம் ஜக³தி³தி பூ⁴ய: ப்ரபோ³த⁴யத்யேஷ: ॥ 82 ॥

पुरातनैः सुकृतैः = முன்னால் செய்துள்ள புண்யங்களால்,

புராதனை: ஸுக்ருதை:

परिपक्वमानसानां = பரிசுத்தமான மனமுள்ள,

பரிபக்வமானஸாநாம்

पुरुषवराणां = சிறந்த புருஷர்களுக்கு,

புருஷவராணாம்

एषः = இந்த வேதமானது,

ஏஷ:

इदं जगत् सर्वं = இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும்,

இத³ம் ஜக³த் ஸர்வம்

ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மம்தான்,

ப்³ரஹ்மைவ

इति = என்று,

இதி

भूयः	=	அடிக்கடி,
பூ⁴ய:		
प्रबोधयति	=	அறிவுறுத்துகிறது.
ப்ரபோ³த⁴யதி		

முன்னால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ய கர்மாக்களினால் பரிபக்வமாயுள்ள மனதையுடைய புருஷ சிரேஷ்டர்களுக்கு இந்த வேதமே இந்த எல்லா ஜகத்தும் பிரஹ்மமே என்று வெகுவாகத் தெரிவிக்கிறது. **(82)**

अनवगतकाञ्चनानां भूषणधीरेव भूषणे हैमे ।
एवम विवेकभाजां जगति जनानां न तात्रिकी धिषणा ॥ ८३ ॥

அனவக³தகாஞ்சனானாம் பூ⁴ஷணதீ⁴ரேவ பூ⁴ஷணே ஹைமே ।
ஏவம விவேகபா⁴ஜாம் ஜக³தி ஜனானாம் ந தாத்ரிகீ தி⁴ஷணா ॥ 83 ॥

अनवगतकाञ्चनानां	=	தங்கத்தையே அறியாதவர்களுக்கு,
அனவக³தகாஞ்சனானாம்		
हैमे	=	தங்கத்தாலாகிய,
ஹைமே		
भूषणे	=	ஆபரணத்தில்,
பூ⁴ஷணே		
भूषणधीरेव	=	நகை என்ற எண்ணம்தான் ஏற்படும்
பூ⁴ஷணதீ⁴ரேவ		(தங்கம் என்ற அறிவு ஏற்படாது),
एवं	=	இதுபோல்,
ஏவம்		
अविवेकभाजां	=	ஆத்மாவைப் பற்றிய விவேகம்
அவிவேகபா⁴ஜாம்		இல்லாத,
जनानां	=	ஜனங்களுக்கு,
ஜனானாம்		
जगति	=	பிரபஞ்சத்தில்,
ஜக³தி		
तात्रिकी धिषणा	=	உண்மைப் பொருளான ப்ரஹ்மத்தின்
தாத்ரிகீ தி⁴ஷணா		ஞானம்,
न	=	ஏற்படாது.
ந		

தங்கம் என்றால் என்னவென்று தெரியாதவர்களுக்கு தங்கத்தினால் செய்யப் பட்டிருக்கிற நகையில் நகை என்ற எண்ணம்தான் இருக்கும். அப்படியே விவேக மில்லாத ஜனங்களுக்கு ஜகத்தில் தத்வ விஷயமான புத்தி இராது.

अहमालम्बनसिद्धं कस्य परोक्षं भवेदिदं ब्रह्म ।
तदपि विचारविहीनैरपरोक्षयितुं न शक्यते मुग्धैः ॥ ८४ ॥

அஹமாலம்ப3னஸித்3த4ம் கஸ்ய பரோக்ஷம் ப4வேதி3த3ம் ப்3ரஹ்ம ।
தத3பி விசாரவிஹீனைரபரோக்ஷயிதும் ந ஶக்யதே முக்3தை4: ॥ 84 ॥

अहमालम्बनसिद्धं **அஹமாலம்ப3னஸித்3த4ம்**	=	'நான்' என்ற ஞானத்திற்கு ஆதாரமாக இருப்பதால் பிரஸித்தமாக உள்ள,
इदं ब्रह्म **இத3ம் ப்3ரஹ்ம**	=	இந்த ப்ரஹ்மம்,
कस्य **கஸ்ய**	=	எவனுக்குத்தான்,
परोक्षं **பரோக்ஷம்**	=	நேரில் அறியக்கூடாததாக,
भवेत् **ப4வேத்**	=	இருக்கும்?
तदपि **தத3பி**	=	அப்படியிருந்தும்,
विचारविहीनैः **விசாரவிஹீனை:**	=	விசாரம் செய்யாத,
मुग्धैः **முக்3தை4:**	=	மூடர்களால்,
अपरोक्षयितुं **அபரோக்ஷயிதும்**	=	நேரில் தெரிந்துகொள்வதற்கு,
न शक्यते **ந ஶக்யதே**	=	முடியவில்லை.

நான் நான் என்பதைத் தழுவி பிரஸித்தமாயிருக்கிற இந்த பிரஹ்மம் யாருக்குத்தான் அறியாத வெளி பதார்த்தமாக இருக்கமுடியும்? அப்படி பிரஸித்த மாயிருந்தும் கூட விஷய விசாரம் செய்யாத மூடர்களால் அதை ஸாக்ஷாத் கரிக்கமுடியவில்லை. **(84)**

अहमिदमिति च मतिभ्यां सततं व्यवहरति सर्वलोकोऽपि ।
प्रथमा प्रतीचि चरमा निवसति वपुरिन्द्रियादिबाह्यार्थे ॥ ८५ ॥

அஹமித3மிதி ச மதிப்4யாம் ஸததம் வ்யவஹரதி ஸர்வலோகோ(அ)பி ।
ப்ரத2மா ப்ரதீசி சரமா நிவஸதி வபுரிந்த்3ரியாதி3பா3ஹ்யார்தே2 ॥ 85 ॥

अहं इदमिति **அஹம் இத³மிதி**	=	‘நான்’ ‘இது' என்ற,
मतिभ्यां च **மதிப்⁴யாம் ச**	=	எண்ணங்களினுல்தான்,
सर्वलोकोऽपि **ஸர்வலோகோ(அ)பி**	=	ஜனங்கள் எல்லாம்,
सततं **ஸததம்**	=	எப்பொழுதும்,
व्यवहरति **வ்யவஹரதி**	=	வியவஹாரம் செய்கிறது. (இதில்),
प्रथमा **ப்ரத²மா**	=	முதலாவது (நான் என்பது),
प्रतीचि **ப்ரதீசி**	=	உள்ளே உள்ள ஆத்மாவிலும்,
चरमा **சரமா**	=	பிந்தியது (இது என்பது),
वपुरिन्द्रियादिबाह्यार्थे **வபுரிந்த்³ரியாதி³பா³ஹ்யார்தே²**	=	சரீரம், இந்திரியம் முதலான வெளிவிஷயத்திலும்,
निवसति **நிவஸதி**	=	தங்கியிருக்கிறது.

"நான்", “இது" என்கிற இரண்டு எண்ணங்களினுல்தான் எல்லா ஜனங்களும் இடைவிடாமல் வியவகாரம் செய்கிருர்கள். முதலாவது (நான் என்பது) உள்ளுள்ள ஆத்மாவில் இருக்கிறது. பிந்தினது (இது என்பது) தேஹம் இந்திரியங்கள் முதலான வெளியிலுள்ள விஷயங்களில் இருக்கிறது.

[ப்ரஹ்மம் நம்மைக் காட்டிலும் வேருக வெகுதூரத்தில் நம்மால் அறியக் கூடாமல் இருப்பதாக எண்ணவேண்டாம். ஒவ்வொருவனும் எப்பொழுதும் ப்ரஹ்மத்தை நேரில் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிருன் ஒவ்வொருவனும் ‘நான்’ என்று சொல்லிக்கொள்கிருன். ‘நான்` என்ற சொல்லுக்குப் பொருளாக விளங்குவது ப்ரஹ்மம்தான். நான் என்பதை அறியாதவன் யாராவது உண்டா? ஆனுல் நான் என்பதுடன் மனுஷ்யன் முதலானவற்றைச் சேர்ப்பதால் ப்ரஹ்மத்தின் உண்மைஸ்வரூபம் விளங்காமல் போய்விடுகிறது. கயிற்றை நேரில் பார்க்கிறவன் தான் அதைப் பாம்பாகக் காண்கிருன். "நான் மனுஷ்யன்” என்பதை நன்கு விசாரித்து விவேசனம் செய்து சரீராதிகளிலிருந்து பிரித்துப் பார்த்தால் அஹமர்த்தம் ப்ரஹ்மமாகவே தெரியும்.] **(85)**

वपुरिन्द्रियादिविषये या हंबुद्धिर्महत्यसौ भ्रान्तिः ।
तद्बुद्धिरतस्मिन्नित्यध्यासत्वेन शास्यमानत्वात् ॥ ८६ ॥

வபுரிந்த்³ரியாதி³விஷயே யா ஹம்பு³த்³தி⁴ர்மஹத்யஸௌ ப்⁴ராந்தி: ।
தத்³பு³த்³தி⁴ரதஸ்மிந்நித்யத்⁴யாஸத்வேன ஶாஸ்யமானத்வாத் ॥ 86 ॥

अतस्मिन् **அதஸ்மின்**	=	அதல்லாததில்,
तद्बुद्धिः **தத்³வபு³த்³தி⁴:**	=	அதுவென்ற ஞானம்,
इति **இதி**	=	என்பதை,
अध्यासत्वेन **அத்⁴யாஸத்வேன**	=	அத்யாஸமாக,
शास्यमानत्वात् **ஶாஸ்யமானத்வாத்**	=	சாஸ்திரத்தில் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிற படியால்,
वपुरिन्द्रियादिविषये **வபுரிந்த்³ரியாதி³விஷயே**	=	சரீரம், இந்திரியம் முதலான விஷயத்தில்,
या **யா**	=	எந்த,
अहंबुद्धिः **அஹம்பு³த்³தி⁴:**	=	'நான் என்ற எண்ணமோ,
असौ **அஸௌ**	=	அது,
महति भ्रान्तिः **மஹதி ப்⁴ராந்தி:**	=	பெரிய ப்ரமம்.

அதல்லாததை அதுவென்று நினைப்பது அத்யாஸம் என்று சொல்லப்பட்டிருக் கிறபடியால் (நான் அல்லாத) தேஹம் இந்திரியங்கள் முதலான விஷயங்களில் நான் எனும் புத்தியானது பெரும் பிராந்தியேயாகும். **(86)**

तस्मादशेषसाक्षी परमात्मैवाहमर्थ इत्युचितम् ।
अजडवदेव जडोऽयं सत्संबन्धाद्भवत्यहंकारः ॥ ८७ ॥

தஸ்மாத³ஶேஷஸாக்ஷீ பரமாத்மைவாஹமர்த² இத்யுசிதம் ।
அஜட³வதே³வ ஜடோ³(அ)யம் ஸத்ஸம்ப³ந்தா⁴த்³ப⁴வத்யஹங்கார: ॥ 87 ॥

तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,

अशेषसाक्षी = எல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷியாக (நேரில் அறிகிறவராக) இருக்கும்,
அஶேஷஸாக்ஷீ

परमात्मैव = பரமாத்மாதான்,
பரமாத்மைவ

अहमर्थः = 'நான்' என்பதன் பொருள்,
அஹமர்த2:

इति = என்பதுதான்,
இதி

उचितम् = யுக்தமானது,
உசிதம்

जडः = ஜடமாயிருக்கும்,
ஜட3:

अयं = இந்த,
அயம்

अहंकारः = அஹங்காரம்,
அஹங்காரः

सत्संबन्धात् = ஸத்தான ஆத்மாவின் ஸம்பந்தத்தால்,
ஸத்ஸம்ப3ந்தா4த்

अजडवदेव = ஜடமில்லாதது (சேதனம்) போல்,
அஜட3வதே3வ

भवति = ஆகிறது.
ப4வதி

ஆகையால் யாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷியாக இருக்கும் பரமாத்மா தான் "நான்" என்பதின் அர்த்தம் என்று சொல்வதுதான் நியாயம். ஜடமாயிருக்கிற அஹங்காரம் என்பது ஸத்தான ஆத்மாவின் ஸம்பந்தத்தினுல் ஜடமில்லை போல் காண்கிறது. **(87)**

तस्मात् सर्वशरीरेष्वहमहमित्येव भासते स्पष्टः ।
यः प्रत्ययो विशुद्धस्तस्य ब्रह्मैव भवति मुख्योऽर्थः ॥ ८८ ॥

தஸ்மாத் ஸர்வஶரீரேஷ்வஹமஹமித்யேவ பா4ஸதே ஸ்பஷ்டः ।
யः ப்ரத்யயோ விஶுத்3த4ஸ்தஸ்ய ப்3ரஹ்மைவ ப4வதி முக்2யோ(அ)ர்த2: ॥ 88 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்

सर्वशरीरेषु = எல்லா சரீரங்களிலும்,
ஸர்வஶரீரேஷு

अहमहमित्येव = நான் நான் என்பதாகவே,

அஹமஹமித்யேவ

स्पष्टः = தெளிவாகவும்,

ஸ்பஷ்ட:

विशुद्धः = பரிசுத்தமாகவும்,

விஶுத்3த4:

यः प्रत्ययः = எந்த பிரத்யயமானது,

ய: ப்ரத்யய:

भासते = விளங்குகிறதோ,

பா4ஸதே

तस्य = அதற்கு,

தஸ்ய

ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மம்தான்,

ப்3ரஹ்மைவ

मुख्यः अर्थः = முக்யமான அர்த்தமாக,

முக்2ய: அர்த2:

भवति = ஆகிறது.

ப4வதி

ஆகையால் எல்லா சரீரங்களிலுமே நான் நான் என்றே சுத்தமாய் (வேறென்றுடனும் கலப்பில்லாமல்) ஸ்பஷ்டமாக எந்த பிரத்யயமானது (பாவமானது) பிரகாசிக்கிறதோ அந்த நான் என்பதற்கு முக்கியமான அர்த்தம் பிரஹ்மமேயாகும். **(88)**

गोशब्दार्थो गोत्वं तदपि व्यक्तिः प्रतीयतेऽर्थतया ।
अहमर्थः परमात्मा तद्वद्भ्रान्त्या भवत्यहंकारः ॥ ८९ ॥

கோ3ஶப்3தா3ர்தோ2 கோ3த்வம் தத3பி வ்யக்தி: ப்ரதீயதே(அ)ர்த2தயா ।
அஹமர்த2: பரமாத்மா தத்3வத்3ப்3ராந்த்யா ப4வத்யஹங்கார: ॥ 89 ॥

गोशब्दार्थः = கோசப்தத்தின் பொருள்,

கோ3ஶப்3தா3ர்த2:

गोत्वं = (எல்லா மாடுகளிலும் உள்ள)

கோ3த்வம் கோத்வம் என்ற ஜாதிதான்,

तदपि = ஆனாலும்,

தத3பி

व्यक्तिः = தனிப்பட்ட மாடும்,

வ்யக்தி:

अर्थतया = பொருளாக,
அர்த2தயா

प्रतीयते = தோன்றுகிறது,
ப்ரதீயதே

तद्वत् = அதுபோலவே,
தத்3வத்

अहमर्थः = 'நான்' என்ற சொல்லின் பொருள்,
அஹமர்த2ः

परमात्मा = (உண்மையில்) பரமாத்மாதான்,
பரமாத்மா

भ्रान्त्या = பிரமத்தால்,
ப்4ராந்த்யா

अहंकारः = அஹங்காரமும்,
அஹங்காரः

भवति = (பொருளாக) ஆகிறது.
ப4வதி

மாடு என்கிற சப்தத்தின் அர்த்தம் மாட்டு ஜாதியே யாகும். அப்படியிருந்தும் தனித்தனி மாடும் அதன் அர்த்தமாகத் தோன்றுகிறது. அப்படியே நான் என்பதற்கு பரமாத்மா என்றுதான் அர்த்தம். பிராந்தியினுல் அஹங்காரமும் அர்த்தமாகிவிடு கிறது. **(89)**

दग्धृत्वादिकमयसः पावकसङ्गेन भासते यद्वत् ।
तद्वच्चेतनसङ्गादहमि प्रतिभान्ति कर्तृतादीनि ॥ ९० ॥

த3க்3த்4ருத்வாதி3கமயஸः பாவகஸங்கே3ன பா4ஸதே யத்3வத் ।
தத்3வச்சேதனஸங்கா3த்3ஹமி ப்ரதிபா4ந்தி கர்த்ருதாதீ3னி ॥ 90 ॥

यद्वत् = எவ்வாறு,
யத்3வத்

अयसः = இரும்புக்கு,
அயஸः

पावकसङ्गेन = நெருப்பின் சேர்க்கையால்,
பாவகஸங்கே3ன

दग्धृत्वादिकं = எரிக்கும் தன்மை முதலானது,
த3க்3த்4ருத்வாதி3கம்

भासते = தோன்றுகிறதோ,
பா4ஸதே

तद्वत् **தத்³வத்**	=	அதுபோலவே,
चेतनसङ्गात् **சேதனஸங்கா³த்**	=	சேதனமான ஆத்மாவின் சேர்க்கையால்,
अहमि **அஹமி**	=	அஹங்காரத்தில்,
कर्तृतादीनि **கர்த்ருதாதீ³னி**	=	செய்கிற தன்மை முதலியவைகள்,
प्रतिभान्ति **ப்ரதிபா⁴ந்தி**	=	தோன்றுகின்றன.

(எரிக்கும் தன்மை முதலானதில்லாத) இரும்புக்கு அக்னியின் சேர்க்கை யினுல் எப்படி எரிக்கும் தன்மை முதலானது இருப்பதுபோல் தோன்றுகிறதோ, அப்படியே கர்த்ருத்வம் முதலானவைகள் சைதன்யத்தின் சேர்க்கையினுல் அஹங்காரத்தில் தோன்றுகின்றன.

[நெருப்பில் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பு சுட்டுவிட்டது என்று சொல்கிறுன். இரும்புக்கு ஒருபொழுதும் சுடக்கூடிய தன்மை கிடையாது ஆனுலும் சுடக்கூடிய நெருப்பின் சேர்க்கையால் இரும்பையே சுடுவதாகச் சொல்கிறேம். இதுபோல் அந்தக்கரணம் ஜடமானதால் அதில் ஒன்றும் கிடையாது ஆனுலும் சேதன ஸம்பந்தத்தால் கர்த்ருத்வம் முதலியவை தோன்றுகிறது.] **(90)**

देहेन्द्रियादिदृश्यव्यतिरिक्तं विमलमतुलमद्वैतम् ।
अहमर्थ इति विदित्वा तद्व्यतिरिक्तं न कल्पयेत् किंचित् ॥ ९० ॥

தே³ஹேந்த்³ரியாதி³த்³ருஶ்யவ்யதிரிக்தம் விமலமதுலமத்³வைதம் ।
அஹமர்த² இதி விதி³த்வா தத்³வ்யதிரிக்தம் ந கல்பயேத் கிஞ்சித் ॥ 90 ॥

देहेन्द्रियादिदृश्यव्यतिरिक्तं **தே³ஹேந்த்³ரியாதி³ த்³ருஶ்யவ்யதிரிக்தம்**	=	சரீரம், இந்திரியம் முதலான அறியப்படும் வஸ்துக்களைக்காட்டிலும் வேறுனதும்,
विमलं **விமலம்**	=	மாசற்றதும்,
अतुलं **அதுலம்**	=	ஒப்பற்றதும்,
अद्वैतं **அத்³வைதம்**	=	இரண்டற்றதுமான ஆத்மா,
अहमर्थः **அஹமர்த²:**	=	'நான்' என்பதன் பொருள்,

इति = என்று,

இதி

विदित्वा = அறிந்து,

விதி^{3}த்வா

तद्व्यतिरिक्तं = அதைக்காட்டிலும் வேருக,

தத்^{3}வ்யதிரிக்தம்

किंचित् = ஒன்றையும்,

கிஞ்சித்

न कल्पयेत् = கல்பிக்கக்கூடாது.

ந கல்பயேத்

தேஹம் இந்திரியம் முதலான அனுபவிக்கப்படும் விஷயங்களுக்கு வேறு பட்டதாய், அழுக்கற்றதாய், நிகரற்றதாய், இரண்டற்றதாய் உள்ளதுதான் "நான்" என்பதின் அர்த்தம் என்று தெரிந்துகொண்டபிறகு அதற்கும் வேருக எதையும் கல்பிக்கக்கூடாது. **(91)**

यद्वत् सुखदुःखानामवयवभेदादनेकता देहे ।
तद्वदिहासति भेदेऽप्यनुभववैविध्यमात्मनामेषाम् ॥ ९२ ॥

யத்^{3}வத் ஸுக^{2}து^{3}:கா^{2}நாமவயவபே^{4}தா^{3}த^{3}னேகதா தே^{3}ஹே ।
தத்^{3}வதி^{3}ஹாஸதி பே^{4}தே^{3}(அ)ப்யனுப^{4}வவைவித்^{4}யமாத்மநாமேஷாம் ॥ 92 ॥

यद्वत् = எவ்வாறு,

யத்^{3}வத்

देहे = ஒரே சரீரத்தில்,

தே^{3}ஹே

अवयवभेदात् = கை, கால் முதலான அவயவங்களின் பேதத்தால்,

அவயவபே^{4}தா^{3}த்

सुखदुःखानां अनेकता = ஸுகத்தினுடையவும் துக்கத்தினுடையவும் அனுபவம் பலவாகத்தெரிகிறதோ,

ஸுக^{2}து^{3}:கா^{2}னாம் அனேகதா

तद्वत् = அவ்வாறு,

தத்^{3}வத்

इह = இங்கு,

இஹ

एषां = இந்த,

ஏஷாம்

आत्मनां = ஆத்மாக்களுக்கு,

ஆத்மனாம்

भेदे असत्यपि = வேற்றுமை இல்லாவிட்டாலும்,

பே⁴தே³ அஸத்யபி

अनुभववैविध्यं = பலவாறுன அநுபவம் ஏற்படுகிறது.

அனுப⁴வவைவித்⁴யம்

ஒரே தேஹமாயிருந்தபோதிலும் அவயவங்களுடைய வேறுபாட்டை வைத்து (தலைவலி, வயிற்றுவலி, கண்வலி என்று) துக்கமும் ஸுகமும் பலவாகத் தோன்று கிறதோ அப்படியேதான் பரமாத்மாவிடத்தில் வேறுபாடு இல்லாமல் போனுலும் அநேகம் ஆத்மாக்கள் இருப்பதாக (உபாதிகளின் பேதத்தினுல்) தோன்றும்போது (ஸுகதுக்காதி) அனுபவங்களும் பலவிதமாகத் தோன்றுகின்றன. **(92)**

किमिदं किमस्य रूपं कथमिदमासीदमुष्य को हेतुः ।
इति न कदापि विचिन्त्यं चिन्त्यं मायेति धीमता विश्वम् ॥ ९३ ॥

கிமித³ம் கிமஸ்ய ரூபம் கத²மித³மாஸீத³முஷ்ய கோ ஹேதுः ।
இதி ந கதா³பி விசிந்த்யம் சிந்த்யம் மாயேதி தீ⁴மதா விஸ்வம் ॥ 93 ॥

इदं = இந்த பிரபஞ்சம்,

இத³ம்

किं = என்ன?

கிம்

अस्य = இதனுடைய,

அஸ்ய

रूपं = ஸ்வரூபம்,

ரூபம்

किं = என்ன?

கிம்

इदं = இது,

இத³ம்

कथं = எப்படி,

கத²ம்

आसीत् = ஏற்பட்டது?

ஆஸீத்

अमुष्य = இதற்கு,

அமுஷ்ய

हेतुः = காரணம்,

ஹேதுः

कः **க:**	=	எது?
इति **இதி**	=	என்று,
कदापि **கதா³பி**	=	ஒருக்காலும்,
न विचिन्त्यं **ந விசிந்த்யம்**	=	ஆலோசிக்க வேண்டாம்,
धीमता **தீ⁴மதா**	=	புத்திமானுல்,
विश्वं **விஶ்வம்**	=	பிரபஞ்சம்,
माया **மாயா**	=	மாயிகம்,
इति **இதி**	=	என்று,
चिन्त्यं **சிந்த்யம்**	=	எண்ணத்தக்கது.

இது என்ன, இதன் ஸ்வரூபம் என்ன, இது எப்படி ஏற்பட்டது, இதற்குக் காரணம் என்ன, என்று ஒரு பொழுதும் சிந்திக்கவேண்டியதில்லை. புத்திசாலியான வன் இந்த பிரபஞ்சம் மாயையே என்று நினைக்கவேண்டும். **(93)**

दन्तिनि दारुविकारे दारु तिरोभवति सोऽपि तत्रैव ।
जगति तथा परमात्मा परमात्मन्यपि जगत् तिरोधते ॥ ९४ ॥

த³ந்தினி தா³ருவிகாரே தா³ரு திரோப⁴வதி ஸோ(அ)பி தத்ரைவ ।
ஜக³தி ததா² பரமாத்மா பரமாத்மன்யபி ஜக³த் திரோத⁴தே ॥ 94 ॥

दारुविकारे **தா³ருவிகாரே**	=	மரத்தின் கார்யமான,
दन्तिनि **த³ந்தினி**	=	யானையில்,
दारु **தா³ரு**	=	மரம்,
तिरोभवति **திரோப⁴வதி**	=	மறைந்து விடுகிறது,

सोऽपि = அந்த யாஜையும்,

ஸோ(அ)பி

तत्रैव = அந்த மரத்திலேயே (மறைந்துவிடுகிறது),

தத்ரைவ

तथा = அவ்விதமே,

ததா2

जगति = பிரபஞ்சத்தில்,

ஜக3தி

परमात्मा = பரமாத்மாவும்,

பரமாத்மா

परमात्मनि = பரமாத்மாவில்,

பரமாத்மனி

जगदपि = பிரபஞ்சமும்,

ஜக3த3பி

तिरोधते = மறைந்துவிடுகிறது.

திரோத4தே

மரத்திஞல் செய்யப்பட்டிருக்கும் யாஜையில் (தத்வம் தெரியாதவனுக்கு) மரம் மறையும். அப்படியே யாஜை (தத்வம் தெரிந்தவனுக்கு) மரத்திலேயே மறைந்து விடும். அப்படியே (தத்வம் தெரியாதவனுக்கு) ஜகத்தில் பரமாத்மா மறைந்துவிடும், (தத்வம் அறிந்தவனுக்கு) பரமாத்மாவினிடத்திலேயே ஜகத் மறைந்துவிடும்.

[மரத்தால் பெரிய யாஜை செய்து அதற்கு வர்ணமெல்லாம் தீட்டி நிறுத்தி வைத்திருந்தால் சிறு பையன் அதைக்கண்டு பயந்து ஓடுகிருன். அவனுக்கு மரம் தெரிவதில்ஐல. யாஜைதான் தெரிகிறது. யாஜையில் மரம் மறைந்துவிடுகிறது அந்தப் பையனின் அருகில் இருக்கும் அவன் தந்தையோ அதைத் தொட்டுப்பார்த்து "மரத்தில் எவ்வளவு அழகாக வேஐல செய்திருக்கிருன்" என்று அதிசயிக்கிருன். இவருக்கு மரத்தில் யாஜை மறைந்து விட்டது இதைத்தான் "மரத்தை மறைத்தது மாமத யாஜை, மரத்தில் மறைந்தது மாமதயாஜை" என்று பெரியோர்கள் சொல்வார் கள். இதுபோலவே ப்ரஹ்மத்தையே பார்க்கும் ஞானிக்கு ப்ரஹ்மத்தில் பிரபஞ்சம் மறைந்து விடுகிறது. அக்ஞானிக்கு பிரஹ்மம் மறைந்து பிரபஞ்சம் காண்கிறது.] **(94)**

आत्ममये महति पटे विविधजगचित्रमात्मना लिखितम् ।
स्वयमेव केवलमसौ पश्यन् प्रमुदं प्रयाति परमात्मा ॥ ९५ ॥

ஆத்மமயே மஹதி படே விவித4ஜக3சித்ரமாத்மஞ லிகி2தம் ।
ஸ்வயமேவ கேவலமஸௌ பஶ்யன் ப்ரமுத3ம் ப்ரயாதி பரமாத்மா ॥ 95 ॥

असौ परमात्मा = அந்த பரமாத்மாவானவர்,

அஸௌ பரமாத்மா

आत्ममये = தன் ஸ்வரூபமான,

ஆத்மமயே

महति = பெரிய,

மஹதி

पटे = துணியில் (திரையில்),

படே

आत्मना = தன்ஞல்,

ஆத்மஞ

लिखितं = எழுதப்பட்ட,

லிகி[2]தம்

विविधजगचित्रं = பல விதமான பிரபஞ்சமாகியபடத்தை,

விவித[4]ஜக[3]சித்ரம்

स्वयमेव केवलं = தான் ஒருவஞகவே,

ஸ்வயமேவ கேவலம்

पश्यन् = பார்த்துக்கொண்டு,

பஶ்யன்

प्रमुदं = மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை,

ப்ரமுத[3]ம்

प्रयाति = அடைகிருர்.

ப்ரயாதி

பரமாத்மாவானவர் தாஞகவே யிருக்கிற பெரிய பட வஸ்திரத்தில் பலவித பிரபஞ்சமாகிற சித்திரத்தை தானே எழுதி அதைத்தானே தனித்திருந்து பார்த்துக் கொண்டு ஸந்தோஷத்தை அடைகிருர். **(95)**

[பார்க்கப்படும் பிரபஞ்சம், பார்க்கிறவர், பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவித்தவர், பிரபஞ்சத்திற்கு அதிஷ்டானம் எல்லாமாகவும் பரமாத்மா ஒருவரே விளங்குகிருர்.)

(95)

चिन्मात्रममलमक्षयमद्वयमानन्दमनुभवारूढम् ।
ब्रह्मैवास्ति तदन्यन्न किमप्यस्तीति निश्चयो विदुषाम् ॥ ९६ ॥

சின்மாத்ரமமலமக்ஷயமத்[3]வயமானந்த[3]மனுப[4]வாரூட[4]ம் ।
ப்[3]ரஹ்மைத்ராஸ்தி தத[3]ன்யன்ன கிமப்யஸ்தீதி நிஶ்வயோ விது[3]ஷாம் ॥ 96 ॥

चिन्मात्रं = சைதன்யத்தையே ஸ்வரூபமாகக்

சின்மாத்ரம் கொண்டதும்,

अमलं = தோஷமற்றதும்,

அமலம்

अक्षयं **அக்ஷயம்**	=	அழிவற்றதும்,
अद्वयं **அத்³வயம்**	=	இரண்டற்றதும்,
आनन्दं **ஆனந்த³ம்**	=	ஆனந்தரூபமாயும்,
अनुभवारूढं **அனுப⁴வாரூட⁴ம்**	=	அனுபவம் ஒன்றினாலே அறியக்கூடியதுமான,
ब्रह्मैव **ப்³ரஹ்மைவ**	=	ப்ரஹ்மம் ஒன்று தான்,
अस्ति **அஸ்தி**	=	இருக்கிறது,
तदन्यन् **தத³ன்யன்**	=	அதைக்காட்டிலும் வேறாக,
किमपि **கிமபி**	=	ஒன்றும்,
नास्ति **நாஸ்தி**	=	இல்லை,
इति **இதி**	=	என்பது,
विदुषां **விது³ஷாம்**	=	வித்வான்களுடைய,
निश्चय: **நிஶ்வய:**	=	தீர்மானம்.

சைதன்யமாத்திரமாய், தோஷமற்றதாய், அழிவற்றதாய், இரண்டற்றதாய், ஆனந்தரூபமாய், அனுபவத்தினால் தெரியக்கூடியதாய், இருக்கும் பிரஹ்மம்தான் (வாஸ்தவத்தில்) இருக்கிறது. அதைத் தவிர வேறாக எதுவும் கிடையாது என்பதே அறிந்தவர்களுடைய தீர்மானம். **(96)**

व्यवहारस्य दशेयं विद्याविद्येति भेदपरिभाषा ।
नास्त्येव तत्त्वदृष्ट्या तत्त्वं ब्रह्मैव नान्यदस्त्यस्मात् ॥ ९७ ॥

வ்யவஹாரஸ்ய த³ஶேயம் வித்³யாவித்³யேதி பே⁴த³பரிபா⁴ஷா ।
நாஸ்த்யேவ தத்த்வத்³ருஷ்ட்யா தத்த்வம் ப்³ரஹ்மைவ
நான்யத³ஸ்த்யஸ்மாத் ॥ 97 ॥

विद्या = ஞானம்,
வித்³யா
अविद्या = அக்ஞானம்,
அவித்³யா
इति = என்ற,
இதி
इयं = இந்த,
இயம்
भेदपरिभाषा = வேற்றுமைப்பேச்சு,
பே⁴த³பரிபா⁴ஷா
व्यवहारस्य = வியவஹாரத்தின்,
வ்யவஹாரஸ்ய
दशा = தசைதான்,
த³ஶா
तत्त्वदृष्ट्या = உண்மைப்பார்வையில்,
தத்த்வத்³ருஷ்ட்யா
नास्त्येव = இது ஒன்றும் இல்லை,
நாஸ்த்யேவ
तत्त्वं = உண்மைப்பொருள்,
தத்த்வம்
ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மம்தான்,
ப்³ரஹ்மைவ
अस्मात् = இந்த ப்ரஹ்மத்தைக் காட்டிலும்,
அஸ்மாத்
अन्यत् = வேறு வஸ்து,
அன்யத்
नास्ति = இல்லை.
நாஸ்தி

ஞானம் அக்ஞானம் என்று வேற்றுமையுடன் பேசுவது வியவஹார தசையில் தான். தத்வ திருஷ்டியுடன் பார்த்தால் இதுவும் கிடையாது. தத்வம் பிரஹ்மமேதான். அதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது. **(97)**

अस्त्यन्यदिति मतं चेत् तदपि ब्रह्मैतदस्तितारूपम् ।
व्यतिरिक्तमस्तिताया नास्तितया शून्यमेव तत् सिद्धम् ॥ ९८ ॥

அஸ்த்யன்யதி³தி மதம் சேத் தத³பி ப்³ரஹ்மைதத³ஸ்திதாரூபம் ।
வ்யதிரிக்தமஸ்திதாயா நாஸ்திதயா ஶூன்யமேவ தத் ஸித்³த⁴ம் ॥ 98 ॥

अन्यत् அன்யத்	=	பிரஹ்மத்தைக்காட்டிலும்) வேறு வஸ்து,
अस्ति इति அஸ்தி இதி	=	இருக்கிறது என்று,
मतं चेत् மதம் சேத்	=	அபிப்ராயமானல்,
तदपि தத³பி	=	அதுவும்,
एतत् ஏதத்	=	இந்த,
अस्तितारूपं அஸ்திதாரூபம்	=	இருப்புத்தன்மை ஸ்வரூபமான,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	ப்ரஹ்மம்தான்,
अस्तितायाः அஸ்திதாயாः	=	இருக்கும் தன்மையைக்காட்டிலும்,
व्यतिरिक्तं வ்யதிரிக்தம்	=	வேறுக இருக்குமானல்,
तत् தத்	=	அது,
नास्तितया நாஸ்திதயா	=	இல்லாத் தன்மையினல்,
शून्यमेव ஶூன்யமேவ	=	சூன்யமாகவே,
सिद्धम् ஸித்³த⁴ம்	=	ஆகும்.

(பிரஹ்மத்தை தவிர) வேறு ஒன்று இருக்கிறது என்று அபிப்ராயப்பட்டால் அதுவும் பிரஹ்மமேதாஞகும். ஏனென்றல் பிரஹ்மம்தான் இருக்கும் தன்மையை ஸ்வரூபமாக உடையது. இருக்கும் தன்மைக்கு வேறு என்றல் இல்லாத்தன்மை, அதாவது சூன்யம் தான் என்று ஏற்படும்.

तत्वाबोधशक्त्या सुस्थितया बाधिताऽपि सा माया ।
आदेहपातमेषामाभात्यात्मानमपि निजं विदुषाम् ॥ ९९ ॥

தத்வாபோ³த⁴ஶக்த்யா ஸுஸ்தி²தயா பா³தி⁴தா(அ)பி ஸா மாயா ।
ஆதே³ஹபாதமேஷாமாபா⁴த்யாத்மானமபி நிஜம் விது³ஷாம் ॥ 99 ॥

सुस्थितया **ஸுஸ்தி²தயா**	=	நன்கு நிலைபெற்ற,
तत्वाबोधशक्त्या **தத்வாபோ³த⁴ஶக்த்யா**	=	தத்வ ஞானத்தின் சக்தியால்,
बाधिताऽपि **பா³தி⁴தா(அ)பி**	=	பாதிக்கப்பட்டபோதிலும்,
सा माया **ஸா மாயா**	=	அந்த மாயையானது,
निजं आत्मानं **நிஜம் ஆத்மானம்**	=	தனது ஆத்மஸ்வரூபத்தை,
विदुषामपि **விது³ஷாமபி**	=	அறிந்தவர்களாயிருந்த போதிலும்,
एषां **ஏஷாம்**	=	இவர்களுக்கு,
आदेहपातं **ஆதே³ஹபாதம்**	=	சரீரம் விழும்வரை,
आभति **ஆப⁴தி**	=	தோன்றிக்கொண்டிருக்கும்.

நன்கு ஸ்திரப்பட்ட தத்வஞானத்தின் சக்தியினுல் பாதிக்கப்பட்டபோதிலும் அந்த மாயை தன்னுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிந்தவர்களுக்கும் இவர்களின் சரீரம் கீழே விழும் வரை தோன்றிக்கொண்டேயிருக்கும். **(99)**

एष विशेषो विदुषां पश्यन्तोऽपि प्रपञ्चसंसारम् ।
पृथगात्मनो न किंचित् पश्येयुः सकलनिगमनिर्णीतात् ॥ १०० ॥

ஏஷ விஶேஷோ விது³ஷாம் பஶ்யந்தோ(அ)பி ப்ரபஞ்சஸம்ஸாரம் ।
ப்ருத²கா³த்மனோ ந கிஞ்சித் பஶ்யேயுः ஸகலநிக³மநிர்ணீதாத் ॥ 100 ॥

प्रपञ्चसंसारं **ப்ரபஞ்சஸம்ஸாரம்**	=	பிரபஞ்ச வஸ்துவை,
पश्यन्तोऽपि **பஶ்யந்தோ(அ)பி**	=	பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோதிலும்,
सकलनिगमनिर्णीतात् **ஸகலநிக³மநிர்ணீதாத்**	=	எல்லா வேதங்களாலும் தீர்மானிக்கப்பட்ட,
आत्मनः **ஆத்மனः**	=	ஆத்மஸ்வரூபத்தைக்காட்டிலும்,

पृथक् **ப்ருத²க்**	=	வேறாக,
किंचित् **கிஞ்சித்**	=	ஒன்றையும்,
न पश्येयु: **ந பஶ்யேயு:**	=	பார்க்கமாட்டார்கள்,
एष: **ஏஷ:**	=	இது,
विदुषां **விது³ஷாம்**	=	ஞானிகளுடைய,
विशेष: **விஶேஷ:**	=	சிறப்பான அம்சம்.

ஆனால் ஆத்ம ஞானிகளின் விசேஷமென்னவென்றால் அவர்கள் பிரபஞ்ச ஸம்ஸாரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறபோதே எல்லா வேதங்களிலும் நிர்ணயிக் கப்பட்டிருக்கிற ஆத்மாவைத் தவிர வேறாக எதையும் பார்க்க மாட்டார்கள்.

[அத்வைதமான ஆத்மஞானம் ஏற்பட்டாலும் கூட பிராரப்த சரீரம் உள்ளவரை இந்த பிரபஞ்சம் அவர்களுக்கும் தோன்றிக்கொண்டுதான் இருக்கும். இவர்களே ஜீவன் முக்தர்கள் ஆனாலும் அக்ஞானிகள் ப்ரஹ்மத்தை அறியாததால் பிரபஞ்சத்தை உண்மை என்ற நினைப்புடன் பார்ப்பார்கள். ஞானிகளோ உண்மையான ப்ரஹ்மத்தை அறிந்துவிட்டதால் தாங்கள் பார்க்கும் பிரபஞ்சம் பொய் என்ற நினைவு எப்பொழுதும் கூடவே இருக்கும் இதுதான் ஞானிகளின் சிறப்பு.] **(100)**

किं चिन्त्यं किमचिन्त्यं किं कथनीयं किमप्यकथनीयम् ।
किं कृत्यं किमकृत्यं निखिलं ब्रह्मेति जानतां विदुषाम् ॥ १०१ ॥

கிம் சிந்த்யம் கிமசிந்த்யம் கிம் கத²னீயம் கிமப்யகத²னீயம் ।
கிம் க்ருத்யம் கிமக்ருத்யம் நிகி²லம் ப்³ரஹ்மேதி ஜானதாம் விது³ஷாம் ॥ 101 ॥

निखिलं **நிகி²லம்**	=	எல்லாம்,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	ப்ரஹ்மம்,
इति **இதி**	=	என்று,
जानतां **ஜானதாம்**	=	அறிந்துகொண்ட,

विदुषां **விது³ஷாம்**	=	ஞானிகளுக்கு,
चिन्त्यं **சிந்த்யம்**	=	ஆலோசிக்கக்கூடியது,
किं **கிம்**	=	எது?
अचिन्त्यं **அசிந்த்யம்**	=	ஆலோசிக்கக்கூடாதது,
किं **கிம்**	=	எது?
कथनीयं **கத²னீயம்**	=	சொல்லக்கூடியது,
किं **கிம்**	=	எது?
अकथनीयम् **அகத²னீயம்**	=	சொல்லக்கூடாததும்,
किं **கிம்**	=	எது?
कृत्यं **க்ருத்யம்**	=	செய்யத்தக்கது,
किं **கிம்**	=	எது?
अकृत्यं **அக்ருத்யம்**	=	செய்யத்தகாதது,
किं **கிம்**	=	எது?

எல்லாமே பிரஹ்மம் என்று அறிந்த ஞானிகளுக்கு சிந்திக்கக்கூடாதது எது? சிந்திக்கக்கூடியது எது? சொல்லக்கூடியது எது? எதுதான் சொல்லக்கூடாதது? செய்யக்கூடியது எது? செய்யக்கூடாதது எது?

निखिलं दृश्यविशेषं दृग्रूपत्वेन पश्यतां विदुषाम् ।
बन्धो नापि न मुक्तिर्न परात्मत्वं न चापि जीवत्वम् ॥ १०२ ॥

நிகி²லம் த்³ருஶ்யவிஶேஷம் த்³ருக்³ரூபத்வேன பஶ்யதாம் விது³ஷாம் ।
ப³ந்தோ⁴ நாபி ந முக்திர்ன பராத்மத்வம் ந சாபி ஜீவத்வம் ॥ 102 ॥

निखिलं दृश्यविशेषं **நிகி2லம் த்3ருஶ்யவிஶேஷம்**	=	அறியப்படும் விசேஷத்தை எல்லாம்,
दृग्रूपत्वेन **த்3ருக்3ரூபத்வேன**	=	அறிவு ரூபமாக,
पश्यतां **பஶ்யதாம்**	=	பார்க்கிற,
विदुषां **வித்3ஷாம்**	=	ஞானிகளுக்கு,
बन्धः **ப3ந்த4ः**	=	பந்தம்,
न **ந**	=	கிடையாது,
मुक्तिरपि **முக்திரபி**	=	முக்தியும்,
न **ந**	=	கிடையாது,
परात्मत्वं **பராத்மத்வம்**	=	பரமாத்மத்தன்மை,
न **ந**	=	கிடையாது,
जीवत्वं चापि **ஜீவத்வம் சாபி**	=	ஜீவத்தன்மையும்,
न **ந**	=	கிடையாது,

திருச்யமாய் (அனுபவிக்கப்படுவதாய்) உள்ள எல்லா விசேஷங்களையுமே த்ருக்ரூபமாய் (அனுபவிப்பவனின் ஸ்வரூபமாய்) பார்க்கும் ஞானிகளுக்கு ஸம்ஸார பந்தமும் கிடையாது. (பந்தமில்லாததினால்) முக்தியும் கிடையாது. பரமாத்மா என்பதும் கிடையாது, ஜீவன் என்பதும் கிடையாது. **(102)**

(அ) ஆசார்யார் தன் உபதேசத்தை முடிக்கிறார்: -

असकृदनुचिन्तितानामव्याहततरनिजोपदेशानाम् ।
प्रामाण्यपरमसीम्नां निगमनमिदमेव निखिल निगमानाम् ॥ १०३ ॥

அஸக்ருத3னுசிந்திதாநாமவ்யாஹததரநிஜோபதே3ஶானும் ।
ப்ராமாண்யபரமஸீம்னாம் நிக3மனமித3மேவ நிகி2ல நிக3மானும் ॥ 103 ॥

असकृत् = அடிக்கடி,

அஸக்ருத்

अनुचिन्तितानां = ஆலோசிக்கப்பட்டதும்,

அனுசிந்திதானும்

अव्याहततरनिजोपदेशानां = எப்பொழுதும் பிசகாமலே இருக்கும்

அவ்யாஹததரநிஜோபதே³ஶானும் தன் உபதேசங்களை யுடையதும்,

प्रामाण्यपरमसीम्नां = பிரமாணமாகும் விஷயத்தில்

ப்ராமாண்யபரமஸீம்னும் கடைசி எல்லையாக இருப்பதுமான,

निखिल निगमानां = எல்லா வேதங்களுடையவும்,

நிகி²ல நிக³மானும்

निगमानां = முடிவான தாத்பர்யம்,

நிக³மானும்

इदमेव = இதுதான்.

இத³மேவ

எவையிலுள்ள உபதேசங்கள் ஒருபோதும் பிசகாதோ, பிராமாண்யத்திற்குக் கடைசி எல்லையாக எவை இருக்கின்றனவோ, அந்த ஸ்கல வேதங்களையும் அடிக்கடி சிந்தனம் செய்யும்போது வரும் முடிவு இதுதான்.

[உலகிலுள்ள எல்லா பிரமாணங்களிலும் மேலான பிரமாணம் உபநிஷத்துக் கள்தான், இதைவிடச் சிறந்த ப்ரமாணம் வேறு ஒன்றும் கிடையாது. இதில் கூறப் பட்ட உபதேசங்கள் உண்மையானவை. ஒருவிதத்திலும் ஒருக்காலும் ஒரு இடத்தி லும் இதற்கு மாறுதலே கிடையாது. இந்த உபநிஷத்துக்களைத் திருப்பித் திருப்பி நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்தோமானுல் பின்கண்ட முடிவுதான் கிடைக்கிறது. அதாவது அதாவது ஆத்மா ஒன்றே உண்மைப் பொருள். இதைக் காட்டிலும் வேறாக ஒன்றும் கிடையாது. தோன்றும் பிரபஞ்சம் எல்லாம் பொய். ஜீவன், ப்ரஹ்மம், பந்தம், முக்தி, உபதேசம் இவ்விதமான பேதங்களும் அக்ஞான தசையில்தான். எல்லாவற்றையும் ப்ரஹ்மமாகப் பார்க்கிற ஞானிகளின் திருஷ்டியில் இந்த வேற்றுமைகளும் கிடை யாது.] **(103)**

इति बोधितः स गुरुणा शिष्यो हृष्टः प्रणम्य तं पदयोः ।
स्वानुभवसिद्धमर्थं स्वयमेवान्तर्विचारयामास ॥ १०४ ॥

இதி போ³தி⁴த꞉ ஸ கு³ருணு ஶிஷ்யோ ஹ்ருஷ்ட꞉ ப்ரணம்ய தம் பத³யோ꞉ ।
ஸ்வானுப⁴வஸித்³த⁴மர்த்²த²ம் ஸ்வயமேவாந்தர்விசாரயாமாஸ ॥ 104 ॥

इति = இவ்வாறு,

இதி

गुरुणा கு³ருணா	=	ஆசார்யரால்,
बोधितः போ³தி⁴த:	=	அறியும்படி செய்யப்பட்ட,
सः ஸ:	=	அந்த,
शिष्यः ஶிஷ்ய:	=	சிஷ்யன்,
हृष्टः ஹ்ருஷ்ட:	=	ஆனந்தம் அடைந்தவனுக,
तं தம்	=	அந்த குருவை,
पदयोः பத³யோ:	=	சரணங்களில்,
प्रणम्य ப்ரணம்ய	=	வணங்கி,
स्वानुभवसिद्धं ஸ்வானுப⁴வஸித்³த⁴ம்	=	தன்னுடைய அனுபவத்தால் தீர்மானிக்கப்பட்ட,
अर्थं அர்த²ம்	=	விஷயத்தை,
स्वयमेव ஸ்வயமேவ	=	தாஞகவே,
अन्तः அந்த:	=	தன் மனதில்,
विचारयामास விசாரயாமாஸ	=	விசாரித்துக்கொண்டான்.

இவ்விதமாக குருநாதரால் குருநாதரால் போதிக்கப்பட்ட அந்த சிஷ்யன் ஸந்தோஷத்தையடைந்து குருவை பாதங்களில் நமஸ்கரித்துவிட்டு தன்னுடைய அனுபவத்திஞல் தீர்மானிக்கப்பட்ட விஷயத்தைத் தாஞகவே தனக்குள் விசாரம் செய்துகொண்டான்.

[ஆசார்யர் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரம் பெற்று ஸ்வானுபவமுள்ளவர். சிஷ்யஞே ஸாதனங்களை நன்கு அனுஷ்டித்து ஞானம் பெறுவதற்குத் தகுந்த நிலையிலுள்ள உத்தமாதிகாரி. அவனுடைய மஞேநிலையை அறிந்து அதற்குத் தக்கபடி உபநிஷதர்த் தங்களை திருஷ்டாந்தத்துடன் விரிவாக உபதேசித்ததும் அடுத்த க்ஷணத்திலேயே சிஷ்யனுக்கு தத்வஞானானுபவம் ஏற்பட்டுவிட்டது. தன் அனுபவத்தை சிஷ்யன் பின்வரும் 40 சுலோகங்களில் கூறுகிறுன். அகாரம் முதல் க்ஷகாரம் வரையுள்ள

ஒவ்வொரு எழுத்தையும் வரிசையாக இந்த சுலோகங்களின் முதல் எழுத்தாக வைத்து பகவத்பாதாசார்யார் இந்த சுலோகங்களை அருளியிருக்கிறார்கள்.] **(104)**

ஸ்வானுபவ வர்ணமாலா: -

अजरोऽहमक्षरोऽहं प्राज्ञोऽहं प्रत्यगात्मबोधोऽहम् ।
परमानन्दमयोऽहं परमशिवोऽहं भवामि परिपूर्णः ॥ १०५ ॥

அஜரோ(அ)ஹமக்ஷரோ(அ)ஹம் ப்ராஜ்ஞோ(அ)ஹம்
ப்ரத்யகா³த்மபோ³தோ⁴(அ)ஹம் ।
பரமானந்த³மயோ(அ)ஹம் பரமஶிவோ(அ)ஹம் ப⁴வாமி பரிபூர்ண: ॥ 105 ॥

अहं = நான்,
அஹம்
अजरः = மூப்பு அற்றவன்,
அஜர:
अहं = நான்,
அஹம்
प्राज्ञः = அறிவுள்ளவன்,
ப்ராஜ்ஞ:
अहं = நான்,
அஹம்
प्रत्यगात्मबोधः = உள்ளிருக்கும் ஆத்மசைதன்யமாக இருப்பவன்,
ப்ரத்யகா³த்மபோ³த⁴:
अहं = நான்,
அஹம்
परमशिवः = சிறந்த மங்களஸ்வரூபனாக,
பரமஶிவ:
परिपूर्णः = எங்கும் நிறைந்தவனாக,
பரிபூர்ண:
भवामि = இருக்கிறேன்.
ப⁴வாமி

நான் ஜரையற்றவன், நான் குறைவு அற்றவன், நான் நல்ல அறிவுள்ளவன், நான் உள்ளிருக்கும் ஆத்மாவின் ஞானத்தையுடையவன், நான் பரமானந்தமயன், நான் உத்தமமான மங்களஸ்வரூபி, பரிபூர்ணமாகவும் இருக்கிறேன். **(105)**

आद्योऽहमात्मभाजामात्मानन्दानुभूतिरसिकोऽहम् ।
आबालगोपमखिलैरहमित्यनुभूयमानमहिमाऽहम् ॥ १०६ ॥

ஆத்3யோ(அ)ஹமாத்மபா4ஜாமாத்மானந்தா3னுபூ4திரஸிகோ(அ)ஹம் ।
ஆபா3லகோ3பமகி2லைரஹமித்யனுபூ4யமானமஹிமா(அ)ஹம் ॥ 106 ॥

आत्मभाजां = ஆத்மாவை அடைந்தவர்களுக்குள்,
ஆத்மபா4ஜாம்

अहं = நான்,
அஹம்

आत्मानन्दानुभूतिरसिकः = முதன்மையானவன்,
ஆத்மானந்தா3னுபூ4திரஸிக:

अहं = நான்,
அஹம்

आबालगोपं = ஆத்மாவின் ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பதில் ப்ரீதி உள்ளவன்,
ஆபா3லகோ3பம்

अहं = நான்,
அஹம்

आबालगोपं = சிறுவர்கள் இடையர்கள் முதல்,
ஆபா3லகோ3பம்

अखिलैः = யாவராலும்,
அகி2லை:

अहमित्यनुभूयमानमहिमा = 'நான்' என்று அனுபவிக்கப்படும் பெருமை உள்ளவன்.
அஹமித்யனுபூ4யமானமஹிமா

ஆத்மாவை அடைந்தவர்களுக்குள் நான் முதலானவன். ஆத்மாவின் ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பதில் ரஸிகனுயிருப்பவன் நான். பாலர்கள் இடையர்கள் முதற் கொண்டு எல்லா ஜனங்களாலேயும் நான் நான் என்று அனுபவிக்கப்படும் பெருமையுடையவன் நான். **(106)**

इहपर सुख विमुखोऽहं निजसुखबोधानुभूतिभरितोऽहम् ।
इतिमतिदूरतरोऽहं भावेतरसुखनिषक्तचित्तोऽहम् ॥ १०७ ॥

இஹபர ஸுக2 விமுகோ2(அ)ஹம் நிஜஸுக2போ3தா4னுபூ4திப4ரிதோ(அ)ஹம் ।
இதிமதிதூ3ரதரோ(அ)ஹம் பா4வேதரஸுக2நிஷக்தசித்தோ(அ)ஹம் ॥ 107 ॥

अहं = நான்,
அஹம்

इहपरसुखविमुखः = இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் உள்ள
இஹபரஸுக2விமுக2ꞏ ஸுகங்களில் ஈடுபடாதவன்,
अहं = நான்,
அஹம்

निजसुखबोधानुभूतिभरितः = தனது ஆத்மஸுகம், ஞானம் இவ்விரண்டின்
நிஜஸுக2போ3தா4னுபூ4திப4ரிதꞏ அனுபவம் நிறைந்தவன்,
अहं = நான்,
அஹம்

इतिमतिदूरतरः = ‘இவ்வாறு’ என்ற எண்ணத்திற்கு
இதிமதிதூ3ரதரꞏ வெகுதூரத்தில் இருப்பவன்,
अहं = நான்,
அஹம்

भावेतरसुखनिषक्तचित्तः = பிரபஞ்ச ஸுகத்தைக்காட்டிலும்
பா4வேதரஸுக2நிஷக்தசித்தꞏ வேறுபட்டதான ஆத்ம ஸுகத்தில் ஈடுபட்ட மனமுள்ளவன்.

இஹலோக ஸுகங்களையும் பரலோக ஸுகங்களையும் புறக்கணித்தவன் நான். தன்னுடைய ஸுகஸ்வரூபத்தையும், ஞானஸ்வரூபத்தையும், நன்கு அனுபவிக்கிறவன் நான். இவ்விதம் என்ற எண்ணத்திற்கு வெகுதூரத்திலிருப்பவன் நான். விஷயங்களிலிருந்து வேறுபட்டதான ஸுகத்தில் ஈடுபட்ட சித்தத்தோடு கூடினவன் நான். **(107)**

ईशोऽहमीश्वराणामीर्ष्याद्वेषानुषङ्गरहितोऽहम् ।
ईक्षणविषयमतीनामीप्सित पुरुषार्थसाधनपरोऽहम् ॥ १०८ ॥

ஈஶோ(அ)ஹமீஶ்வராணாமீர்ஷ்யாத்3வேஷானுஷங்க3ரஹிதோ(அ)ஹம் ।
ஈக்ஷணவிஷயமதீநாமீப்ஸித புருஷார்த2ஸாத4னபரோ(அ)ஹம் ॥ 108 ॥

अहं = நான்,
அஹம்

ईश्वराणां ईशः = ஈசுவரர்களுக்கெல்லாம் மேல்பட்ட
ஈஶ்வராணாம் ஈஶꞏ ஈசுவரன்,
अहं = நான்,
அஹம்

ईर्ष्याद्वेषानुषङ्गरहितः = பொறாமை, அஸூயை இவற்றின்
ஈர்ஷ்யாத்3வேஷானுஷங்க3ரஹிதꞏ சேர்க்கையற்றவன்,
अहं = நான்,
அஹம்

ईक्षणविषयमतीनां ஈக்ஷணவிஷயமதீநாம்	=	பார்வைக்குத் தென்படும் விஷயங்களில் நோக்கமுள்ளவர்களுக்கு,
ईप्सित पुरुषार्थसाधनपर: ஈப்ஸித புருஷார்த²ஸாத⁴னபர꞉	=	விரும்பிய புருஷார்த்தங்களை அடையச்செய்வதில் ஈடுபட்டவன்.

ஆளுபவர்களுக்கெல்லாம் ஆளுபவன் நான். நான் பொறுமை த்வேஷம் இவைகளின் துடர்பு அற்றவன். பார்வைக்கு விஷயமான பதார்த்தங்களில் நோக்க முள்ளவர்களுக்கு அவரவர்கள் அடைய விரும்பும் புருஷார்த்தத்தை ஸாதித்துக் கொடுப்பவன் நான். **(108)**

उदयोऽहमेव जगतामुपनिषदुद्यानकृत विहारोऽहम् ।
उद्वेलशोकसागरबाडबमुखहव्यवाहनार्चिरहम् ॥ १०९ ॥

உத³யோ(அ)ஹமேவ ஜக³தாமுபநிஷது³த்³யானக்ருத விஹாரோ(அ)ஹம் ।
உத்³வேலஶோகஸாக³ரபா³ட³ப³முக²ஹவ்யவாஹனார்சிரஹம் ॥ 109 ॥

अहमेव அஹமேவ	=	நான்தான்,
जगतां ஜக³தாம்	=	உலகங்களுக்கு,
उदय: உத³ய꞉	=	(உண்டாவதற்கு) காரணம்,
अहं அஹம்	=	நான்,
उपनिषदुद्यानकृतविहार: உபநிஷது³த்³யானக்ருதவிஹார꞉	=	உபநிஷத்துக்கள் என்னும் உத்யானத்தில் (பூந்தோட்டத்தில்) விளையாட்டை நடத்துபவன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
उद्वेल உத்³வேல	=	கரைமீறி வருகின்ற,
शोकसागर ஶோகஸாக³ர	=	துன்பமென்னும் கடலுக்கு,
बाडबमुख பா³ட³ப³முக²	=	படாமுகம் என்ற,
हव्यवाहनार्चि: ஹவ்யவாஹனார்சி꞉	=	அக்னியின் ஜ்வாலையாக இருப்பவன்.

நான்தான் உலகங்களுக்கெல்லாம் காரணம். உபநிஷத் ஆகிற உத்யான வனத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருப்பவன் நான். கரைபுரண்ட சோகமாகிற கடலை (வற்றடிக்கக் கூடிய) பாடவாக்னியின் ஜ்வாலை நான். (109)

ऊर्जस्वलनिजविभवैरूर्ध्वमधस्तिर्यगश्नुवानोऽहम् ।
उहापोहविचारैरुररीकृतवत्प्रतीयमानोऽहम् ॥ ११० ॥

ஊர்ஜஸ்வலநிஜவிப⁴வைரூர்த்⁴வமத⁴ஸ்திர்யக³ஶ்னுவானோ(அ)ஹம் ।
உஹாபோஹவிசாரைருரரீக்ருதவத்ப்ரதீயமானோ(அ)ஹம் ॥ 110 ॥

अहं / **அஹம்**	=	நான்,
ऊर्जस्वलनिजविभवैः / **ஊர்ஜஸ்வலநிஜவிப⁴வை:**	=	மிகச்சிறந்த என் மஹிமைகளால்,
ऊर्ध्वं / **ஊர்த்⁴வம்**	=	மேலும்,
अधः / **அத⁴:**	=	கீழேயும்,
तिर्यक् / **திர்யக்**	=	குறுக்கிலும்,
अश्नुवानः / **அஶ்னுவான:**	=	பரவியிருப்பவன்,
अहं / **அஹம்**	=	நான்,
ऊहापोहविचारैः / **ஊஹாபோஹவிசாரை:**	=	ஊஹம் (ஊஹிப்பது) அபோஹம் (தள்ளுவது) இந்த விசாரங்களால்,
उररीकृतवत् / **உரரீக்ருதவத்**	=	அங்கீகரிக்கப்பட்டவன்போல்,
प्रतीयमानः / **ப்ரதீயமான:**	=	தோன்றுகிறவன்.

என்னுடைய உத்தமமான விபவங்களால் மேலும் கீழும் குறுக்கேயும் வியாபித்திருக்கிறவன் நான். ஊஹா போஹ விசாரங்களுக்கு விஷயம்போல் தோன்றுபவனும் நான். (110)

ऋषिरह मृष्यगणोऽहं दृष्टिरहं दृश्यमानमहमेव ।
ऋद्धिरहं वृद्धिरहं तृप्तिरहं तृप्तिदीपदीप्तिरहम् ॥ १११ ॥

॥ ஸ்வாத்மநிரூபணம் ॥

ருஷிரஹ ம்ருஷ்யக³ணோ(அ)ஹம் த்³ருஷ்டிரஹம் த்³ருஶ்யமானமஹமேவ ।
ருத்³தி⁴ரஹம் வ்ருத்³தி⁴ரஹம் த்ருப்திரஹம் த்ருப்திதீ³பதீ³ப்திரஹம் ॥ 111 ॥

अहं = நான்,
அஹம்

ऋषिः = (மந்திரங்களை) அறிகிறவன்,
ருஷி:

ऋष्य गणः = அறியத்தக்க மந்த்ர ஸமூஹம்,
ருஷ்ய க³ண:

अहं = நான்,
அஹம்

दृष्टि = பார்வை,
த்³ருஷ்டி

अहं = நான்,
அஹம்

दृश्यमानं = பார்க்கப்படும் வஸ்துவும்,
த்³ருஶ்யமானம்

अहमेव = நானே,
அஹமேவ

ऋद्धिः = செழிப்பு,
ருத்³தி⁴:

अहं = நான்,
அஹம்

वृद्धिः = வளர்ச்சி,
வ்ருத்³தி⁴:

अहं = நான்,
அஹம்

तृप्तिः = த்ருப்தி,
த்ருப்தி

अहं = நான்,
அஹம்

तृप्तिदीपदीप्तिः = த்ருப்தியை விளக்கும் தீபத்தின் வெளிச்சம்,
த்ருப்திதீ³பதீ³ப்தி:

अहं = நான்,
அஹம்

நன்கு அறிந்தவன் நான், அறியப்படும் விஷய ஸமூகம் நான். பார்வையும் நான், பார்க்கப்படுவதும் நானே. செழிப்பு நான், விருத்தி நான், திருப்தி நான், திருப்தியாகிற தீபத்தின் பிரகாசம் நான். **(111)**

एकोऽहमेतदीदृशमेवमिति स्फुरितभेदरहितोऽहम् ।
एष्टव्योऽहमनी हैरन्तः सुकृतानुभूतिभूतोऽहम् ॥ ११२ ॥

ஏகோ(அ)ஹமேததீ3த்3ருஶமேவமிதி ஸ்பு2ரிதபே4த3ரஹிதோ(அ)ஹம் ।
ஏஷ்டவ்யோ(அ)ஹமனீ ஹைரந்த: ஸுக்ருதானுப்4ருதிபூ4தோ(அ)ஹம் ॥ 112 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
एकः **ஏக:**	=	ஒருவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
एतत् **ஏதத்**	=	இது,
ईदृशं **ஈத்3ருஶம்**	=	இம்மாதிரி,
एवं **ஏவம்**	=	இவ்விதம்,
इति **இதி**	=	என்று,
स्फुरितभेदरहितः **ஸ்பு2ரிதபே4த3ரஹித:**	=	தோன்றும் வேற்றுமைகளற்றவன்,
अनीहैः **அனீஹை:**	=	ஆசையற்றவர்களாலும்,
एष्टव्यः **ஏஷ்டவ்ய:**	=	விரும்பப்படுபவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
अन्तः **அந்த:**	=	உள்ளுக்குள்,
सुकृतानुभूतिभूतः **ஸுக்ருதானுப்4ருதிபூ4த:**	=	புண்ய பரிபாகத்தால் உண்டான அனுபவமாக இருப்பவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,

நான் தனித்து ஒருவன் "இது", "இதுமாதிரி", “இவ்விதம்” என்று தோன்றும் வேற்றுமையற்றவன் நான். ஆசையற்றவர்களால் தனக்குள்ளே தேட விரும்பத் தகுந்தவன் நான். புண்யங்களின் அனுபவமாயிருப்பவன் நான். **(112)**

ऐक्यावभासकोऽहं वाक्यपरिज्ञानपावनमतीनाम् ।
ऐशमहमेव तच्वं नैशतमः प्रायमोह मिहिरोऽहम् ॥ ११३ ॥

ஐக்யாவபா⁴ஸகோ(அ)ஹம் வாக்யபரிஜ்ஞானபாவனமதீனும் ।
ஐஶமஹமேவ தச்வம் நைஶதமः ப்ராயமோஹ மிஹிரோ(அ)ஹம் ॥ 113 ॥

वाक्यपरिज्ञानपावनमतीनां வாக்யபரிஜ்ஞானபாவனமதீனும்	=	மஹாவாக்யத்தின் பொருளை நன்கு அறிந்ததனுல் தூய்மையான புத்தி உள்ளவர்களுக்கு,
अहं அஹம்	=	நான்,
ऐक्यावभासकः ஐக்யாவபா⁴ஸகः	=	ஜீவப்ரஹ்மைக்யத்தை விளங்கும்படி செய்கிறவன்,
ऐशं ஐஶம்	=	ஈசுவரனுடையதான,
तत्वं தத்வம்	=	உண்மை ஸ்வரூபம்,
अहमेव அஹமேவ	=	நானே,
नैशतमःप्रायमोहमिहिरः நைஶதமःப்ராயமோஹமிஹிரः	=	இரவிலுள்ள இருள்போன்ற மோஹத்திற்கு (அதையழிக்கும்) ஸூர்யன்,
अहं அஹம்	=	நான்,

(**தத் த்வம் அஸி** முதலான) வாக்யங்களை நன்கு அறிந்ததினுல் சுத்தமான புத்தியுள்ளவர்களுக்கு (ஜீவாத்மாவிற்கும் பரமாத்மாவிற்கும் உள்ள) ஐக்யத்தை தெளிவுபடுத்துகிறவர் நான். ஈசுவரனுடைய தத்வ ஸ்வரூபமும் நானே. இரவிலுள்ள இருட்டுப்போலுள்ள மோஹத்தைப் (போக்கடிக்கும்) ஸூர்யன் நான். **(113)**

ओजोऽहमोषधीनामोतप्रोतायमानभुवनोऽहम् ।
ओंकारसारसोल्लसदात्मसुखामोदमत्तभृङ्गोऽहम् ॥ ११४ ॥

ஓஜோ(அ)ஹமோஷதீ⁴நாமோதப்ரோதாயமானபு⁴வனே(அ)ஹம் ।
ஓங்காரஸாரஸோல்லஸதா³த்மஸுகா²மோத³மத்தப்⁴ருங்கோ³(அ)ஹம் ॥ 114 ॥

ओषधीनां **ஓஷதீ⁴னும்**	=	ஒஷதிகளுடைய,
ओज: **ஓஜः**	=	வீர்யமாக,
अहं **அஹம்**	=	நான் (இருக்கிறேன்),
अहं **அஹம்**	=	நான்,
ओतप्रोतायमानभुवन: **ஓதப்ரோதாயமானபு⁴வனः**	=	உலகம் முழுவதும் ஓதமாயும் ப்ரோதமாயுமிருப்பவன், (குறுக்கிலும் நெடுக்கிலும் நூல்களே வஸ்திரத்தில் இருப்பது போல் நானே பிரபஞ்சம் முழுவதும் இருக்கிறேன்),
अहं **அஹம்**	=	நான்,
ओंकारसारसोल्लसदात्मसुखामोदमत्तभृङ्ग: **ஓங்காரஸாரஸோல்லஸதா³த்மஸுகா²மோத³மத்தப்⁴ருங்க³ः**	=	ஓங்காரமென்னும் தாமரைப்பூவில் விளங்குகிற ஆத்மஸுகமென்னும் வாஸனையால்லாகிரிகொண்ட வண்டாக இருக்கிறேன்.

ஓஷதிகளிலுள்ள (பலம் கொடுக்கக்கூடிய) சக்தி நான். உலகங்களில் நெடுகிலும் குறுக்கிலும் ஊடுருவியிருப்பது நான். ஓம்காரமாகிற தாமரையிலிருந்து வெளியில் வீசுகிற ஆத்ம ஸுகமென்னும் வாஸனையினுல் மதம் பிடித்திருக்கும் வண்டு நான். **(114)**

औषधमहमशुभानामौपाधिकधर्म जालरहितोऽहम् ।
औदार्यातिशयोऽहं विविधचतुर्वर्गवितरणपरोऽहम् ॥ ११५ ॥

ஔஷத⁴மஹமஶுபா⁴நாமௌபாதி⁴கத⁴ர்மஜாலரஹிதோ(அ)ஹம் ।
ஔதா³ர்யாதிஶயோ(அ)ஹம் விவித⁴சதுர்வர்க³விதரணபரோ(அ)ஹம் ॥ 115 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
अशुभानां **அஶுபா⁴னும்**	=	அசுபங்களுக்கு,
औषधं **ஔஷத⁴ம்**	=	(போக்கும்) மருந்து,

अहं **அஹம்**	=	நான்,
औपाधिकधर्म जालरहित: **ஔபாதி⁴கத⁴ர்ம ஜாலரஹித:**	=	உபாதியினுல் ஏற்படும் தர்மக்கூட்டங்களற்றவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
औदार्यातिशय: **ஔதா³ர்யாதிஶய:**	=	ஔதார்யத்தின் சிறப்பான அம்சமாக இருக்கிறேன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
विविधचतुर्वर्गवितरणपर: **விவித⁴சதுர்வர்க³விதரணபர:**	=	பலவிதமான நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் கொடுப்பதில் ஈடுபட்டவன்.

அசுபங்களையெல்லாம் போக்கடிக்கும் மருந்து நான். உபாதிகளுக்குரிய எவ்வித தர்ம ஸமூஹங்களுமற்றவன் நான். மேலான உதாரத்தன்மையுடையவன் நான். விதமான (தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்கிற) நான்கு புருஷார்த்தங்களைக் கொடுப்பதில் ஈடுபட்டவன் நான். **(115)**

अंकुश महमखिलानां महत्तया मत्तवारणेन्द्राणाम् ।
अम्बरमिव विमलोऽहं शम्बररिपुजातविकृतिरहितोऽहम् ॥ ११६ ॥

அங்குஶ மஹமகி²லாநாம் மஹத்தயா மத்தவாரணேந்த்³ராணாம் ।
அம்ப³ரமிவ விமலோ(அ)ஹம் ஶம்ப³ரரிபுஜாதவிக்ருதிரஹிதோ(அ)ஹம் ॥ 116 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
महत्तया **மஹத்தயா**	=	சிறப்புத்தன்மையால்,
मत्तवारणेन्द्राणां अखिलानां **மத்தவாரணேந்த்³ராணாம் அகி²லாநாம்**	=	மதம்பிடித்த சிறந்த யானை போலுள்ளவர்கள் எல்லோருக்கும்,
अंकुश **அங்குஶ**	=	(அடக்கும்) துறட்டியாக இருப்பவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
अम्बरमिव **அம்ப³ரமிவ**	=	ஆகாயம் போல,

विमलं = நிர்மலமானவன்,

விமலம்

अहं = நான்,

அஹம்

शम्बररिपुजातविकृतिरहितः = சம்பராஸுரனின் எதிரியான காமனால்

ஶம்ப³ரரிபுஜாதவிக்ருதிரஹித꞉ உண்டாகும் விகாரங்களற்றவன்.

பெருந்தன்மையினால் மதம் பிடித்த சிறந்த யானை போன்ற யாவர்களுக்கும் (அடக்கியாளும்) துறட்டியாய் இருப்பவன் நான். ஆகாசம்போல் நிர்மலமாயிருப்பவன் நான். சம்பராஸுரனுடைய சத்துருவான மன்மதனால் ஏற்படும் எவ்வித மாறுபாடு மில்லாதவன் நான். **(116)**

अस्तविकल्पमतीनामस्खलदुपदेशगम्यमानोऽहम् ।
अस्थिरसुखविमुखोऽहं सुस्थिरसुखबोधसंपदुचितोऽहम् ॥ ११७ ॥

அஸ்தவிகல்பமதீநாமஸ்க²லது³பதே³ஶக³ம்யமானோ(அ)ஹம் ।
அஸ்தி²ரஸுக²விமுகோ²(அ)ஹம் ஸுஸ்தி²ர
ஸுக²போ³த⁴ஸம்பது³சிதோ(அ)ஹம் ॥ 117 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

अस्तविकल्पमतीनां = ஸந்தேஹம் நீங்கிய புத்தி

அஸ்தவிகல்பமதீனாம் உள்ளவர்களுக்கு,

अस्खलदुपदेशगम्यमानः = நழுவாத உபதேசத்தால்

அஸ்க²லது³பதே³ஶக³ம்யமான꞉ அறியப்படுகிறவன்,

अहं = நான்,

அஹம்

अस्थिरसुखविमुखः = நிலையில்லாத ஸுகங்களில் ஈடுபடாதவன்,

அஸ்தி²ரஸுக²விமுக²꞉

अहं = நான்,

அஹம்

सुस्थिरसुखबोधसंपदुचितः = நன்கு நிலையாயிருக்கும் ஆனந்தானுபவ

ஸுஸ்தி²ரஸுக²போ³த⁴ஸம்பது³சித꞉ மென்னும் செல்வம் பெறத்தகுதியுள்ளவன்.

ஸந்தேஹமற்ற புத்தியுள்ளவர்களால் நழுவாத உபதேசத்தினால் அறிந்து கொள்ளக்கூடியவன். நான். ஸ்திரமில்லாத ஸுகங்களை புறக்கணித்தவன் நான். நன்கு ஸ்திரமாயிருக்கும் ஆனந்தானுபவமாகிற ஸம்பத்திற்கு உரித்தானவன் நான். **(117)**

करुणारसभरितोऽहं कबलितकमलासना दिलोकोऽहम् ।
कलुषाकृतिविधुरोऽहं कल्मष सुकृतोपले परहितोऽहम् ॥ ११८ ॥

கருணாரஸப⁴ரிதோ(அ)ஹம் கப³லிதகமலாஸனாதி³லோகோ(அ)ஹம் ।
கலுஷாக்ருதிவிது⁴ரோ(அ)ஹம் கல்மஷ ஸுக்ருதோபலே பரஹிதோ(அ)ஹம்
॥ 118 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
करुणारसभरित: **கருணாரஸப⁴ரித:**	=	க்ருபாரஸம் நிறைந்தவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
कबलितकमलासना दिलोक: **கப³லிதகமலாஸனா தி³லோக:**	=	தாமரை ஆஸனத்தில் அமர்ந்துள்ள ப்ரஹ்மா முதலானவர்களின் லோகங்களை விழுங்கியவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
कलुषाकृतिविधुर: **கலுஷாக்ருதிவிது⁴ர:**	=	கல்மஷமுள்ள உருவமற்றவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
कल्मष सुकृतोपले परहित: **கல்மஷ ஸுக்ருதோபலே பரஹித:**	=	பாபம் புண்யம் இவைகளின் ஸம்பந்தமில்லாதவன்.

கருணையாகிற ரஸத்தினால் நிரம்பினவன் நான். தாமரையை ஆஸனமாகக் கொண்ட பிரஹ்மா முதலானவர்களுடைய லோகங்களை யெல்லாம் விழுங்கினவன் நான். [ஸத்யாதி லோகங்களில் கிடைக்கக்கூடிய ஆனந்தமெல்லாம் என் ஆனந்தத்தில் உள் அடங்கியது] அழுக்கு உள்ள ரூபமில்லாதவன் நான். பாபம் புண்யம் (ஆகிய இரண்டுவித) பூச்சுக்களும் இல்லாதவன் நான். **(118)**

खानामगोचरोऽहं खातीतोऽहं खपुष्पभवगोऽहम् ।
खलजनदुरासदोऽहं खण्डज्ञानापनोदनपरोऽहम् ॥ ११९ ॥

கா²நாமகோ³சரோ(அ)ஹம் கா²தீதோ(அ)ஹம் க²புஷ்பப⁴வகோ³(அ)ஹம் ।
க²லஜனது³ராஸதோ³(அ)ஹம் க²ண்ட³ஜ்ஞானாபனோத³னபரோ(அ)ஹம் ॥ 119 ॥

खानां **கா²னாம்**	=	இந்திரியங்களுக்கு,

अगोचरः = விஷயமாகாதவன் (கண் காது முதலான
அகோ3சர: இந்திரியங்களால் அறியமுடியாதவன்),
अहं = நான்,
அஹம்
खातीतः = ஆகாசத்திற்கும் அப்பால்பட்டவன்,
கா2தீத:
अहं = நான்,
அஹம்
खपुष्पभवगः = ஆகாசபுஷ்பம் போன்ற ஸம்ஸாரத்தில்
க2புஷ்பப4வக3: இருப்பவன்,
अहं = நான்,
அஹம்
खलजनदुरासदः = துஷ்டஜனங்களால் அடைய முடியாதவன்,
க2லஜனது3ராஸத3:
अहं = நான்,
அஹம்
खण्डज्ञानापनोदनपरः = துண்டு துண்டாகவரும் அல்பஞானங்களைப்
க2ண்ட3ஜ்ஞானாபனோத3னபர: போக்குவதில் ஈடுபட்டவன்,
अहं = நான்,
அஹம்

நான் இந்திரியங்களுக்கு எட்டாதவன். ஆகாசத்திற்கும் அதீதமானவன் நான். ஆகாச புஷ்பம்போல் இல்லாமலிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தில் இருப்பவன் நான். துஷ்ட ஜனங்களால் அடைய முடியாதவன் நான். சிறு சிறு ஞானங்களைப் போக்கடிப்பதில் ஈடுபட்டவன் நான். **(119)**

गलितद्वैतकथोऽहं देहीभवदखिलमूलहृदयोऽहम् ।
गन्तव्यो ऽहमनी हैर्गत्या गतिरहितपूर्णबोधोऽहम् ॥ १२० ॥

க3லிதத்3வைதகதோ2(அ)ஹம் தே3ஹீப4வத3கி2லமூலஹ்ருத3யோ(அ)ஹம் ।
க3ந்தவ்யோ (அ)ஹமனீ ஹைர்க3த்யா க3திரஹிதபூர்ணபோ3தோ4(அ)ஹம் ॥120॥

अहं = நான்,
அஹம்
गलितद्वैतकथः = வேற்றுமைப்பேச்சு அற்றவன்,
க3லிதத்3வைதகத2:
अहं = நான்,
அஹம்

देहीभवदखिलमूलहृदय: = சரீரத்துடன் கூடியுள்ள எல்லோருக்கும்
தே[3]ஹீப[4]வத[3]கி[2]லமூலஹ்ருத[3]ய꞉ மூலஹிருதயமாக இருப்பவன் (ஸமஷ்டி அந்தக்கரணாபிமானி ஹிரண்யகர்பனும் நானே),

अहं = நான்,
அஹம்

अनीहै = ஆசையற்றவர்களால்,
அனீஹை

गन्तव्य: = அடையத்தக்கவன்,
க[3]ந்தவ்ய꞉

अहं = நான்,
அஹம்

गत्यागतिरहितपूर्णबोध: = போக்குவரத்து இல்லாத நிறைந்த
க[3]த்யாக[3]திரஹிதபூர்ணபோ[3]த[4]꞉ ஞானஸ்வரூபன்.

இரண்டென்ற பேச்சையே விட்டவன் நான். சரீரமுள்ளவனென்று ஏற்பட்ட எல்லாருக்கும் மூலமாயுள்ள ஹ்ருதயம் நான். ஆசையற்றவர்களால் அடைய வேண்டியவன் நான். போகிறது, வருகிறது, என்பதெல்லாம் இல்லாத பரிபூர்ண ஞானஸ்வரூபன் நான். **(120)**

घनतर विमोह तिमिरप्रकरप्रध्वंस भानुनिकरोऽहम् ।
घटिकावासररजनीवत्सरयुग कल्पकालभेदोऽहम् ॥ १२१ ॥

க[4]னதர விமோஹ திமிரப்ரகரப்ரத்[4]வம்ஸ பா[4]னுநிகரோ(அ)ஹம் ।
க[4]டிகாவாஸரரஜனீவத்ஸரயுக[3] கல்பகாலபே[4]தோ[3](அ)ஹம் ॥ 121 ॥

अहं = நான்,
அஹம்

घनतर = மிகவும் அடர்த்தியான,
க[4]னதர

विमोह = மோஹ மென்னும் இருள்கூட்டத்தை,
விமோஹ

प्रध्वंस = அடியோடு அழிப்பதில்,
ப்ரத்[4]வம்ஸ

भानुनिकर: = ஸூர்யனுடைய கூட்டமாயிருப்பவன்,
பா[4]னுநிகர꞉

अहं = நான்,
அஹம்

घटिका = நாழிகை,
க^{4}டிகா
वासर = பகல்,
வாஸர
रजनी = இரவு,
ரஜனீ
वत्सर = வருஷம்,
வத்ஸர
युग = யுகம்,
யுக^3
कल्पकालभेदः = கல்பம் என்னும் பலவித
கல்பகாலபே^{4}த^3꞉ காலமாக இருப்பவன்.

வெகு கனமான மோஹமாகிற இருட்டுக் கூட்டத்தை நாசம் செய்யக்கூடிய ஸூர்ய ஸமூஹம் நான். நாழிகை, பகல், இரவு, வருஷம், யுகம், கல்பம், என்றெல்லாமாக காலத்தின் வேற்றுமையாயிருப்பவனும் நான். **(121)**

चरदचरदात्मकोऽहं चतुरमतिश्लाघनीयचरितोऽहम् ।
चपलजनदुर्गमोऽहं चञ्चलभवजलधि पारदेशोऽहम् ॥ १२२ ॥

சரத^{3}சரதா^{3}த்மகோ(அ)ஹம் சதுரமதிஶ்லாக^{4}னீயசரிதோ(அ)ஹம் ।
சபலஜனது^{3}ர்க^{3}மோ(அ)ஹம் சஞ்சலப^{4}வஜலகி^{4} பாரதே^{3}ஶோ(அ)ஹம் ॥ 122 ॥

अहं = நான்,
அஹம்
चरदचरदात्मकः = ஜங்கம ஸ்தாவர ஸ்வரூபமாக
சரத^{3}சரதா^{3}த்மக꞉ இருப்பவன்,
अहं = நான்,
அஹம்
चतुरमतिश्लाघनीयचरितः = திறமையுள்ள புத்திசாலிகளால்
சதுரமதிஶ்லாக^{4}னீயசரித꞉ புகழத்தக்க நடத்தை உள்ளவன்,
अहं = நான்,
அஹம்
चपलजनदुर्गमः = சஞ்சலஸ்வபாவ முள்ள ஜனங்களால்
சபலஜனது^{3}ர்க^{3}ம꞉ அடையமுடியாதவன்,
चञ्चलभवजलधि पारदेशः = சஞ்சலமான பவஸாகரத்தின்
சஞ்சலப^{4}வஜலகி^{4} பாரதே^{3}ஶ꞉ அக்கரைப்பிரதேசமாக இருப்பவன்,

अहं = நான்,

அஹம்

அசையும் பொருளாகவும் அசையாப் பொருளாகவும் இருப்பது நான். நல்ல நல்ல புத்திசாலிகளால் புகழத்தக்க நடத்தையுள்ளவன் நான். சபல ஸ்வபாவமுள்ள ஜனங்களால் அடைய முடியாதவன் நான். இடைவிடாது ஸஞ்சரித்துக்கொண்டேயிருக்கிற ஸம்ஸாரமாகிற கடலுக்கு அக்கரையிலுள்ள தேசமாயிருப்பவன் நான். **(122)**

छन्दः सिन्धु निगूढज्ञानसुखास्वाद मोदमानोऽहम् ।
छल पदविहितमतीनां छन्नोऽहं शान्तिमार्गगम्योऽहम् ॥ १२३ ॥

ச2ந்த3: ஸிந்து4 நிகூ3ட4ஜ்ஞானஸுகா2ஸ்வாத3 மோத3மாநோ(அ)ஹம் ।
ச2லபத3விஹிதமதீநாம் ச2ன்னோ(அ)ஹம் ஶாந்திமார்க3க3ம்யோ(அ)ஹம் ॥123॥

अहं = நான்,
அஹம்

छन्दः सिन्धु = வேதமாகிற ஸமுத்திரத்தில்,
ச2ந்த3: ஸிந்து4

निगूढ = மறைந்துள்ள,
நிகூ3ட4

ज्ञानसुखास्वाद = ஞானாநந்தத்தை அநுபவிப்பதால்,
ஞானஸுகா2ஸ்வாத3

मोदमानः = ஸந்தோஷமடைகிறவன்,
மோத3மான:

अहं = நான்,
அஹம்

छलपदविहितमतीनां = கபடவழியில் செலுத்திய
ச2லபத3விஹிதமதீநாம் புத்தியுள்ளவர்களுக்கு,

छन्नः = மறைந்திருப்பவன்,
ச2ன்ன:

अहं = நான்,
அஹம்

शान्तिमार्गगम्यः = சாந்திவழியில் அடையத்தக்கவன்.
ஶாந்திமார்க3க3ம்ய:

வேதமாகிற ஸமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்து கிடக்கும் ஞானத்தினல் ஏற்படக் கூடிய ஸுகத்தை ருசி பார்த்து ஸந்தோஷிக்கிறவன் நான். ஏமாற்றவழியில் புத்தியை செலுத்துவோருக்கு நான் மறைந்துள்ளவன். சாந்தி என்ற வழியில் அடையத்தகுந்தவன் நான். **(123)**

जलजासनादिगोचरपञ्चमहाभूतमूलभूतोऽहम् ।
जगदानन्दकरोऽहं जन्मजरामरणरोगरहितोऽहम् ॥ १२४ ॥

ஜலஜாஸநாதி³கோ³சரபஞ்சமஹாபூ⁴தமூலபூ⁴தோ(அ)ஹம் ।
ஜக³தா³னந்த³கரோ(அ)ஹம் ஜன்மஜராமரணரோக³ரஹிதோ(அ)ஹம் ॥ 124 ॥

अहं = நான்,
அஹம்
जलजासनादिगोचर = ப்ரஹ்மா முதலியவர்களுக்குத் தெரிகிற,
ஜலஜாஸநாதி³கோ³சர
पञ्चमहाभूत = ஐந்து ஸூக்ஷ்ம பூதங்களுக்கும்,
பஞ்சமஹாபூ⁴த
मूलभूतः = மூலகாரணமாக இருப்பவன்,
மூலபூ⁴தஃ
अहं = நான்,
அஹம்
जगदानन्दकरः = உலகிற்கு ஸுகத்தை உண்டுபண்ணுபவன்,
ஜக³தா³னந்த³கரஃ
अहं = நான்,
அஹம்
जन्मजरामरणरोगरहितः = பிறப்பு, மூப்பு, சாவு, பிணி
ஜன்மஜராமரணரோக³ரஹிதஃ இவைகளற்றவன்.

பிரஹ்மா முதலானவர்களுக்கு (மாத்திரம்) அறியக்கூடிய (ஸூக்ஷ்மமான ஐந்து (ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ், ஆபஸ், பிருத்வீ என்கிற) மஹா பூதங்களுக்கும் காரணமாயிருப்பவன் நான். ஜகத்தில் ஆனந்தத்தைச் செய்கிறவன் நான். பிறப்பு, மூப்பு, இறப்பு, வியாதி, இவைகளற்றவன் நான். **(124)**

झंकृतिहुंकृतिशिञ्जितबृंहितमुख विविधनादभेदोऽहम् ।
झटितिघटितात्मवेदन दीपपरिस्फुरितहृदय भवनोऽहम् ॥ १२५ ॥

ஜ²ங்க்ருதிஹுங்க்ருதிஶிஞ்ஜிதப்³ரும்ஹிதமுக² விவித⁴நாத³பே⁴தோ³(அ)ஹம் ।
ஜ²டிதிக⁴டிதாத்மவேத³நதீ³பபரிஸ்பு²ரிதஹ்ருத³ய ப⁴வநோ(அ)ஹம் ॥ 125 ॥

अहं = நான்,
அஹம்
झंकृति = ஜங்காரம் (வண்டுகளின் நாதம்),
ஜ²ங்க்ருதி

हुंकृति = ஹுங்காரம்,
ஹுங்க்ருதி
शिंजित = ஆபரணங்களின் ஒலி,
ஶிஞ்ஜித
बृंहित = யாஜனயின் சப்தம்,
ப்³ரும்ஹித
मुख = இவை முதலான,
முக²
विविध = பலவித,
விவித⁴
नादभेदः = நாதப்பிரிவுகளாக இருப்பவன்,
நாத³பே⁴த³:
अहं = நான்,
அஹம்
झटिति = வெகு விரைவில்,
ஜ²டிதி
घटित = ஏற்பட்ட,
க⁴டித
आत्मवेदन = ஆத்மஞானம் என்ற,
ஆத்மவேத³ன
दीप = தீபத்திஞல்,
தீ³ப
परिस्फुरित = நன்கு பிரகாசிக்கிற,
பரிஸ்பு²ரித
हदयभवनः = மனமாகிற வீட்டை உடையவன்.
ஹத³யப⁴வன:

ஜம்காரம், ஹும்காரம், சிஞ்ஜிதம், ப்ரும்ஹிதம், முதலான பலவித நாதங்களாக வேற்றுமையடைந்திருப்பவன் நான், தாமஸமன்னியில் ஏற்பட்ட ஆத்மஞானம் என்ற தீபத்திஞல் நன்கு பிரகாசிக்கும் ஹ்ருதயமாகிற வீட்டை உடையவன் நான். **(125)**

ज्ञानमहं ज्ञेयमहं ज्ञाताऽहं ज्ञानसाधनगणोऽहम् ।
ज्ञातृज्ञानज्ञेयविनाकृतमस्तित्वमात्रमेवाहम् ॥ १२६ ॥

ஜ்ஞானமஹம் ஜ்ஞேயமஹம் ஜ்ஞாதா(அ)ஹம் ஜ்ஞானஸாத⁴னக³ணோ(அ)ஹம் ।
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞானஜ்ஞேயவிஞக்ருதமஸ்தித்வமாத்ரமேவாஹம் ॥ 126 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
ज्ञानं **ஜ்ஞானம்**	=	அறிவுஸ்வரூபம்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
ज्ञेयं **ஜ்ஞேயம்**	=	அறியப்படும் பொருள்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
ज्ञाता **ஜ்ஞாதா**	=	அறிகிறவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
ज्ञानसाधनगण: **ஜ்ஞானஸாத⁴நக³ண:**	=	ஞானத்தைத் தரும் காரணங்களின் கூட்டம்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
ज्ञातृज्ञानज्ञेयविनाकृतं **ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞானஜ்ஞேயவினாக்ருதம்**	=	(உண்மையில்) அறிகிறவன், அறிவு, அறியப்படும் வஸ்து என்ற வேற்றுமை யில்லாத,
अस्तित्वमात्रमेव **அஸ்தித்வமாத்ரமேவ**	=	'இருக்கிறது' என்ற தன்மையாகமட்டும் இருப்பவன்.

அறிவு நான், அறியப்படுவதும் நான், அறிகிறவனும் நான். அறிவிற்கு ஸாதனமாயிருக்கும் யாவும் நான். அறிகிறவன், அறிவு, அறியப்படுவது, என்றதெல்லாம் இல்லாத "இருக்கிறது" என்ற தன்மையுடன் மாத்திரம் இருப்பவன் நான். **(126)**

तत्वातीतपदोऽहं तनुरहमस्मीति भावरहितोऽहम् ।
तामसदुरधिगमोऽहं तत्त्वं पदबोधबोध्यहृदयोऽहम् ॥ १२७ ॥

தத்வாதீதபதோ³(அ)ஹம் தனுரஹமஸ்மீதி பா⁴வரஹிதோ(அ)ஹம் ।
தாமஸது³ரதி⁴க³மோ(அ)ஹம் தத்த்வம் பத³போ³த⁴போ³த்⁴யஹ்ருத³யோ(அ)ஹம்
॥ 127 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
तत्वातीतपद: **தத்வாதீதபத³:**	=	தத்வங்களுக்கு அப்பால்பட்ட நிலையுள்ளவன்.

अहं = நான்,

அஹம்

तनुः अस्मि = சரீரமாக இருக்கிறேன்,

தனுः அஸ்மி

इति = என்ற,

இதி

भावरहितः = எண்ணமில்லாதவன்,

பா^{4}வரஹிதः

अहं = நான்,

அஹம்

तामसदुरधिगमः = தாமஸ ஸ்வபாவமுள்ளவர்களால் அடைய முடியாதவன்,

தாமஸது^{3}ரதி^{4}க^{3}மः

अहं = நான்,

அஹம்

तत्त्वं पदबोधबोध्यहृदयः = 'தத்த்வம்' ('நீ அது') என்ற பதங்களின் ஞானத்தால் அறியப்படும் ஹிருதயத்திலுள்ள ஆத்மாவாக இருப்பவன்

தத்த்வம் பத^{3}போ^{3}த^{4} போ^{3}த்^{4}யஹ்ருத^{3}யः

अहं = நான்,

அஹம்

மூலப்ரக்ருதி, மஹத்தத்வம், அஹங்காரதத்வம், தன் மாத்திரைகள் என்னும் ஸூக்ஷ்ம பூதங்கள் 5, ஞானேந்திரயங்கள் 5, கர்மேந்திரியங்கள் 5, பிராணன் 5, மனம் இந்த இருபத்திநான்கு தத்வங்களுக்கும் அதீதமான நிஜல உள்ளவன் நான். சரீரமே நானென்ற எண்ணமற்றவன் நான். தமஸ் ஸ்வபாவமுள்ளவர்களுக்கு ஸுலபமாக அறிய முடியாதவன் நான். **தத் த்வம்** (அது நீ) என்ற வார்த்தைகளின் ஞானத்தினுல் அறிவிக்கத்தகுந்த ஹ்ருதயத்தோடு கூடினவன் நான் (அல்லது ரஹஸ்ய தாத்பர்யம் நான்.) **(127)**

दैवतदैत्य निशाचरमानव तिर्यङ्महीधरादिरहम् ।
देहेन्द्रियरहितोऽहं दक्षिणपूर्वादिदिग्विभागोऽहम् ॥ १२८ ॥

தை^{3}வததை^{3}த்ய நிஶாசரமானவ திர்யங்மஹீத^{4}ராதி^{3}ரஹம் ।
தே^{3}ஹேந்த்^{3}ரியரஹிதோ(அ)ஹம் த^{3}க்ஷிணபூர்வாதி^{3}தி^{3}க்^{3}விபா^{4}கோ^{3}(அ)ஹம்
॥ 128 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

दैवत = தேவர்,

தை^{3}வ

दैत्य **தை3த்ய**	=	அஸுரர்,
निशाचर **நிஶாசர**	=	ராக்ஷஸர்,
मानव **மானவ**	=	மனிதர்,
तिर्यक् **திர்யக்**	=	மிருகம்,
महीधरादिः **மஹீத4ராதி3ஃ**	=	மலை முதலியனவாக இருப்பவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
देहेन्द्रियरहितः **தே3ஹேந்த்3ரியரஹிதஃ**	=	சரீரம், இந்திரியங்களற்றவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
दिग्विभागः **தி3க்3விபா4க3ஃ**	=	தெற்கு, கிழக்கு முதலான திசைகளின் பிரிவாக இருப்பவன்.

தேவன், அஸுரன், ராக்ஷஸன், மனிதன், மனிதன், மிருகம், மலை, முதலான துகளாக இருப்பதும் நான். தேஹமாவது இந்திரியமாவது இல்லாதவன் நான். தெற்கு கிழக்கு முதலிய திக்குகளின் பிரிவும் நான். **(128)**

धर्माधर्ममयोऽहं धर्माधर्मादिबन्धरहितोऽहम् ।
धार्मिक जनसुलभोऽहं धन्योऽहं धातुरादिभूतोऽहम् ॥ १२९ ॥

த4ர்மாத4ர்மமயோ(அ)ஹம் த4ர்மாத4ர்மாதி3ப3ந்த4ரஹிதோ(அ)ஹம் ।
தா4ர்மிக ஜனஸுலபோ4(அ)ஹம் த4ன்யோ(அ)ஹம் தா4துராதி3பூ4தோ(அ)ஹம்
॥ 129 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
धर्माधर्ममयः **த4ர்மாத4ர்மமயஃ**	=	தர்மமாயும் அதர்மமாயும் இருப்பவன் (ஆனால் உண்மையில்),
अहं **அஹம்**	=	நான்,
रहितः **ரஹிதஃ**	=	தர்மம், அதர்மம் இவைகளால் உண்டாகும் பந்தங்களற்றவன்,

अहं = நான்,

அஹம்

धार्मिकजनसुलभः = தர்மத்தையே செய்துவரும் ஜனங்களால்

தா4ர்மிகஜனஸுலப4꞉ எளிதாக அடையத்தக்கவன்,

अहं = நான்,

அஹம்

धन्यः = பாக்யசாலி,

த4ன்ய꞉

अहं = நான்,

அஹம்

धातुरादिभूतः = ப்ரஹ்மாவுக்குக் காரணமாயிருப்பவன்.

தா4துராதி3பூ4த꞉

தர்மமாயும் அதர்மமாயும் இருப்பவன் நான். தர்மம் அதர்மம் முதலான கட்டுப்பாடு இல்லாதவன் நான். தர்மத்தில் ஈடுபடும் ஜனங்களால் சிரமமன்னியில் அடையக்கூடியவன் நான். நான் பாக்யசாலி. பிரஹ்மாவிற்கும் காரணமாயிருப்பவன் (அல்லது எல்லாவற்றிற்கும் முன்னுள்ள பீஜமாயிருப்பவன்) நான். **(129)**

नामादिविरहितोऽहं नरकस्वर्गापवर्गरहितोऽहम् ।
नादान्त वेदितोऽहं नानाविधनिखिल निगमसारोऽहम् ॥ १३० ॥

நாமாதி3விரஹிதோ(அ)ஹம் நரகஸ்வர்கா3பவர்க3ரஹிதோ(அ)ஹம் ।
நாதா3ந்த வேதி3தோ(அ)ஹம் நாநாவித4நிகி2ல நிக3மஸாரோ(அ)ஹம் ॥ 130 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

नामादिविरहितः = பெயர் முதலியவைகளற்றவன்,

நாமாதி3விரஹித꞉

अहं = நான்,

அஹம்

नरकस्वर्गापवर्गरहितः = நரகம், ஸ்வர்க்கம், மோக்ஷம்

நரகஸ்வர்கா3பவர்க3ரஹித꞉ இவைகளற்றவன்,

अहं = நான்,

அஹம்

नादान्तवेदितः = நாதத்தின் முடிவில் அறியப்பட்டவன்,

நாதா3ந்தவேதி3த꞉

अहं = நான்,

அஹம்

नानाविध = பலவிதமான,

நானாவித4

निखिलनिगमसारः = எல்லா வேதங்களுடையவும்

நிகி2லநிக3மஸாரஃ ஸாரமாயிருப்பவன்.

பெயர் முதலானது அற்றவன் நான். நரகம், ஸ்வர்க்கம், மோக்ஷம், எல்லாம் கிடையாதவன் நான். நாதத்தின் முடிவில் அறியப்படுபவன் நான். பலவிதமான ஸகல வேதங்களின் ஸாரம் நான். **(130)**

परजीवभेदबाधक परमार्थज्ञानशुद्धचित्तोऽहम् ।
प्रकृतिरहं विकृतिरहं परिणतिरहमस्मि भागधेयानाम् ॥ १३१ ॥

பரஜீவபே4த3பா3த4க பரமார்த2ஜ்ஞானஶுத்3த4சித்தோ(அ)ஹம் ।
ப்ரக்ருதிரஹம் விக்ருதிரஹம் பரிணதிரஹமஸ்மி பா4க3தே4யானாம் ॥ 131 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

परजीव = பரமாத்மாவுக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும்

பரஜீவ உள்ள,

भेद = வேற்றுமையை,

பே4த3

बाधक = போக்கடிக்கும்,

பா3த4க

परमार्थज्ञान = தத்வஞானத்தால்,

பரமார்த2ஜ்ஞான

शुद्धचित्तः = பரிசுத்தமான மனமுடையவன்,

ஶுத்3த4சித்தஃ

अहं = நான்,

அஹம்

प्रकृतिः = காரணம்,

ப்ரக்ருதிஃ

अहं = நான்,

அஹம்

विकृतिः = கார்யம்,

விக்ருதிஃ

अहं = நான்,

அஹம்

भागधेयानां	=	பாக்யங்களின்,
பா⁴க³தே⁴யாநாம்		
परिणतिः	=	பரிபாகமாக,
பரிணதி꞉		
अस्मि	=	இருக்கிறேன்.
அஸ்மி		

பரமாத்மா ஜீவாத்மா என்கிற வேற்றுமையைப் போக்கடிக்கும் வாஸ்தவமான தத்வஞானத்தினுல் சுத்தமாயிருக்கும் சித்தத்தை உடையவன் நான். நான்தான் பிரகிருதி (மூலகாரணம்), நானே விக்ருதி (கார்யங்கள்). பாக்யங்களின் பரிபாகமும் நானே. **(131)**

फणधरभूधरवारणविग्रहविधृतप्रपञ्च सारोऽहम् ।
फालतलोदितलोचनपावकपरिभूतपञ्चवाणोऽहम् ॥ १३२ ॥

ப²ணத⁴ரபூ⁴த⁴ரவாரணவிக்³ரஹவித்⁴ருதப்ரபஞ்ச ஸாரோ(அ)ஹம் ।
பா²லதலோதி³தலோசனபாவகபரிபூ⁴தபஞ்சவாணோ(அ)ஹம் ॥ 132 ॥

फणधर	=	ஆதிசேஷன்,
ப²ணத⁴ர		
भूधर	=	குலபர்வதங்கள்,
பூ⁴த⁴ர		
वारण	=	திக்கஜங்கள் இவைகளின்,
வாரண		
विग्रह	=	சரீரங்களால்,
விக்³ரஹ		
विधृत	=	தாங்கப்பட்ட,
வித்⁴ருத		
प्रपञ्चसारः	=	பிரபஞ்சத்தின் ஸாரம்,
ப்ரபஞ்சஸார꞉		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
फालतलोदित	=	நெற்றிப்பிரதேசத்தில் கிளம்பிய,
பா²லதலோதி³த		
लोचन	=	கண்ணின்,
லோசன		
पावक	=	நெருப்பால்,
பாவக		

परिभूत **பரிபூ⁴த**	=	தாக்கப்பட்ட,
पञ्चवाण: **பஞ்சவாண:**	=	மன்மதனை உடைய பரமசிவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,

(ஆதிசேஷனை) பாம்பாகவும் மலைகளாகவும் (திக்கஜங்களான) யானைகளாகவும் ரூபம் தரித்து சுமக்கப்படும் பிரபஞ்சத்தின் ஸாரம் நான். நெற்றிப்பிரதேசத்திலேற்பட்ட கண்ணின் தீயினால் மன்மதனை ஜயித்தவனும் நான். **(132)**

बद्धो भवामि नाहं बन्धान्मुक्तस्तथाऽपि नैवाहम् ।
बोध्यो भवामि नाहं बोधोऽहं नैव बोधको नाहम् ॥ १३३ ॥

ப³த்³தோ⁴ ப⁴வாமி நாஹம் ப³ந்தா⁴ன்முக்தஸ்ததா²(அ)பி நைவாஹம் ।
போ³த்⁴யோ ப⁴வாமி நாஹம் போ³தோ⁴(அ)ஹம் நைவ போ³த⁴கோ நாஹம் ॥133॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
बद्ध: **ப³த்³த⁴:**	=	கட்டுப்பட்டவனாக,
न भवामि **ந ப⁴வாமி**	=	இருக்கவில்லை,
तथा **ததா²**	=	அவ்வாறே,
बन्धात् **ப³ந்தா⁴த்**	=	கட்டிலிருந்து,
मुक्तोपि **முக்தோபி**	=	விடுபட்டவனாகவும்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
नैव **நைவ**	=	இல்லவேயில்லை,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
बोध्य: **போ³த்⁴ய:**	=	அறியத்தக்கவனாக,

न भवामि **ந ப⁴வாமி**	=	இருக்கவில்லை,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
नैव बोधः **நைவ போ³த⁴:**	=	அறிவாகவும் இல்லை,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
बोधकः **போ³த⁴க:**	=	அறிவிக்கிறவனாகவும்,
न **ந**	=	இல்லை.

நான் கட்டுப்பட்டவனுமில்லை, அப்படியே கட்டிலிருந்து விடுபட்டவனும் நான் இல்லவேயில்லை அறிவிக்கவேண்டியவனும் நான் அல்ல. நான் அறிவும் அல்ல. நான் அறிவிக்கிறவனும் இல்லவேயில்லை. **(133)**

भक्तिरहं भजनमहं भुक्तिरहं भुक्तिमुक्तिरहमेव ।
भूतानुशासनोऽहं भूतभवद्भव्य मूलभूतोऽहम् ॥ १३४ ॥

ப⁴க்திரஹம் ப⁴ஜனமஹம் பு⁴க்திரஹம் பு⁴க்திமுக்திரஹமேவ ।
பூ⁴தானுஶாஸனோ(அ)ஹம் பூ⁴தப⁴வத்³ப⁴வ்ய மூலபூ⁴தோ(அ)ஹம் ॥ 134 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
भक्तिः **ப⁴க்தி:**	=	பக்தி,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
भजनं **ப⁴ஜனம்**	=	பக்தியின் ஸாதனம்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
भुक्तिः **பு⁴க்தி:**	=	போகம்,
भुक्तिमुक्तिः **பு⁴க்திமுக்தி:**	=	போகத்திலிருந்து விடுபட்ட நிலையும் (மோக்ஷமும்),

अहमेव **அஹமேவ**	=	நானே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
भूतानुशासनः **பூ⁴தானுஶாஸன:**	=	பூதங்களை அடக்கி ஆள்பவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
भूतभवद्भव्य मूलभूतः **பூ⁴தப⁴வத்³ப⁴வ்ய மூலபூ⁴த:**	=	இருந்தது, இருக்கிறது, இருக்கப் போவது என்ற மூன்று காலங்களிலுமுள்ள வஸ்துக்களுக்கும் காரணமாக இருப்பவன்.

பக்தி என்பது நான்தான். பஜனமும் நான், போகமும் நான். போகத்திலிருந்து விடுபட்ட நிலையும், நான் தான். ஸகல பூதங்களையும் கட்டளையிடுகிறவன் நான். இருந்தது, இருப்பது, இருக்கப்போவது எல்லாவற்றிற்கும் மூலமாயிருப்பவன் நான். **(134)**

मान्योऽहमस्मि महतां मन्दमतीनाममाननीयोऽहम् ।
मदरागमानमोहितमानस दुर्वासनादुरापोऽहम् ॥ १३५ ॥

மான்யோ(அ)ஹமஸ்மி மஹதாம் மந்த³மதீநாமமானனீயோ(அ)ஹம் ।
மத³ராக³மாநமோஹிதமானஸ து³ர்வாஸநாது³ராபோ(அ)ஹம் ॥ 135 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
महतां **மஹதாம்**	=	பெரியோர்களாலும்,
मान्यः **மான்ய:**	=	கௌரவிக்கத்தக்கவனக,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
मन्दमतीनां **மந்த³மதீனும்**	=	அல்பபுத்தி உள்ளவர்களால்,
अमाननीयः **அமானனீய:**	=	கௌரவிக்கப்படாதவன்,
मद **மத³**	=	கொழுப்பு,

राग **ராக³**	=	ஆசை,
मान **மான**	=	கர்வம் இவைகளால்,
मोहित **மோஹித**	=	மயங்கிய,
मानस **மானஸ**	=	மனமுள்ளவர்களின்,
दुर्वासना **து³ர்வாஸநா**	=	கெட்ட வாஸனைகளால்,
दुरापः **து³ராப:**	=	அடையத்தகாதவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்.

மஹான்களால் நான் பகுமானிக்கத்தகுந்தவன். மந்தபுத்தியுள்ளவர்களால் பகுமானிக்கப்படாதவன். கொழுப்பு, ஆசை, அஹங்காரம் இவைகளால் மயங்கின மனஸோடு கூடியவர்களின் கெட்டவாஸனைக்கு அகப்படமாட்டாதவன் நான். **(135)**

यजनयजमानयाजकयागमयोऽहं यमादिरहितोऽहम् ।
यमवरुणयक्षवासव राक्षस मरुदी शवन्हिरूपोऽहम् ॥ १३६ ॥

யஜனயஜமானயாஜகயாக³மயோ(அ)ஹம் யமாதி³ரஹிதோ(அ)ஹம் ।
யமவருணயக்ஷவாஸவ ராக்ஷஸ மருதீ³ ஶவன்ஹிரூபோ(அ)ஹம் ॥ 136 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்.
यजन **யஜன**	=	யாகம் செய்தல்,
यजमान **யஜமான**	=	யாகம் செய்கிறவன்,
याजक **யாஜக**	=	யாகம் செய்துவைக்கிறவன்,
यागमयः **யாக³மய:**	=	யக்ஞும் இவைகளின் ஸ்வரூபமாக இருப்பவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்.

यमादिरहित: = யமம் முதலான ஸாதனங்களற்றவன்,
யமாதி^{3}ரஹித꞉

यम = யமன்,
யம

वरुण = வருணன்,
வருண

यक्ष = யக்ஷன் (குபேரன்),
யக்ஷ

वासव = இந்திரன்,
வாஸவ

राक्षस = ராக்ஷஸன் (நைர்ருதன்),
ராக்ஷஸ

मरुत् = ஈசானன்,
மருத்

वन्हि = அக்னி,
வன்ஹி

रूप: = என்ற திக்பாலகர்களின் ஸ்வரூபம்,
ரூப꞉

अहं = நான்.
அஹம்

யாகம் செய்தல், யாகம் செய்கிறவன், யாகம் செய்து வைக்கிறவன், யாகம், எல்லாமாக இருப்பதும் நான். யமம் முதலானவைகள் இல்லாதவன் நான். யமன், வருணன், யக்ஷன், இந்திரன், ராக்ஷஸன், வாயு, ஈசானன், அக்னி, என்றெல்லாம் ரூபம் தரிப்பவன் நான். **(136)**

रक्षाविधान शिक्षावीक्षितलीलावलोकमहिमाऽहम् ।
रजनीदिवसविरामस्फुरदनुभूति प्रमाणसिद्धोऽहम् ॥ १३७ ॥

ரக்ஷாவிதா^{4}ன ஶிக்ஷாவீக்ஷிதலீலாவலோகமஹிமா(அ)ஹம் ।
ரஜநீதி^{3}வஸவிராமஸ்பு^{2}ரத^{3}னுபூ^{4}தி ப்ரமாணஸித்^{3}தோ^{4}(அ)ஹம் ॥ 137 ॥

अहं = நான்.
அஹம்

रक्षाविधानशिक्षा = ரக்ஷை செய்வதன் அப்யாஸத்தால்,
ரக்ஷாவிதா^{4}ன ஶிக்ஷா

वीक्षित = பார்க்கப்பட்ட,
வீக்ஷித

लीलावलोक **லீலாவலோக**	=	லீலா கடாக்ஷத்தின்,
महिमा **மஹிமா**	=	மஹிமை உள்ளவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்.
रजनी **ரஜநீ**	=	இரவு,
दिवस **தி³வஸ**	=	பகல்,
विराम **விராம**	=	இவைகளின் முடிவில்,
स्फुरदनुभूति **ஸ்பு²ரத³னுபூ⁴தி**	=	பிரகாசிக்கிற அனுபவமாகிற,
प्रमाण **ப்ரமாண**	=	பிரமாணத்தால்,
सिद्धः **ஸித்³த⁴:**	=	ஸித்தமானவன்.

ரக்ஷை செய்வதன் அப்யாஸத்தால் பார்க்கப்பட்ட லீலா கடாக்ஷமஹிமையுள்ளவன் நான். இரவு பகல் இவற்றின் முடிவில் பிரகாசிக்கும் அநுபவப்ரமாணத்தால் ஸித்தமானவன் நான்.

[இந்திரியங்களையும் மனதையும் வெளி விஷயங்களில் போகவொட்டாதபடி தடுத்துக் காப்பாற்றவேண்டும் இப்படி ஒருதடவை இரண்டுதடவைகளல்ல, பல தடவைகள் அடிக்கடி தடுத்துத் தடுத்து அப்யாஸம் செய்துவந்தால் அவை உள்ளேயே நிலைத்து நிற்கும். அப்பொழுதுதான் ஈசுவரனுடைய லீலா கடாக்ஷமஹிமைகளைக் காணலாம். இரவில் கடைசியில் தூக்கம் முடியும்பொழுது தூக்கமும் இல்லாமல் விழிப்பும் இல்லாமல் ஓர் அனுபவம் யாவருக்கும் ஏற்படுகிறது. இது போலவே பகல் முடிந்து தூங்க ஆரம்பிக்கும் போதும் விழிப்பும் இல்லாமல் தூக்கமும் இல்லாமல் ஓர் அனுபவம் ஏற்படுகிறது இதில் பிரபஞ்சம் தோன்றுவதில்லை. இந்த அனுபவம்தான் பிரபஞ்ச ஸம்பந்தமில்லாத ப்ரஹ்மம் இருப்பதற்கு பிரமாணமாகும்.] **(137)**

लक्षणलक्ष्यमयोऽहं लाक्षणिकोऽहं लयादिरहितोऽहम् ।
लाभालाभमयोऽहं लब्धव्यानामलभ्यमानोऽहम् ॥ १३८ ॥

லக்ஷணலக்ஷ்யமயோ(அ)ஹம் லாக்ஷணிகோ(அ)ஹம் லயாதி³ரஹிதோ(அ)ஹம் ।
லாபா⁴லாப⁴மயோ(அ)ஹம் லப்³த⁴வ்யாநாமலப்⁴யமானோ(அ)ஹம் ॥ 138 ॥

अहं = நான்.

அஹம்

लक्षणलक्ष्यमय: = லக்ஷணம், லக்ஷ்யம் இவைகளின் ஸ்வரூபம்,

லக்ஷணலக்ஷ்யமய:

अहं = நான்.

அஹம்

लाक्षणिक: = லக்ஷணம் அறிந்தவன்,

லாக்ஷணிக:

अहं = நான்.

அஹம்

लयादिरहित: = லயம் முதலியவைகள் அற்றவன்,

லயாதி3 ரஹித:

अहं = நான்.

அஹம்

लब्धव्यानां = அடையத்தக்க வஸ்துக்களின்,

லப்3 த4வ்யாநாம்

अहं = நான்.

அஹம்

लाभालाभमय: = அடைவதும் அடையாததுமாயிருப்பவன்,

லாபா4லாப4மய:

अलभ्यमान: = அடையப்படாததும்,

அலப்4யமான:

अहं = நான்.

அஹம்

லக்ஷணமும் லக்ஷ்யமும் நானே. லக்ஷணம் அறிந்தவனும் நான். லயம் முதலானவையில்லாதவன் நான். அடையவேண்டிய பதார்த்தங்கள் கிடைப்பதும் கிடைக்காததும் நானே. அடையப்படாமலிருப்பவன் நான். **(138)**

वर्णाश्रमरहितोऽहं वर्णमयोऽहं वरेण्यगण्योऽहम् ।
वाचामगोचरोऽहं वचसामर्थेन गम्यमानोऽहम् ॥ १३९ ॥

வர்ணாஶ்ரமரஹிதோ(அ)ஹம் வர்ணமயோ(அ)ஹம் வரேண்யக3ண்யோ(அ)ஹம்।
வாசாமகோ3சரோ(அ)ஹம் வசஸாமர்தே2ன க3ம்யமானோ(அ)ஹம் ॥ 139 ॥

अहं = நான்.

அஹம்

वर्णाश्रमरहित: **வர்ணாஶ்ரமரஹித꞉**	=	வர்ணம், ஆச்ரமம் அற்றவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்.
वर्णमय: **வர்ணமய꞉**	=	வர்ணஸ்வரூபம்,
अहं **அஹம்**	=	நான்.
वरेण्यगण्य: **வரேண்யக³ண்ய꞉**	=	மிகச்சிறந்தவர்களால் புகழத்தக்கவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்.
वाचां अगोचर: **வாசாம் அகோ³சர꞉**	=	சப்தங்களுக்கு எட்டாதவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்.
वचसां **வசஸாம்**	=	வார்த்தைகளுடைய,
अर्थेन **அர்தே²ன**	=	பொருளினுல்,
गम्यमान: **க³ம்யமான꞉**	=	அறியத்தக்கவன்.

நான் ஜாதியற்றவன், ஆசிரமமற்றவன். வர்ணமாய் இருப்பவன் நான். மிகச் சிறந்தவர்களால் புகழத்தக்கவன் நான். வாக்குகளுக்கு எட்டாதவன் நான். வார்த்தை களின் அர்த்தம் மூலமாக (ஒருவாறு) அறியக் கூடியவன் நான். **(139)**

शमदमविरहितमनसां शास्त्रशतैरप्यगम्यमानोऽहम् ।
शरणमहमेव विदुषां शकलीकृत विविध संशयगणोऽहम् ॥ १४० ॥

ஶமத³மவிரஹிதமனஸாம் ஶாஸ்த்ரஶதைரப்யக³ம்யமானோ(அ)ஹம் ।
ஶரணமஹமேவ விது³ஷாம் ஶகலீக்ருத விவித⁴ஸம்ஶயக³ணோ(அ)ஹம் ॥ 140 ॥

शमदमविरहितमनसां **ஶமத³மவிரஹிதமனஸாம்**	=	சமம், தமம் இவைகள் இல்லாதவர்களுக்கு,
शास्त्रशतैरपि **ஶாஸ்த்ரஶதைரபி**	=	நூற்றுக்கணக்கான சாஸ்திரங்களாலும்,

अगम्यमानः	=	அறிய முடியாதவன்,
அக³ம்யமான꞉		
अहं	=	நான்.
அஹம்		
विदुषां	=	வித்வான்களுக்கு,
வித³ுஷாம்		
अहमेव	=	நானே,
அஹமேவ		
शरणं	=	ரக்ஷகன்,
ஶரணம்		
अहं	=	நான்.
அஹம்		
शकलीकृत विविध संशयगणः	=	பலவித ஸந்தேஹக்கூட்டங்களையும்
ஶகலீக்ருத விவித⁴ ஸம்ஶயக³ண꞉		துண்டு துண்டுகளாகச் சிதறடித்தவன்.

சமம் தமம் இல்லாத மனஸ் உள்ளவர்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கான சாஸ்திரங்களால்கூட அறிய முடியாதவன் நான். வித்வான்களுக்கு நானே சரணம். பலவித ஸம்சயக் கூட்டத்தையெல்லாம் துண்டித்தெறிந்தவன் நான். **(140)**

षड्भावविरहितोऽहं षड्गुणरहितोऽहमहितर हितोऽहम् ।
षट्कोशविरहितोऽहं षट्त्रिंशत्तव जालरहितोऽहम् ॥ १४१ ॥

ஷட்³பா⁴வவிரஹிதோ(அ)ஹம் ஷட்³கு³ணரஹிதோ(அ)ஹமஹிதர ஹிதோ(அ)ஹம் ।
ஷட்கோஶவிரஹிதோ(அ)ஹம் ஷட்த்ரிம்ஶத்தவ ஜாலரஹிதோ(அ)ஹம் ॥ 141 ॥

अहं	=	நான்.
அஹம்		
षड्भावविरहितः	=	ஆறு பாவங்கள் அற்றவன்,
ஷட்³பா⁴வவிரஹித꞉		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
षड्गुणरहितः	=	ஆறுகுணங்களற்றவன்,
ஷட்³கு³ணரஹித꞉		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
अहितरहितः	=	எதிரிகளற்றவன்,
அஹிதரஹித꞉		

अहं = நான்,

அஹம்

षट्कोशविरहित: = ஆறுகோசங்களற்றவன்,

ஷட்கோஶவிரஹித꞉

अहं = நான்,

அஹம்

षट्त्रिंशत्तत्त्वजालरहित: = முப்பத்தாறு தத்வங்களின் கூட்டமற்றவன்.

ஷட்த்ரிம்ஶத்தவஜாலரஹித꞉

நான் ஆறு விதமான பாவ விகாரங்கள் இல்லாதவன், நான் ஆறு குணங்களும் இல்லாதவன். எதிரிகளற்றவன் நான். ஆறு கோசங்களும் அற்றவன் நான். 36 தத்வங்களின் கூட்டமும் இல்லாதவன் நான்.

[பிறப்பு, இருப்பு, வளர்ச்சி, மாறுபாடு, குறைவு, அழிவு இந்த ஆறுக்கும் பாவவிகாரம் என்று பெயர். உலகிலுள்ள வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் இவை உண்டு. இந்த பாவவிகாரங்கள் ஆத்மாவுக்குக் கிடையாது. நான் இந்திரியங்களும் அல்ல. மனமும் அல்ல. ஆதலால் இவைகளின் ஆறு குணங்கள் எனக்குக் கிடையாது. உண்மையில் ஆத்மாவைத் தவிற வேறுபொருள் இல்லாததால் எனக்கு எதிரி கிடையாது. பாஹ்யமான பத்னீ புத்ரதனுதிகள், அன்னமயம், ப்ராணமயம், மனோமயம், விக்ஞானமயம், ஆனந்தமயம், இவை ஆறுகோசங்கள். மூலாக்ஞானம் விலகி ஆத்மா நன்கு பிரகாசிக்கிறபடியால் ஆத்மாவை மறைத்துக் கொண்டிருந்த இந்த ஆறு கோசங்களும் எனக்கு இல்லை. மூலப்ரக்ருதி, மஹத்தத்வம், அஹங்காரதத்வம், ஸூக்ஷ்ம பூதங்கள் 5, கர்மேந்திரியங்கள் 5, பிராணன் 5, மனம், புத்தி, சித்தம், அஹங்காரம், ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ், புருஷன் என்ற 36 தத்வக்கூட்டங்களின் ஸம்பந்தமில்லாதவன். வாஸ்தவத்தில் புருஷன் ஆத்மாதான். ஆனல் அவன் அத்வைதமானபடியால் ஆத்மா 36-வது தத்வமான புருஷனுக இல்லை என்று கருத்து.]

(141)

संवित्सुखात्मकोऽहं समाधिसंकल्पकल्पवृक्षोऽहम् ।
संसारविरहितोऽहं साक्षात्कारोऽहमात्मविद्यायाः ॥ १४२ ॥

ஸம்வித்ஸுகா²த்மகோ(அ)ஹம் ஸமாதி⁴ஸங்கல்பகல்பவ்ருக்ஷோ(அ)ஹம் ।
ஸம்ஸாரவிரஹிதோ(அ)ஹம் ஸாக்ஷாத்காரோ(அ)ஹமாத்மவித்³யாயா꞉ ॥ 142 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

संवित्सुखात्मक: = ஞானனந்த ஸ்வரூபமாக இருப்பவன்,

ஸம்வித்ஸுகா²த்மக꞉

अहं = நான்,

அஹம்

समाधिसंकल्पकल्पवृक्षः **ஸமாதி⁴ஸங்கல்பகல்பவ்ருக்ஷ:**	=	ஸமாதியினால் ஸங்கல்பத்தினாலேயே கல்பவிருக்ஷம்போல் இருப்பவன் (கல்ப விருக்ஷம்போல் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே எதையும் கொடுப்பவன்).
अहं **அஹம்**	=	நான்,
सारविरहितः **ஸாரவிரஹித:**	=	ஸம்ஸாரமற்றவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
आत्मविद्यायाः **ஆத்மவித்³யாயா:**	=	ஆத்ம ஞானத்தின்,
साक्षात्कारः **ஸாக்ஷாத்கார:**	=	ஸாக்ஷாத்காரமாக இருப்பவன்.

ஞானஸ்வரூபனாயும் ஆனந்தஸ்வரூபனாயும் இருப்பது நான். ஸமாதி நிலையில் நினைத்த மாத்திரம். கல்பவிருக்ஷம் போல (எதையும் கொடுக்கக்கூடியவன்) நான். நான் ஸம்ஸாரமற்றவன். ஆத்மஞானத்தை ஸாக்ஷாத்கரிப்பதே நான். **(142)**

हव्यमहं कव्यमहं हेयोपादेयभावशून्योऽहम् ।
हरिरहमस्मि हरोऽहं विधिरहमेवास्मि कारणं तेषाम् ॥ १४३ ॥

ஹவ்யமஹம் கவ்யமஹம் ஹேயோபாதே³யபா⁴வஶூன்யோ(அ)ஹம் ।
ஹரிரஹமஸ்மி ஹரோ(அ)ஹம் விதி⁴ரஹமேவாஸ்மி காரணம் தேஷாம் ॥143॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
हव्यं **ஹவ்யம்**	=	ஹவ்யம் (தேவதைகளுக்குக் கொடுக்கும் ஹவிஸ்),
अहं **அஹம்**	=	நான்,
कव्यं **கவ்யம்**	=	கவ்யம் (பித்ருக்களுக்குக் கொடுக்கும் ஹவிஸ்),
अहं **அஹம்**	=	நான்,
हेयोपादेयभावशून्यः **ஹேயோபாதே³யபா⁴வஶூன்ய:**	=	தள்ள வேண்டியது என்றோ, எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது என்றோ எண்ணமில்லாதவன்,

अहं **அஹம்**	=	நான்,
हरि **ஹரி**	=	விஷ்ணுவாக,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
हरः **ஹர꞉**	=	பரமசிவன், (நான்),
विधिः **விதி⁴꞉**	=	பிரஹ்மா,
अहमेव **அஹமேவ**	=	நான்தான்,
तेषां **தேஷாம்**	=	அவர்களுக்கு,
कारणमस्मि **காரணமஸ்மி**	=	காரணமாக இருக்கிறேன்.

(தேவதைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும்) ஹவ்யமும் நான். (பித்ருக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்) கவ்யமும் நான். விலக்க வேண்டியது, எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது என்ற எண்ணமற்றவன் நான். மஹாவிஷ்ணு நான், பரமேசுவரன் நான், பிரஹ்மாவும் நான் தான். இம்மூவர்களுக்கும் காரணமாயுள்ளதும் நான்தான். **(143)**

क्षालितकलुषभयोऽहं क्षपितभवक्लेशजालहृदयोऽहम् ।
क्षान्ताद्यक्षरसुघटितविविधव्यवहारमूलमहमेव ॥ १४४ ॥

க்ஷாலிதகலுஷப⁴யோ(அ)ஹம் க்ஷபிதப⁴வக்லேஶஜாலஹ்ருத³யோ(அ)ஹம் ।
க்ஷாந்தாத்³யக்ஷரஸுக⁴டிதவிவித⁴வ்யவஹாரமூலமஹமேவ ॥ 144 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
क्षालितकलुषभयः **க்ஷாலிதகலுஷப⁴ய꞉**	=	கழுவப்பட்ட பாபத்தையும் பயத்தையும் உடையவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
क्षपितभवक्लेशजालहृदयः **க்ஷபிதப⁴வக்லேஶஜாலஹ்ருத³ய꞉**	=	மனதில் இருந்த ஸம்ஸாரத்துன்பக் கூட்டத்தை அழித்தவன்,

क्षान्ताद्यक्षर **க்ஷாந்தாத்³யக்ஷர**	=	க்ஷகாரத்தைக் கடைசியிலும் அகாரத்தை முதலிலும் உள்ள அக்ஷரங்களால்,
सुघटित **ஸுக⁴டித**	=	நன்கு சேர்க்கப்பட்ட பதங்களாலும் வாக்யங்களாலும் ஏற்படும்,
विविध **விவித⁴**	=	பலவிதமான,
व्यवहारमूलं **வ்யவஹாரமூலம்**	=	வியவஹாரங்களுக்கு மூலகாரணம்,
अहमेव **அஹமேவ**	=	நான்தான்.

பாபத்தையும் பயத்தையும் அலம்பி விட்டு விட்டவன் நான். ஸம்ஸாரத்தில் ஏற்பட்ட கிலேசுக்கூட்டங்களைப் போக்கடித்துள்ள ஹ்ருதயத்தோடு கூடினவன் நான். “க்ஷ” என்பதை கடைசியாகவும் "அ" என்பதை முதலாவதாகவும் உள்ள அக்ஷரங்களிஞல் நன்கு ஏற்படும் பல விதமான வியவஹாரங்களுக்கெல்லாம் மூல மாயிருப்பது நானே. **(144)**

बहुभिः किमेभिरुक्तैरहमेवेदं चराचरं विश्वम् ।
शीकर फेनतरङ्गाः सिन्धोरपराणि न खलु वस्तूनि ॥ १४५ ॥

ப³ஹுபி⁴: கிமேபி⁴ருக்தைரஹமேவேத³ம் சராசரம் விஶ்வம் ।
ஶீகர பே²னதரங்கா³: ஸிந்தோ⁴ரபராணி ந க²லு வஸ்தூனி ॥ 145 ॥

बहुभिः **ப³ஹுபி⁴:**	=	அதிகமாக,
एभिरुक्तैः **ஏபி⁴ருக்தை:**	=	சொல்லப்பட்ட இந்த வார்த்தைகளால்,
किं **கிம்**	=	யாது பயன்?
चराचरं **சராசரம்**	=	ஜங்கமமாயும் ஸ்தாவரமாயுமுள்ள,
इदं **இத³ம்**	=	இந்த,
विश्वं **விஶ்வம்**	=	பிரபஞ்சம்,
अहमेव **அஹமேவ**	=	நானே,

शीकर फेनतरङ्गा:	=	திவிலை, நுரை, அலை இவைகள்,
ஶீகர பே²னதரங்கா³:		
सिन्धो:	=	கடலைக்காட்டிலும்,
ஸிந்தோ⁴:		
अपराणि वस्तूनि न खलु	=	வேறான பொருள்கள்
அபராணி வஸ்தூனி ந க²லு		இல்லையல்லவா!

இவ்விதம் வெகுவாக சொல்லுவானேன்? இந்த சராசரப் பிரபஞ்சமே நான் தான். திவிலை, நுரை, அலை, இவைகள் ஸமுத்திரத்தைத் தவிர வேறு தனித்த வஸ்துக்கள் ட்அல்லவே.

[இவ்வாறு 40 சுலோகங்களால் ஆத்மாவின் வாத்ம்யத்தை, அதாவது எல்லாமாக ஆத்மா இருப்பதை பொதுவாகவும், விசேஷமாகவும் காட்டி கடைசியில் ஸகல பிரபஞ்சமும் நானே என்று முடிவு செய்துள்ளார். சில விடங்களில் விதி ரூபமாகவும், சில இடங்களில் நிஷேத ரூபமாகவும் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. உதாஹரணமாக ஞானம், ஞேயம், ஞாதா எல்லாம் நான் என்று சொல்லி உடனே இம் மூன்றுமல்லாத சுத்த ஸத்தையே நான் என்று கூறுகிறார். ஆகவே ஸகல பிரபஞ்சமும் ஆத்மாதான் என்று கூறுவதன் கருத்து இதுதான்: "உண்மையில் ஆத்மா ஒன்றே உள்ளது. இதைக்காட்டிலும் வேறாக ஒன்றுமே இல்லை. பிரபஞ்சமும் இதில் காணப்படும் பொருள்களும் வாஸ்தவமல்ல. வெறும் தோற்றம்தான்" நானே எல்லா பிரபஞ்சமும் என்ற வாக்யத்திற்கு என்னைத் தவிற வேறாக தனியாக பிரபஞ்சம் என்பது உண்மையில் கிடையாது என்று பொருள்.] **(145)**

குருவின் கருணை: -

(அ) இவ்வாறு தான் பெற்றுள்ள அத்வைத ஆத்மா நுபவத்தை விவரித்து விட்டு, இந்த அனுபவம் ஏற்படும்படி உபதேசம் செய்த ஸத்குருவின் மஹிமையை எடுத்துக் கூறுகிறார்: -

शरणं न भवति जननी न पिता न सुता न सोदरा नान्ये ।
परमं शरणमिदं स्याच्चरणं मम मूर्ध्नि देशिकन्यस्तम् ॥ १४६ ॥

ஶரணம் ந ப⁴வதி ஜனனீ ந பிதா ந ஸுதா ந ஸோத³ரா நான்யே ।
பரமம் ஶரணமித³ம் ஸ்யாச்சரணம் மம மூர்த்⁴னி தே³ஶிகன்யஸ்தம் ॥ 146 ॥

जननी	=	தாயார்,
ஜனனீ		
शरणं	=	(ஸம்ஸார பயத்திலிருந்து)
ஶரணம்		காப்பாற்றுபவளாக,

न भवति ந ப⁴வதி	=	இருக்கவில்லை,
पिता பிதா	=	தந்தையும்,
न ந	=	இல்லை,
सुता: ஸுதா	=	தனயர்களும்,
न ந	=	இல்லை,
सोदरा: ஸோத³ரா:	=	ஸஹோதரர்களும்,
न ந	=	இல்லை,
अन्ये அன்யே	=	(இவர்களைத்தவிற) மற்றவர்களும்,
न ந	=	இல்லை,
मम மம	=	என்னுடைய,
मूर्ध्नि மூர்த்⁴னி	=	சிரஸ்ஸில்,
देशिकन्यस्तं தே³ஶிகன்யஸ்தம்	=	ஆசார்யரால் (அனுக்ரஹித்து) வைக்கப் பட்ட,
इदं இத³ம்	=	இந்த,
चरणं சரணம்	=	ஸத்குருவின் திருவடிதான்,
परमं பரமம்	=	உத்தமமான,
शरणं ஶரணம்	=	ரக்ஷகமாக,
स्यात् ஸ்யாத்	=	ஆகும்.

தாயார் சரணமாகாள், தகப்பனும் ஆகார், உடன் பிறந்தாரும் ஆகார், வேறு எவரும் ஆகார். குருநாதரால் என் சிரஸ்ஸில் வைக்கப்பட்ட இந்த பாதமேதான் எனக்கு உத்தமமான சரணமாகும். **(146)**

आस्ते देशिकचरणं निरवधिरास्ते तदीक्षणे करुणा ।
आस्ते किमपि तदुक्तं किमतः परमस्ति जन्मसाफल्यम् ॥ १४७ ॥

ஆஸ்தே தே³ஶிகசரணம் நிரவதி⁴ராஸ்தே ததீ³க்ஷணே கருணா ।
ஆஸ்தே கிமபி தது³க்தம் கிமத꞉ பரமஸ்தி ஜன்மஸாப²ல்யம் ॥ 147 ॥

देशिकचरणं **தே³ஶிகசரணம்**	=	ஸத்குருசரணாரவிந்தம் (ரக்ஷகமாக),
आस्ते **ஆஸ்தே**	=	இருக்கிறது,
तदीक्षणे **ததீ³க்ஷணே**	=	அவருடைய பார்வையில்,
निरवधिः **நிரவதி⁴:**	=	எல்லையற்றதான,
करुणा **கருணா**	=	காருண்யம்,
आस्ते **ஆஸ்தே**	=	இருக்கிறது,
तदुक्तं **தது³க்தம்**	=	அவரால் சொல்லப்பட்ட,
किमपि **கிமபி**	=	வர்ணிக்கமுடியாத சிறந்த உபதேசம்,
आस्ते **ஆஸ்தே**	=	இருக்கிறது,
अतः परं **அத꞉ பரம்**	=	இவற்றைக் காட்டிலும் வேறு,
जन्मसाफल्यं **ஜன்மஸாப²ல்யம்**	=	பிறவிப்பயன்,
किमस्ति **கிமஸ்தி**	=	என்ன இருக்கிறது?

குருநாதருடைய பாதம் இருக்கிறது. அவருடைய பார்வையில் எல்லையற்ற கருணை இருக்கிறது. ஏதோ அவர் சொன்ன உபதேசம் இருக்கிறது. இப்பிறவி ஸபலமென்பதற்கு இவைகளுக்குமேல் என்ன உண்டு? **(147)**

कारुण्यसारसान्द्राः काङ्क्षितवरदान कल्पकविशेषाः ।
श्रीगुरुचरणकटाक्षाः शिशिराः शमयन्ति चित्तसंतापम् ॥ १४८ ॥

காருண்யஸாரஸாந்த்³ராஃ காங்க்ஷிதவரதா³ன கல்பகவிஶேஷாஃ ।
ஶ்ரீகு³ருசரணகடாக்ஷாஃ ஶிஶிராஃ ஶமயந்தி சித்தஸந்தாபம் ॥ 148 ॥

कारुण्यसारसान्द्राः = கருணாரஸம் நிரம்பியதும்,
காருண்யஸாரஸாந்த்³ராஃ
काङ्क्षितवरदान कल्पकविशेषाः = விரும்பிய வரங்களைக் கொடுப்பதில்
காங்க்ஷிதவரதா³ன கல்பகவிஶேஷாஃ சிறந்த கல்பகவிருக்ஷம் போன்றதும்,
शिशिराः = குளிர்ந்ததுமான,
ஶிஶிராஃ
श्रीगुरुचरणकटाक्षाः = ஆசார்யபாதாளின் கடைக்கண் பார்வைகள்,
ஶ்ரீகு³ருசரணகடாக்ஷாஃ
चित्तसंतापं = மனதிலுள்ள தாபத்தை,
சித்தஸந்தாபம்
शमयन्ति = நிவர்த்தி செய்கின்றன.
ஶமயந்தி

காருண்யரஸம் நிரம்பினதும், அபேக்ஷிக்கும் வரஜனக் கொடுப்பதில் ஒருவித கல்ப கல்ப விருக்ஷமானதும், குளுமை உள்ளதுமான ஶ்ரீ குரு சரணாளுடைய கடைக்கண் பார்வைகள் சித்தத்திலுள்ள தாபத்தை சமனம் செய்கின்றன. **(148)**

कबलितचञ्चलचेतोगुरुतरमण्डूक जातपरितोषा ।
शेते हृदयगुहायां चिरतरमेकैव चिन्मयी भुजगी ॥ १४ ९ ॥

கப³லிதசஞ்சலசேதோகு³ருதரமண்டூ³க ஜாதபரிதோஷா ।
ஶேதே ஹ்ருத³யகு³ஹாயாம் சிரதரமேகைவ சின்மயீ பு⁴ஜகீ³ ॥ 149 ॥

कबलित = விழுங்கப்பட்ட,
கப³லித
चञ्चल = சஞ்சலமான,
சஞ்சல
चेतो = மனமாகிற,
சேதோ
गुरुतर = மிகப்பெரிய,
கு³ருதர
मण्डूक = தவஜளயினுல்,
மண்டூ³க

जात ஜாத	=	உண்டான,
परितोषा பரிதோஷா	=	ஸந்தோஷத்தை உடைய,
चिन्मयी சின்மயீ	=	சைதன்யரூபமான,
भुजगी பு⁴ஜகீ³	=	பாம்பு,
एकैव ஏகைவ	=	தனித்து தான் ஒன்றுமட்டும்,
हृदयगुहायां ஹ்ருத³யகு³ஹாயாம்	=	ஹ்ருதயமாகிற குஹையில்,
चिरतरं சிரதரம்	=	வெகுகாலம்,
शेते ஶேதே	=	படுத்துத்தூங்குகிறது.

சித்ஸ்வரூபமான பாம்பு சஞ்சலித்துக் கொண்டிருக்கும் மனம் ஆகிற நல்ல கனத்த தவளையை விழுங்கி விட்டதனுல் ஏற்பட்ட ஸந்தோஷத்துடன், ஹ்ருதய மாகிற குகையில் தனித்தேயிருந்து வெகுகாலம் படுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. **(149)**

मयि सुखबोधपयोधौ महति ब्रह्माण्डबुदबुदसहस्रम् ।
मायामयेन मरुता भूत्वा भूत्वा मुहुस्तिरोधत्ते ॥ १५० ॥

மயி ஸுக²போ³த⁴பயோதௌ⁴ மஹதி ப்³ரஹ்மாண்ட³பு³த³பு³த³ஸஹஸ்ரம் ।
மாயாமயேன மருதா பூ⁴த்வா பூ⁴த்வா முஹுஸ்திரோத⁴த்தே ॥ 150 ॥

महति மஹதி	=	பெரிய,
सुखबोधपयोधौ ஸுக²போ³த⁴பயோதௌ⁴	=	ஞானனந்த ஸாகரஸ்வரூபமான,
मयि மயி	=	என்னிடத்தில்,
ब्रह्माण्डबुदबुदसहस्रं ப்³ரஹ்மாண்ட³பு³த³பு³த³ஸஹஸ்ரம்	=	ஆயிரக்கணக்கான ப்ரஹ்மாண்டமாகிற நீர்க்குமிழிகள்,
मायामयेन மாயாமயேன	=	மாயாரூபமான,

मरुता	=	காற்றினுல்,
மருதா		
भूत्वा भूत्वा	=	உண்டாகி உண்டாகி,
பூ⁴த்வா பூ⁴த்வா		
मुहु:	=	அடிக்கடி,
முஹு:		
तिरोधत्ते	=	மறைகிறது.
திரோத⁴த்தே		

ஞானனந்தமாகிற பெரிய கடலான என்னிடத்தில் ஆயிரக்கணக்கான பிரஹ்மாண்டமாகிற நீர்க்குமிழிகள் மாயை என்ற காற்று காரணமாக உண்டாகி உண்டாகி அடிக்கடி மறைகின்றன. **(150)**

गुरुकरुणयैव नावा प्राक्तनभाग्यानुकूलमारुतया ।
दुःसहदुःखतरङ्गैस्तुङ्गः संसारसागरस्तीर्णः ॥ १५१ ॥

கு³ருகருணயைவ நாவா ப்ராக்தனபா⁴க்³யானுகூலமாருதயா ।
து³:ஸஹது³:க²தரங்கை³ஸ்துங்க³: ஸம்ஸாரஸாக³ரஸ்தீர்ண: ॥ 151 ॥

प्राक्तनभाग्यानुकूलमारुतया	=	முன்னுல் ஸம்பாதித்துள்ள பாக்யமென்
ப்ராக்தனபா⁴க்³யானுகூலமாருதயா		னும் அநுகூலக் காற்றுடன்கூடிய,
गुरुकरुणया	=	குருவின் கிருபை என்னும்,
கு³ருகருணயா		
नावा एव	=	தோணியினுலேயே,
நாவா ஏவ		
दुःसहदुःखतरङ्गै:	=	பொறுக்க முடியாத துன்பங்களாகிற
து³:ஸஹது³:க²தரங்கை³		அலைகளால்,
तुङ्ग:	=	உயரமான,
துங்க³:		
संसारसागर:	=	ஸம்ஸார மென்னும் ஸமுத்திரம்,
ஸம்ஸாரஸாக³ர		
तीर्ण:	=	தாண்டப்பட்டு விட்டது.
தீர்ண:		

ஸஹிக்க முடியாத துக்கமாகிற அலைகளால் உயர்ந்து இருக்கும் ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரம் முன் ஸம்பாதித்திருந்த பாக்யமாகிற அனுகூலமான காற்றுடன் கூடிய குருநாதீரின் கருணை யென்ற தோணியின் உதவியால் தாண்டப்பட்டுவிட்டது. **(151)**

सति तमसि मोहरूपे विश्वमपश्यं तदेतदित्यखिलम् ।
उदितवति बोधभानौ किमपि न पश्यामि किंन्विदं चित्रम् ॥ १५२ ॥

ஸதி தமஸி மோஹரூபே விஶ்வமபஶ்யம் ததே³ததி³த்யகி²லம் ।
உதி³தவதி போ³த⁴பா⁴னௌ கிமபி ந பஶ்யாமி கிம்ந்வித³ம் சித்ரம் ॥ 152 ॥

मोहरूपे = அவிவேக ரூபமான,
மோஹரூபே
तमसि = இருட்டு,
தமஸி
सति = இருக்கும்பொழுது,
ஸதி
तत् एतत् इति = அது, இது என்ற,
தத் ஏதத் இதி
अखिलं = பிரபஞ்சம் எல்லாவற்றையும்,
அகி²லம்
अपश्यं = பார்த்தேன்,
அபஶ்யம்
बोधभानौ = ஞானமாகிற சூரியன்,
போ³த⁴பா⁴னௌ
उदितवति = உதயமான பிறகு,
உதி³தவதி
किमपि = ஒன்றையும்,
கிமபி
न पश्यामि = பார்க்கவில்லை,
ந பஶ்யாமி
इदं = இது,
இத³ம்
किंनु चित्रम् = என்ன ஆச்சர்யம்!
கிம்நு சித்ரம்

மோஹ ரூபமான இருட்டு இருக்கும்போது அது, இது, என்ற பிரபஞ்சம் எல்லாவற்றையும் பார்த்தேன். ஞானமாகிய ஸூர்யன் உதயமானபிறகு ஒன்றையும் நான் பார்க்கவில்லை. இது விசித்திரம் அல்லவா!

[இரவில் வெளிச்சமில்லாத இருட்டில் ஒரு பொருளையும் நாம் பார்க்க முடிகிறதில்லை காலையில் சூரியன் உதயமாகி விட்டால் இருட்டு விலகி விடுகிறது. எல்லாப் பொருள்களையும் சூரிய வெளிச்சத்தால் பார்க்கமுடிகிறது. இருட்டில் பார்க்க முடியாததையும் வெளிச்சத்தில் தெரிவதையும் தான் உலகில் கண்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் இங்கோ இருட்டில் எல்லாம் தெரிகிறது வெளிச்சத்தில் ஒன்றும் தெரிவதில்லை. உலகவழக்கத்திற்கு நேர் எதிரிடையாக இருப்பதால் இது ஆச்சர்ய மான விஷயம். அக்ஞானம் என்ற இருட்டு உள்ள வரை அது ப்ரஹ்மத்தை மறைத்து பிரபஞ்சத்தைத் தோன்றச்செய்து கொண்டிருந்தது. நாமும் அதைப் பார்த்துவந்தோம். ப்ரஹ்மஞானம் ஏற்பட்டதும் அக்ஞானம் அழிந்து விடுகிறது அதனால் அக்ஞானத்தின் கார்யமான பிரபஞ்சம் ஒன்றும் தோன்றுவதில்லை.] **(152)**

முடிவுரை: -

इत्यात्मबोधलाभं मुहुरनुचिन्त्य प्रमोदमानेन ।
प्रारब्धकर्मणोऽन्ते परं पदं प्राप्यते हि कैवल्यम् ॥ १५३ ॥

இத்யாத்மபோ³த⁴லாப⁴ம் முஹுரனுசிந்த்ய ப்ரமோத³மானேன ।
ப்ராரப்³த⁴கர்மணோ(அ)ந்தே பரம் பத³ம் ப்ராப்யதே ஹி கைவல்யம் ॥ 153 ॥

इति = இவ்வாறு,
இதி
आत्मबोधलाभं = ஆத்மஞானம் கிடைத்ததை,
ஆத்மபோ³த⁴லாப⁴ம்
मुहुः = அடிக்கடி,
முஹு
अनुचिन्त्य = நினைத்து நினைத்து,
அனுசிந்த்ய
प्रमोदमानेन = ஸந்தோஷமடைகிற ஜீவன் முக்தனால்,
ப்ரமோத³மானேன
प्रारब्धकर्मणः = பிராரப்தகர்மாவின்,
ப்ராரப்³த⁴கர்மண:
अन्ते = முடிவில்,
அந்தே
परं पदं = உத்தம நிலையான,
பரம் பத³ம்
कैवल्यं = மோக்ஷம்,
கைவல்யம்
प्राप्यते = அடையப்படுகிறது.
ப்ராப்யதே

இவ்விதமாக ஆத்மஞானத்தை யடைந்ததைப்பற்றி அடிக்கடி நினைத்து நினைத்து ஆனந்தித்துக்கொண்டிருப்பவனால் பிராரப்த கர்மாவின் முடிவில் உத்தம நிலையான கைவல்யம் அடையப்படுகிறது. **(153)**

मोहान्धकारहरणं संसारोद्वेलसागरोत्तरणम् ।
स्वात्मनिरूपणमेतत् प्रकरणमन्तर्विचिन्त्यतां सद्भिः ॥ १५४ ॥

மோஹாந்த⁴காரஹரணம் ஸம்ஸாரோத்³வேலஸாக³ரோத்தரணம் ।
ஸ்வாத்மநிரூபணமேதத் ப்ரகரணமந்தர்விசிந்த்யதாம் ஸத்³பி⁴: ॥ 154 ॥

मोहान्धकारहरणं **மோஹாந்த⁴காரஹரணம்**	=	மோஹமென்னும் இருட்டைப்போக்கு கின்றதும்,
संसारोद्वेलसागरोत्तरणं **ஸம்ஸாரோத்³வேலஸாக³ரோத்தரணம்**	=	ஸம்ஸாரமென்னும் கரை புரண்டு வருகிற ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டிவைக்கிறதுமான,
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
स्वात्मनिरूपणं **ஸ்வாத்மநிரூபணம்**	=	தனது ஆத்மஸ்வரூபத்தை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிற '**ஸ்வாத்ம நிரூபணம்**' என்னும்,
प्रकरणं **ப்ரகரணம்**	=	பிரகரணமானது,
सद्भिः **ஸத்³பி⁴:**	=	ஸாதுக்களால்,
अन्तः **அந்த:**	=	மனதிற்குள்,
विचिन्त्यतां **விசிந்த்யதாம்**	=	நன்கு சிந்தனம் செய்யப்படட்டும்.

மோஹமாகிற இருட்டைப் போக்கக்கூடியதும், ஸம்ஸாரமாகிற கரை புரண்ட ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி வைக்கக்கூடியதும், தன்னுடைய ஆத்மாவை நிரூபணம் செய்து கொடுப்பதுமான இந்த பிரகரணம் ஸாத்துக்களால் தனக்குள் அனுசிந்தனம் செய்யப்படட்டும். **(154)**